

Sadržaj

I. Zakonodavni akti

UREDBE

- ★ Uredba (EU) 2015/751 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o međubankovnim naknadama za platne transakcije na temelju kartica ⁽¹⁾ 1
- ★ Uredba (EU) 2015/752 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o određenim postupcima za primjenu Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Europskih zajednica i njihovih država članica, s jedne strane, i Republike Crne Gore, s druge strane 16
- ★ Uredba (EU) 2015/753 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o uvozu poljoprivrednih proizvoda podrijetlom iz Turske u Uniju 23
- ★ Uredba (EU) 2015/754 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o otvaranju određenih carinskih kvota Unije za visokokvalitetno goveđe meso, za svinjsko meso, meso peradi, pšenicu i suražicu te posije i ostale ostatke te o upravljanju tim kvotama 27
- ★ Uredba (EU) 2015/755 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o zajedničkim pravilima za uvoz iz određenih trećih zemalja 33
- ★ Uredba (EU) 2015/756 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o suspenziji određenih povlastica koje se odnose na uvoz u Uniju poljoprivrednih proizvoda podrijetlom iz Turske 50
- ★ Uredba (EU) 2015/757 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o praćenju emisija ugljikova dioksida iz pomorskog prometa, izvješćivanju o njima i njihovoj verifikaciji te o izmjeni Direktive 2009/16/EZ ⁽¹⁾ 55
- ★ Uredba (EU) 2015/758 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o zahtjevima za homologaciju za uvođenje sustava eCall ugrađenog u vozilo koji se temelji na službi 112 te o izmjeni Direktive 2007/46/EZ 77

⁽¹⁾ Tekst značajan za EGP

★ Uredba (EU) 2015/759 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 223/2009 o europskoj statistici ⁽¹⁾	90
★ Uredba (EU) 2015/760 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o europskim fondovima za dugoročna ulaganja ⁽²⁾	98

Ispravci

★ Ispravak Uredbe (EU) br. 375/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o osnivanju Europskog volonterskog tijela za humanitarnu pomoć (inicijativa Volonteri za humanitarnu pomoć EU-a) (SL L 122, 24.4.2014.)	122
---	-----

⁽¹⁾ Tekst značajan za EGP i Švicarsku

⁽²⁾ Tekst značajan za EGP

I.

(Zakonodavni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2015/751 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 29. travnja 2015.

o međubankovnim naknadama za platne transakcije na temelju kartica

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Fragmentacija unutarnjeg tržišta narušava konkurentnost, rast i stvaranje radnih mjesta unutar Unije. Uklanjanje izravnih i neizravnih prepreka pravilnom funkcioniranju i ostvarenju cjelovitog tržišta za elektronička plaćanja, bez razlike između nacionalnih i prekograničnih plaćanja, nužno je za pravilno funkcioniranje unutarnjeg tržišta.
- (2) Direktivom 2007/64/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾ utvrđena je pravna osnova za stvaranje unutarnjeg tržišta za plaćanja na razini Unije jer se njome znatno olakšava aktivnost pružatelja platnih usluga stvaranjem ujednačenih pravila u pogledu pružanja platnih usluga.
- (3) Uredbom (EZ) br. 924/2009 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁵⁾ uspostavljeno je načelo prema kojem su naknade koje korisnici plaćaju za prekogranično plaćanje u eurima jednake onima za odgovarajuće plaćanje unutar države članice, uključujući platne transakcije na temelju kartica obuhvaćene ovom Uredbom.
- (4) Uredbom (EU) br. 260/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁶⁾ predviđena su pravila za funkcioniranje kreditnih transfera i izravnih terećenja u eurima na unutarnjem tržištu, ali su iz njezina područja primjene isključene platne transakcije na temelju kartica.

⁽¹⁾ SL C 193, 24.6.2014., str. 2.⁽²⁾ SL C 170, 5.6.2014., str. 78.⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 10. ožujka 2015. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 20. travnja 2015.⁽⁴⁾ Direktiva 2007/64/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu i o izmjeni direktiva 97/7/EZ, 2002/65/EZ, 2005/60/EZ i 2006/48/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 97/5/EZ (SL L 319, 5.12.2007., str. 1.).⁽⁵⁾ Uredba (EZ) br. 924/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o prekograničnim plaćanjima u Zajednici i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 2560/2001 (SL L 266, 9.10.2009., str. 11.).⁽⁶⁾ Uredba (EU) br. 260/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2012. o utvrđivanju tehničkih i poslovnih zahtjeva za kreditne transfere i izravna terećenja u eurima i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 924/2009 (SL L 94, 30.3.2012., str. 22.).

- (5) Cilj je Direktive 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ uskladiti određena pravila o ugovorima koje sklapaju potrošači i trgovci, uključujući pravila o naknadama za korištenje sredstava plaćanja na temelju kojih države članice zabranjuju trgovcima da za korištenje određenog sredstva plaćanja potrošačima naplaćuju naknade koje prelaze trošak koji za korištenje tog sredstva snosi trgovac.
- (6) Kako bi potrošači, trgovci i trgovačka društva u cijelosti iskoristili prednosti unutarnjeg tržišta, ključna su sigurna, učinkovita, konkurentna i inovativna elektronička plaćanja, posebno u vremenu u kojem svijet sve više prelazi na e-trgovinu.
- (7) Nekoliko država članica donijelo je ili priprema zakonodavstvo namijenjeno izravnom ili neizravnom uređenju međubankovnih naknada kojim je obuhvaćen niz pitanja, poput gornjih granica za međubankovne naknade na različitim razinama, trgovačkih naknada, pravila o prihvaćanju svih kartica i mjera za usmjeravanje. Postojeće administrativne odluke znatno se razlikuju u nekim državama članicama. Kako bi se razine međubankovnih naknada učinilo dosljednijima, očekuje se daljnje uvođenje regulatornih mjera na nacionalnoj razini s ciljem rješavanja razina ili neusklađenosti između tih naknada. Te bi nacionalne mjere vjerojatno dovele do znatnih prepreka ostvarenju unutarnjeg tržišta u području kartičnog plaćanja te internetskog i mobilnog plaćanja na temelju kartica te bi stoga ometale slobodu pružanja usluga.
- (8) Platne kartice elektronički su platni instrument koji se najčešće koristi u maloprodaji. Međutim, integracija tržišta platnih kartica Unije nije još ni približno privedena kraju jer se mnoga rješenja za plaćanje ne mogu razvijati izvan nacionalnih granica te se novim sudionicima na razini Unije sprječava ulazak na tržište. Potrebno je ukloniti prepreke učinkovitom funkcioniranju kartičnog tržišta, uključujući u području kartičnog plaćanja te internetskog i mobilnog plaćanja na temelju kartica.
- (9) Kako bi se omogućilo učinkovito funkcioniranje unutarnjeg tržišta, upotrebu elektroničkog plaćanja trebalo bi promicati i olakšati u korist trgovaca i potrošača. Plaćanja karticama i druga elektronska plaćanja mogu se koristiti na raznovrsniji način, uključujući mogućnosti internetskog plaćanja kako bi se iskoristilo unutarnje tržište i e-trgovina, dok elektronska plaćanja trgovcima omogućuju i potencijalno sigurna plaćanja. Stoga bi platne transakcije na temelju kartica umjesto plaćanja gotovim novcem mogla biti od koristi za trgovce i potrošače, pod uvjetom da su naknade za uporabu kartičnih platnih shema utvrđene na ekonomski učinkovitoj razini, doprinoseći u isto vrijeme poštenom tržišnom natjecanju, inovacijama i ulasku novih operatera na tržište.
- (10) Međubankovne naknade obično se primjenjuju između pružatelja platnih usluga u ulozi prihvatitelja kartice i pružatelja platnih usluga u ulozi izdavatelja kartice koji pripadaju određenoj kartičnoj platnoj shemi. Međubankovne naknade glavni su dio naknada koje pružatelji platnih usluga u ulozi prihvatitelja naplaćuju trgovcima za svaku platnu transakciju na temelju kartica. S druge strane, trgovci te kartične troškove, kao i sve svoje druge troškove, uključuju u opće cijene robe i usluga. Natjecanje među kartičnim platnim shemama kako bi se uvjerilo pružatelje platnih usluga da izdaju njihove kartice dovodi do većih, a ne manjih međubankovnih naknada na tržištu, za razliku od uobičajeno disciplinirajućeg učinka na cijene koje tržišno natjecanje ima u tržišnom gospodarstvu. Osim dosljednom primjenom pravila o tržišnom natjecanju na međubankovne naknade, uređivanjem tih naknada poboljšalo bi se funkcioniranje unutarnjeg tržišta i doprinijelo smanjenju transakcijskih troškova za potrošače.
- (11) Postojeća raznolikost međubankovnih naknada i njihova razina sprječavaju pojavu novih sudionika na razini Unije na temelju poslovnih modela s nižim međubankovnim naknadama ili bez međubankovnih naknada, na štetu potencijalne ekonomije razmjera i ekonomije opsega i učinkovitosti koja iz njih proizlazi. To ima negativan utjecaj na trgovce i potrošače te sprječava inovacije. Budući da bi sudionici na razini Unije bankama izdavateljicama morali ponuditi barem najvišu razinu međubankovne naknade koja prevladava na tržištu na koje žele ući, to također dovodi do neprekidne fragmentacije tržišta. Postojeće nacionalne sheme s nižim međubankovnim naknadama ili bez međubankovnih naknada mogle bi također biti prisiljene napustiti tržište zbog pritiska banaka za ostvarenjem viših prihoda od međubankovnih naknada. Uslijed toga su potrošači i trgovci suočeni s ograničenim izborom, višim cijenama i nižom kvalitetom platnih usluga, uz, također, ograničenu mogućnost upotrebe rješenja za plaćanje na razini Unije. Osim toga, trgovci ne mogu prevladati razlike u naknadama upotrebom usluga prihvaćanja kartica koje nude banke u drugim državama članicama. Posebnim pravilima koja se primjenjuju u kartičnim platnim shemama zahtijeva se primjena međubankovne naknade „prodajnog mjesta” (zemlja trgovca) pri svakoj platnoj transakciji, na temelju njihovih politika o davanju ovlasti prema teritoriju. Tim

⁽¹⁾ Direktiva 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača, izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/577/EEZ i Direktive 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 304, 22.11.2011., str. 64.).

zahtjevom prihvatitelje se sprečava da uspješno nude svoje usluge na prekograničnoj osnovi. Njime se također mogu spriječiti trgovci da smanjuju troškove plaćanja u korist potrošača.

- (12) Komisija i nacionalna tijela nadležna za tržišno natjecanje nisu bili u mogućnosti popraviti navedenu situaciju primjenom postojećeg zakonodavstva.
- (13) Stoga, kako bi se izbjegla fragmentacija unutarnjeg tržišta i znatno narušavanje tržišnog natjecanja zbog razlika u zakonima i administrativnim odlukama, postoji potreba, u skladu s člankom 114. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, za poduzimanjem mjera namijenjenih rješavanju problema visokih i različitih međubankovnih naknada kako bi se pružateljima platnih usluga omogućilo da svoje usluge pružaju na prekograničnoj osnovi, a potrošačima i trgovcima korištenje prekograničnih usluga.
- (14) Primjenom ove Uredbe ne bi se trebala dovoditi u pitanje primjena pravila Unije i nacionalnih pravila o tržišnom natjecanju. Njome se države članice ne bi trebalo spriječiti u održavanju ili uvođenju nižih gornjih granica ili mjera s istom svrhom ili učinkom u nacionalnom zakonodavstvu.
- (15) Kako bi se olakšalo neometano funkcioniranje unutarnjeg tržišta za kartična plaćanja te internetska i mobilna plaćanja na temelju kartica, u korist potrošača i trgovaca, ova bi se Uredba trebala primjenjivati na prekogranično i nacionalno izdavanje i prihvaćanje platnih transakcija na temelju kartica. Ako trgovci mogu odabrati prihvatitelja izvan vlastite države članice („prekogranično prihvaćanje”), što će se olakšati uvođenjem iste maksimalne razine nacionalnih i prekograničnih međubankovnih naknada za prihvaćene transakcije i zabranom davanja ovlasti prema teritoriju, trebalo bi biti moguće osigurati potrebnu pravnu jasnoću i spriječiti narušavanje tržišnog natjecanja među kartičnim platnim shemama.
- (16) Kao posljedica jednostranih obveza prihvaćenih u okviru postupaka tržišnog natjecanja, mnoge prekogranične platne transakcije na temelju kartica u Uniji već se provode uz uvažavanje maksimalnih međubankovnih naknada. Kako bi se osiguralo pošteno tržišno natjecanje na tržištu usluga prihvaćanja, odredbe koje se odnose na prekogranične i nacionalne transakcije trebale bi se primjenjivati istodobno i u razumnom roku nakon stupanja na snagu ove Uredbe, uzimajući u obzir poteškoće i složenosti koje će u prelasku imati kartične platne sheme, što se zahtijeva ovom Uredbom.
- (17) Postoje dvije vrste kreditnih kartica koje su dostupne na tržištu. Kod kartica s odgođenom naplatom račun imatelja kartice tereti se za ukupni iznos transakcija na prethodno dogovoreni određeni datum, obično jednom mjesečno, bez naplate kamata. Kod drugih kreditnih kartica imatelj kartice može se koristiti kreditnim instrumentom radi podmirenja dijela dospjelog iznosa na kasniji datum od određenog, zajedno s kamatama ili drugim troškovima.
- (18) Sve platne transakcije koje se temelje na debitnim i kreditnim karticama trebale bi podlijevati maksimalnoj stopi međubankovnih naknada.
- (19) Procjena učinka pokazuje da bi zabrana međubankovnih naknada za transakcije debitnim karticama bila korisna za prihvaćanje kartica, korištenje kartica, razvoj jedinstvenog tržišta te da bi značila veće koristi za trgovce i potrošače od gornje granice postavljene na bilo koju višu razinu. Štoviše, njome bi se izbjegli negativni učinci koje bi za nacionalne sheme s vrlo niskim ili nepostojećim međubankovnim naknadama za debitne transakcije imala viša gornja granica nastala zbog toga što su prekogranično širenje ili novi sudionici na tržištu razinu naknada povisili na gornju granicu. Zabranom međubankovnih naknada za transakcije debitnim karticama rješava se i prijetnja od izvoza modela međubankovne naknade u nove, inovativne platne usluge poput mobilnih ili internetskih sustava.
- (20) Gornje granice iz ove Uredbe temelje se na takozvanom „testu neutralnosti trgovca” koji se razvio u ekonomskoj literaturi, na temelju kojeg se utvrđuje razina naknade koju bi trgovac bio voljan platiti kada bi trošak koji nastaje u slučaju da potrošač koristi platnu karticu usporedio s troškom za nekartična (gotovinska) plaćanja (uzimajući u obzir naknadu za uslugu koja se plaća bankama prihvatiteljicama, tj. naknadu koja se zaračunava trgovcima i međubankovnu naknadu). Time se potiče upotreba učinkovitih platnih instrumenata promicanjem onih kartica koje pružaju veće pogodnosti kod transakcija, sprječavajući u isto vrijeme nerazmjerne trgovačke naknade kojima bi se ostalim potrošačima nametnuli skriveni troškovi. Do pretjeranih trgovačkih naknada može doći i zbog kolektivnih dogovora o međubankovnim naknadama jer trgovci nerado odbijaju skupe platne instrumente zbog straha od gubitka prometa. Iskustvo pokazuje da su te razine razmjerne jer ne dovode u pitanje funkcioniranje međunarodnih kartičnih shema i pružatelja platnih usluga. Također omogućuju pogodnosti za trgovce i potrošače te pružaju pravnu sigurnost.

- (21) Unatoč tomu, kao što je pokazala procjena učinka, u određenim državama članicama međubankovne naknade razvile su se tako da je potrošačima omogućeno ostvarivanje koristi od učinkovitih tržišta debitnih kartica, u smislu prihvatanja kartica i uporabe kartica s nižim međubankovnim naknadama od onih koje odražavaju razinu neutralnosti trgovca. Države članice bi stoga trebale moći uspostaviti niže međubankovne naknade za nacionalne transakcije debitnim karticama.
- (22) Nadalje, kako bi se osiguralo da su naknade za debitne kartice utvrđene na ekonomski učinkovitoj razini, uzimajući u obzir strukturu nacionalnih tržišta debitnih kartica, trebalo bi zadržati mogućnost iskazivanja gornjih granica međubankovnih naknada u fiksnom iznosu. Fiksnim iznosima mogla bi se također promicati uporaba plaćanja koje se temelji na karticama malih vrijednosti („mikroplaćanja“). Trebalo bi također biti moguće primijeniti takav fiksni iznos zajedno s postotkom, pod uvjetom da zbroj tih međubankovnih naknada ne premašuje određeni postotak ukupne godišnje transakcijske vrijednosti na nacionalnoj razini unutar svake pojedinačne kartične platne sheme. Nadalje, trebalo bi biti moguće definirati nižu gornju granicu postotka međubankovne naknade po transakciji te uvesti fiksni maksimalni iznos naknade kao ograničenje iznosa naknade koji proizlazi iz primjenjivog postotka po transakciji.
- (23) Osim toga, uzimajući u obzir da se ovom Uredbom prvi put provodi usklađivanje međubankovnih naknada u kontekstu gdje su postojeće sheme debitnih kartica i međubankovne naknade vrlo različite, neophodno je osigurati fleksibilnost za nacionalna tržišta platnih kartica. Stoga bi tijekom razumnog prijelaznog razdoblja, u odnosu na nacionalne transakcije debitnim karticama, države članice trebale moći primjenjivati na sve nacionalne transakcije debitnim karticama unutar pojedine kartične platne sheme ponderiranu prosječnu međubankovnu naknadu od najviše 0,2 % prosječne godišnje transakcijske vrijednosti svih nacionalnih transakcija debitnim karticama unutar pojedine kartične platne sheme. Za gornju granicu međubankovnih naknada izračunanu na temelju prosječne godišnje transakcijske vrijednosti unutar jedne kartične platne sheme dovoljno je da pružatelj platnih usluga sudjeluje u kartičnoj platnoj shemi (ili nekoj drugoj vrsti sporazuma među pružateljima platnih usluga) u kojoj se za sve nacionalne transakcije debitnim karticama primjenjuje ponderirana prosječna međubankovna naknada od najviše 0,2 %. Ovdje se također može primijeniti fiksni iznos ili postotna naknada ili njihova kombinacija pod uvjetom da se poštuje maksimalna gornja granica ponderirane prosječne međubankovne naknade.
- (24) Kako bi se definirale relevantne gornje granice međubankovnih naknada za nacionalne transakcije debitnim karticama, primjereno je nacionalnim nadležnim tijelima koja su zadužena za osiguravanje usklađenosti s ovom Uredbom omogućiti prikupljanje informacija o opsegu i vrijednosti svih transakcija debitnim karticama u okviru jedne kartične platne sheme ili transakcija debitnim karticama koje se odnose na jednog ili više pružatelja platnih usluga. Slijedom toga, kartične platne sheme i pružatelji platnih usluga trebali bi biti obvezni pružiti relevantne podatke nacionalnim nadležnim tijelima u skladu sa zahtjevima i rokovima koje određuju ta nadležna tijela. Obveze izvješćivanja trebalo bi proširiti na pružatelje platnih usluga poput izdavatelja ili prihvatitelja, a ne samo na kartične platne sheme, kako bi se osigurala dostupnost svih relevantnih informacija nadležnim tijelima koja bi u svakom slučaju trebala moći zatražiti da se te informacije prikupljaju preko kartične platne sheme. Nadalje, važno je da države članice osiguraju odgovarajuću razinu otkrivanja relevantnih informacija o primjenjivim gornjim granicama međubankovnih naknada. S obzirom na činjenicu da kartične platne sheme obično nisu pružatelji platnih usluga koji podliježu bonitetnom nadzoru, nadležna tijela mogu zahtijevati da informacije koja ta tijela šalju potvrdi neovisni revizor.
- (25) Nekim se platnim instrumentima na nacionalnoj razini platitelju omogućuje iniciranje platnih transakcija na temelju kartica pri kojima kartična platna shema ne razlikuje jesu li to transakcije debitnim ili kreditnim karticama. Kartičnoj platnoj shemi i prihvatitelju nije poznat odabir imatelja kartice, stoga kartična platna shema nema mogućnost primjene različitih gornjih granica koje ova Uredba propisuje za transakcije debitnim i kreditnim karticama, a koje se razlikuju na temelju dogovorenog vremenskog okvira za terećenje platnih transakcija. Uzimajući u obzir potrebu da se sačuva funkcionalnost postojećih poslovnih modela uz izbjegavanje neopravdanih ili prekomjernih troškova pravne usklađenosti te istodobno uzimajući u obzir važnost osiguravanja odgovarajućih ujednačenih uvjeta među različitim kategorijama platnih kartica, primjereno je na takve nacionalne platne transakcije „univerzalnim karticama“ primijeniti isto pravilo koje se ovom Uredbom predviđa za transakcije debitnim karticama. Unatoč tomu, za te bi platne instrumente trebalo ostaviti dulje razdoblje za prilagodbu. Stoga bi, iznimno i za vrijeme prijelaznog razdoblja od 18 mjeseci od stupanja na snagu ove Uredbe, države članice trebale moći definirati maksimalni udio nacionalnih platnih transakcija „univerzalnim karticama“ koje se smatraju ekvivalentnima transakcijama kreditnim karticama. Na primjer, gornja granica za kreditne kartice mogla bi se primijeniti na definirani udio ukupne vrijednosti transakcija za trgovce ili prihvatitelje. Matematički rezultat određaba tada bi bio ekvivalentan primjeni jedinstvene gornje granice međubankovnih naknada za nacionalne platne transakcije izvršene univerzalnim karticama.

- (26) Ovom bi Uredbom trebalo obuhvatiti sve transakcije pri kojima se pružatelj platnih usluga platitelja i pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja nalaze u Uniji.
- (27) U skladu s načelom tehnološke neutralnosti utvrđenim u Digitalnoj agendi za Europu, ova bi se Uredba trebala primjenjivati na platne transakcije na temelju kartica neovisno o okruženju u kojem se dotična transakcija provodi, uključujući transakcije putem platnih instrumenata i usluga koji se upotrebljavaju u maloprodaji, a koji mogu biti izvan interneta, internetski ili mobilnim uređajem.
- (28) Platne transakcije na temelju kartica obično se provode na temelju dvaju glavnih poslovnih modela, takozvanih „trostranih kartičnih platnih shema” (imatelj kartice – shema koja prihvaća i izdaje – trgovac) i „četverostranih kartičnih platnih shema” (imatelj kartice – banka izdavateljica – banka prihvatiteljica – trgovac). Mnoge četverostrane kartične platne sheme koriste se eksplicitnom međubankovnom naknadom, uglavnom višestranom. Kako bi se uzvalo postojanje implicitnih međubankovnih naknada i doprinijelo stvaranju ujednačenih uvjeta, trostrane kartične platne sheme u kojima se pružatelji platnih usluga koriste kao izdavatelji ili prihvatitelji trebalo bi promatrati na isti način kao četverostrane kartične platne sheme te bi se one trebale pridržavati istih pravila, dok bi se transparentnost i druge mjere koje se odnose na pravila poslovanja trebali primjenjivati na sve pružatelje. Međutim, uzimajući u obzir posebnosti koje postoje za takve trostrane sheme, prikladno je omogućiti prijelazno razdoblje tijekom kojeg države članice mogu odlučiti ne primjenjivati pravila o gornjoj granici međubankovnih naknada ako takve sheme imaju vrlo ograničeni tržišni udio u dotičnoj državi članici.
- (29) Usluga izdavanja temelji se na ugovornom odnosu između izdavatelja platnog instrumenta i platitelja, neovisno o tome drži li izdavatelj novčana sredstva u ime platitelja. Izdavatelj platitelju stavlja na raspolaganje platne kartice, odobrava transakcije na terminalima ili ekvivalentnim uređajima te može prihvatitelju jamčiti plaćanje za transakcije koje su u skladu s pravilima relevantne sheme. Stoga sama distribucija platnih kartica ili tehničke usluge, poput obrade i pohrane podataka, ne predstavljaju izdavanje.
- (30) Usluga prihvaćanja predstavlja lanac operacija od iniciranja platne transakcije na temelju kartica do prijenosa novčanih sredstava na račun za plaćanje primatelja plaćanja. Ovisno o državi članici i postojećem poslovnom modelu, usluga prihvaćanja je različito organizirana. Stoga pružatelj platnih usluga koji plaća međubankovnu naknadu ne ugovara uvijek izravno s primateljem plaćanja. Posrednici koji pružaju dio usluga prihvaćanja, no koji nemaju izravan ugovorni odnos s primateljima plaćanja, ipak bi trebali biti obuhvaćeni definicijom prihvatitelja prema ovoj Uredbi. Usluga prihvaćanja pruža se neovisno o tome drži li prihvatitelj novčana sredstva u ime primatelja plaćanja. Tehničke usluge, poput same obrade i pohrane podataka ili upravljanja terminalima, ne predstavljaju prihvaćanje.
- (31) Važno je osigurati da se odredbe koje se odnose na međubankovne naknade koje plaćaju ili primaju pružatelji platnih usluga ne zaobiđu alternativnim protokom naknada izdavateljima. Kako bi se to izbjeglo, „neto nadoknadu” naknada koje je platio ili primio izdavatelj, uključujući moguće naknade za odobrenje, od kartične platne sheme, prihvatitelja ili bilo kojeg drugog posrednika ili prema njima trebalo bi smatrati međubankovnom naknadom. Pri izračunavanju međubankovne naknade, kako bi se provjerilo postoji li zaobilaženje, u obzir bi trebalo uzeti ukupan iznos plaćanja ili poticaja koje je izdavatelj primio iz kartične platne sheme u pogledu reguliranih transakcija, umanjeno za naknade koje je kartičnoj platnoj shemi platio izdavatelj. Plaćanja, poticaji i naknade koji se razmatraju mogli bi biti izravni (to jest utemeljeni na obujmu ili povezani s određenom transakcijom) ili neizravni (uključujući poticaje za stavljanje na tržište, bonuse, popuste za postizanje određenog obujma transakcija). Prilikom provjere postojanja zaobilaženja odredaba ove Uredbe, u obzir bi osobito trebalo uzeti dobit izdavatelja koja proizlazi iz posebnih programa koje zajednički provode izdavatelji i kartične platne sheme, kao i prihode od naknada za obradu transakcija, za davanje ovlasti i drugih naknada koje čine prihode kartičnih platnih shema. Izdavanje platnih kartica u trećim zemljama, ako je to primjereno i potkrijepljeno dodatnim objektivnim čimbenicima, također bi se moglo uzeti u obzir pri procjeni mogućeg zaobilaženja ove Uredbe.
- (32) Potrošači često nisu upoznati s naknadama koje trgovci plaćaju za platni instrument kojim se koriste. U isto vrijeme niz poticajnih postupaka koje primjenjuju izdavatelji (poput putničkih vaučera, bonusa, popusta, povrata, besplatnog osiguranja itd.) potrošače bi mogao usmjeriti na upotrebu platnih instrumenata, time stvarajući visoke naknade za izdavatelje. S ciljem rješavanja navedenog, mjere kojima se uvode ograničenja međubankovnih naknada trebale bi se primjenjivati samo na platne kartice koje su postale masovni proizvod pa ih trgovci obično nerado odbijaju zbog njihovog raširenog izdavanja i upotrebe (to jest potrošačke debitne i kreditne kartice). Kako bi se poboljšalo učinkovito funkcioniranje tržišta u neuređenim dijelovima tog sektora i ograničio prijenos poslovanja iz reguliranih u neregulirane dijelove sektora, nužno je donijeti niz mjera, uključujući razdvajanje sheme i infrastrukture, usmjeravanje platitelja od strane primatelja plaćanja i selektivno prihvaćanje platnih instrumenata od strane primatelja plaćanja.

- (33) Razdvajanjem sheme i infrastrukture svim bi se izvršiteljima obrade trebala dati mogućnost da se nadmeću za korisnike shema. Budući da trošak obrade čini znatan dio ukupnog troška prihvaćanja kartica, važno je taj dio vrijednosnog lanca otvoriti za učinkovito tržišno natjecanje. Na temelju razdvajanja sheme i infrastrukture, kartične sheme i izvršitelji obrade trebali bi biti neovisni u pogledu računovodstva, ustroja i postupka odlučivanja. Ne bi smjeli diskriminirati, npr. međusobnim omogućivanjem povlaštenog postupanja ili pružanjem povlaštenih informacija koje nisu dostupne konkurentima u odgovarajućem segmentu tržišta, uvođenjem pretjeranih zahtjeva informiranja za konkurente u svojem segmentu tržišta, unakrsnim subvencioniranjem svojih aktivnosti ili dijeljenjem sustava upravljanja. Takva diskriminirajuća praksa doprinosi fragmentaciji tržišta, negativno utječe na ulazak novih sudionika na tržište i sprječava ulazak sudionika na razini Unije, ometajući na taj način ostvarenje unutarnjeg tržišta u području kartičnog plaćanja te internetskog i mobilnog plaćanja na temelju kartica, na štetu trgovaca, trgovačkih društava i potrošača.
- (34) Pravilima shema koja se primjenjuju u kartičnim platnim shemama i praksom koju primjenjuju pružatelji platnih usluga, trgovcima i potrošačima obično se ne pružaju informacije o razlikama u naknadi te se time umanjuje transparentnost tržišta, na primjer „miješanjem” naknada, ili zabranom trgovcima da u slučaju kartica s povezanim platnim brendovima (*co-branded cards*) odaberu jeftiniji brend kartice ili da potrošače usmjere na korištenje takvim jeftinijim karticama. Čak i kada su trgovci upoznati s različitim troškovima, pravila shema često ih sprječavaju u poduzimanju mjera za smanjenje naknada.
- (35) Platni instrumenti obuhvaćaju različite troškove za primatelja plaćanja, a neki su instrumenti skuplji od drugih. Osim kada je određeni platni instrument propisan za određene kategorije plaćanja ili ga se ne može odbiti zbog svojeg statusa zakonskog sredstva plaćanja, primatelj plaćanja trebao bi u skladu s Direktivom 2007/64/EZ imati slobodu da platitelje usmjeri na korištenje određenim platnim instrumentom. Kartične sheme i pružatelji platnih usluga u tom pogledu uvode niz ograničenja za primatelje plaćanja, a primjeri uključuju ograničenje mogućnosti primatelja plaćanja da odbije određene platne instrumente za niske iznose, ograničenje pružanja informacija platitelju o naknadama koje plaća primatelj plaćanja za određene platne instrumente ili ograničenje koje se uvodi primatelju plaćanja u pogledu broja blagajni u njegovoj prodavaonici na kojima se prihvaćaju određeni platni instrumenti. Ta bi ograničenja trebala ukinuti.
- (36) Kada primatelj plaćanja usmjerava platitelja na korištenje određenim platnim instrumentom, primatelj plaćanja ne bi od platitelja trebao tražiti naknadu za upotrebu platnih instrumenata kod kojih su međubankovne naknade regulirane u okviru područja primjene ove Uredbe jer u takvim situacijama prednosti naplaćivanja dodatne naknade postaju ograničene te dolazi do složenosti tržišta.
- (37) Pravilo o prihvaćanju svih kartica dvostrana je obveza koju primateljima plaćanja nameću izdavatelji i kartične platne sheme kako bi prihvaćali sve kartice istog brenda, neovisno o različitim troškovima tih kartica (element „prihvaćanja svih proizvoda”) i neovisno o pojedinoj banci izdavateljici koja je izdala karticu (element „prihvaćanja svih izdavatelja”). U interesu je potrošača da za istu kategoriju kartica primatelji plaćanja ne mogu raditi razliku između izdavatelja ili imateljâ kartica, a kartične platne sheme i pružatelji platnih usluga mogu im nametnuti takvu obvezu. Stoga je element „prihvaćanja svih izdavatelja” pravila o prihvaćanju svih kartica opravdano pravilo unutar kartične platne sheme jer sprečava primatelje plaćanja da rade razliku između pojedinih banaka koje su izdale karticu. Element „prihvaćanja svih proizvoda” u načelu je praksa povezivanja koja ima učinak povezivanja prihvaćanja kartica s niskim naknadama i prihvaćanja kartica s visokim naknadama. Ukidanjem elementa „prihvaćanja svih proizvoda” iz pravila o prihvaćanju svih kartica trgovcima bi se omogućilo da izbor platnih kartica koje nude ograniče samo na platne kartice niskih (nižih) troškova, što bi pogodovalo i potrošačima zbog nižih troškova trgovaca. U tom slučaju trgovci koji prihvaćaju debitne kartice ne bi bili prisiljeni prihvaćati kreditne kartice, a oni koji prihvaćaju kreditne kartice ne bi bili prisiljeni prihvaćati komercijalne kartice. Ipak, kako bi se zaštitio potrošač i mogućnost potrošača da se koristi platnim karticama što je češće moguće, trgovci bi trebali biti obvezni prihvatiti kartice koje podliježu istoj uređenoj međubankovnoj naknadi samo ako su izdane unutar istog brenda i iste kategorije (kartice s unaprijed uplaćenim sredstvima, debitne kartice ili kreditne kartice). Takvo bi ograničenje dovelo i do konkurentnijeg okruženja za kartice s međubankovnim naknadama koje nisu regulirane u okviru ove Uredbe jer bi trgovci stekli veću pregovaračku snagu u pogledu uvjeta pod kojima prihvaćaju takve kartice. Ta bi ograničenja trebala biti limitirana i smatrati se prihvatljivima samo radi poboljšanja zaštite potrošača pri čemu bi se potrošačima pružila odgovarajuća razina sigurnosti da će trgovci prihvatiti njihove platne kartice.

- (38) Pružatelji platnih usluga trebali bi osigurati jasno razlikovanje između potrošačkih i komercijalnih kartica na tehničkoj i komercijalnoj razini. Stoga je važno definirati komercijalnu karticu kao platni instrument koji se koristi samo za poslovne troškove koji izravno terete račun poduzeća ili subjekta javnog sektora ili samozaposlene fizičke osobe.
- (39) Primatelji plaćanja i platitelji trebali bi imati na raspolaganju sredstva za identifikaciju različitih kategorija kartica. Stoga bi trebalo biti moguće prepoznati različite brendove i kategorije kartica elektroničkim putem te u slučaju novoizdanih platnih instrumenata na temelju kartica na vidljiv način na uređaju. Osim toga, platitelja bi na prodajnom mjestu trebalo obavijestiti o prihvatanju njegova platnog instrumenta (njegovih platnih instrumenata). Nužno je da primatelj plaćanja platitelju najavi sva ograničenja upotrebe određenog brenda u isto vrijeme i pod istim uvjetima kao i informacije da prihvaća određeni brend.
- (40) Kako bi se osiguralo da je tržišno natjecanje između brendova učinkovito, važno je da korisnici sami odabiru aplikaciju za plaćanje, a ne da taj odabir nameće uzlazno tržište, koje obuhvaća kartične platne sheme, pružatelje platnih usluga ili izvršitelje obrade. Takav aranžman ne bi trebao spriječiti platitelje i primatelje plaćanja da postave unaprijed zadani odabir aplikacije, kada je to tehnički izvedivo, pod uvjetom da se taj odabir može promijeniti za svaku transakciju.
- (41) Kako bi se omogućila pravna zaštita u slučaju nepravilne primjene ove Uredbe ili sporova između korisnika platnih usluga i pružatelja platnih usluga, države članice trebale bi uspostaviti odgovarajuće i učinkovite izvansudske pritužbene postupke i postupke izvanskudskog rješavanja sporova ili poduzeti ekvivalentne mjere. Države članice trebale bi utvrditi pravila o sankcijama koje su primjenjive u slučaju kršenja ove Uredbe te osigurati da te sankcije budu učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće te da se primjenjuju.
- (42) Komisija bi trebala predstaviti izvješće u kojem se razmatraju različiti učinci ove Uredbe na funkcioniranje tržišta. Nužno je da Komisija ima mogućnost prikupljanja informacija koje se traže za izradu tog izvješća te da nadležna tijela blisko surađuju s Komisijom u prikupljanju podataka.
- (43) S obzirom na to da ciljeve ove Uredbe, to jest utvrđivanje jedinstvenih zahtjeva za platne transakcije na temelju kartica te internetska i mobilna plaćanja na temelju kartica, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog svojeg opsega oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (44) Ova je Uredba u skladu s temeljnim pravima i njome se poštuju načela koja su posebno priznata u Povelji Europske unije o temeljnim pravima, a osobito pravo na djelotvoran pravni lijek i na pošteno suđenje, sloboda poduzetništva, zaštita potrošača i mora se primjenjivati u skladu s tim pravima i načelima,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Područje primjene

1. Ovom se Uredbom utvrđuju ujednačeni tehnički i poslovni zahtjevi za platne transakcije na temelju kartica izvršene unutar Unije kada se i pružatelj platnih usluga platitelja i pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja nalaze u Uniji.
2. Ova se Uredba ne primjenjuje na usluge koje se temelje na posebnim platnim instrumentima koji se mogu koristiti samo ograničeno i koji ispunjavaju jedan od sljedećih uvjeta:
 - (a) instrumenti koji omogućuju imatelju stjecanje robe ili usluga samo u prostorijama izdavatelja ili unutar ograničene mreže pružatelja usluga u okviru izravnog trgovačkog ugovora s profesionalnim izdavateljem;
 - (b) instrumenti koji se mogu koristiti samo za stjecanje vrlo ograničenog izbora robe ili usluga;
 - (c) instrumenti koji vrijede samo u jednoj državi članici dostupni na zahtjev poduzeća ili subjekta javnog sektora i koje regulira nacionalno tijelo javne vlasti ili regionalno tijelo javne vlasti za posebne socijalne ili porezne svrhe za stjecanje određene robe ili usluga od dobavljača koji s izdavateljem imaju trgovački ugovor.

3. Poglavlje II. ne primjenjuje se na sljedeće:
 - (a) transakcije komercijalnim karticama;
 - (b) podizanje gotovog novca s bankomatâ ili na šalteru pružatelja platnih usluga; i
 - (c) transakcije platnim karticama koje su izdale trostrane kartične platne sheme.
4. Članak 7. ne primjenjuje se na trostrane kartične platne sheme.
5. Kada trostrana kartična platna shema ovlasti druge pružatelje platnih usluga za izdavanje platnih instrumenata na temelju kartica ili prihvaćanje platnih transakcija na temelju kartica, ili oboje, ili izdaje platne instrumente na temelju kartica s *co-branding* partnerom ili putem zastupnika, to se smatra četverostranom kartičnom platnom shemom. Međutim, do 9. prosinca 2018. kod nacionalnih platnih transakcija na takvu trostranu kartičnu platnu shemu može se primijeniti izuzeće od obveza u okviru poglavlja II., pod uvjetom da platne transakcije na temelju kartica izvršene u državi članici u okviru takve trostrane kartične platne sheme godišnje ne premašuju 3 % vrijednosti svih platnih transakcija na temelju kartica izvršenih u toj državi članici.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „prihvatitelj” znači pružatelj platnih usluga koji s primateljem plaćanja ugovara prihvati i obradu platnih transakcija na temelju kartica slijedom čega se novčana sredstva prenose primatelju plaćanja;
2. „izdavatelj” znači pružatelj platnih usluga koji se ugovorom obvezuje platitelju dati platni instrument za iniciranje i obradu platiteljevih platnih transakcija na temelju kartica;
3. „potrošač” znači fizička osoba koja u ugovorima o platnim uslugama obuhvaćenima ovom Uredbom djeluje izvan područja trgovačke, poslovne ili profesionalne djelatnosti;
4. „transakcija debitnom karticom” znači platna transakcija na temelju kartica, uključujući transakcije karticom s unaprijed uplaćenim sredstvima, koja nije transakcija kreditnom karticom;
5. „transakcija kreditnom karticom” znači platna transakcija na temelju kartica za koju se platitelja tereti za cjelokupan iznos transakcije ili njegov dio na prethodno dogovoreni određeni dan u kalendarskom mjesecu, u skladu s prethodno dogovorenim kreditnim instrumentom, uz kamate ili bez kamata;
6. „komercijalna kartica” znači svaki platni instrument na temelju kartica izdan poduzećima ili subjektima javnog sektora ili samozaposlenim fizičkim osobama čije se korištenje ograničava na poslovne troškove, pri čemu plaćanja izvršena takvim karticama terete izravno račun poduzeća ili subjekta javnog sektora ili samozaposlene fizičke osobe;
7. „platna transakcija na temelju kartica” znači usluga koja se temelji na infrastrukturi i pravilima poslovanja kartične platne sheme za izvršavanje platne transakcije bilo kojom karticom, telekomunikacijskim, digitalnim ili IT uređajem ili softverom ako je time izvršena transakcija debitnom ili kreditnom karticom. Platne transakcije na temelju kartica isključuju transakcije na temelju drugih vrsta platnih usluga;
8. „prekogranična platna transakcija” znači platna transakcija na temelju kartica pri kojoj se izdavatelj i prihvatitelj nalaze u različitim državama članicama ili kada je platni instrument na temelju kartica izdao izdavatelj koji se nalazi u državi članici koja nije država članica u kojoj se nalazi prodajno mjesto;
9. „nacionalna platna transakcija” znači platna transakcija na temelju kartica koja nije prekogranična platna transakcija;
10. „međubankovna naknada” znači naknada koja se izravno ili neizravno (tj. preko treće strane) plaća za svaku transakciju između izdavatelja i prihvatitelja uključenih u platnu transakciju na temelju kartica. Neto nadoknada ili druga dogovorena naknada smatra se dijelom međubankovne naknade;
11. „neto nadoknada” znači ukupan neto iznos plaćanja, popusta ili poticaja koje je izdavatelj primio od kartične platne sheme, prihvatitelja ili bilo kojeg drugog posrednika u vezi s platnim transakcijama na temelju kartica ili povezanim aktivnostima;

12. „naknada koja se zaračunava trgovcima” znači naknada koju primatelj plaćanja plaća prihvatitelju u vezi s platnim transakcijama na temelju kartica;
13. „primatelj plaćanja” znači fizička ili pravna osoba koja je predviđeni primatelj novčanih sredstava koja su predmet platne transakcije;
14. „platitelj” znači fizička ili pravna osoba koja ima račun za plaćanje i koja da suglasnost za izvršenje naloga za plaćanje s tog računa za plaćanje ili, ako račun za plaćanje ne postoji, fizička ili pravna osoba koja daje nalog za plaćanje;
15. „platna kartica” znači kategorija platnog instrumenta koja platitelju omogućuje iniciranje transakcije debitnom ili kreditnom karticom;
16. „kartična platna shema” znači jedinstven skup pravila, prakse, normi i/ili provedbenih smjernica za izvršenje platnih transakcija na temelju kartica te koji je odvojen od infrastrukture ili platnog sustava koji podupiru njegovo funkcioniranje i uključuje određeno tijelo koje donosi odluke, organizaciju ili subjekt koji su odgovorni za funkcioniranje sheme;
17. „četverostrana kartična platna shema” znači kartična platna shema u kojoj se platne transakcije na temelju kartica izvršavaju s računa za plaćanje platitelja na račun za plaćanje primatelja plaćanja uz posredovanje sheme, izdavatelja (na strani platitelja) i prihvatitelja (na strani primatelja plaćanja);
18. „trostrana kartična platna shema” znači kartična platna shema u kojoj sama shema pruža usluge prihvaćanja i izdavanja, a platne transakcije na temelju kartica izvršavaju se s računa za plaćanje platitelja u korist računa za plaćanje primatelja plaćanja unutar sheme. Kada trostrana kartična platna shema ovlasti druge pružatelje platnih usluga za izdavanje platnih instrumenata na temelju kartica ili prihvaćanje platnih transakcija na temelju kartica, ili oboje, ili izdaje platne instrumente na temelju kartica s *co-branding* partnerom ili preko zastupnika, to se smatra četverostranom kartičnom platnom shemom;
19. „platni instrument” znači svaki personalizirani uređaj i/ili skup postupaka dogovorenih između korisnika platnih usluga i pružatelja platnih usluga koji se koriste za iniciranje naloga za plaćanje;
20. „platni instrument na temelju kartica” znači svaki platni instrument, uključujući karticu, mobilni telefon, računalo ili bilo koji drugi tehnološki uređaj s odgovarajućom aplikacijom za plaćanje, koji platitelju omogućuje iniciranje platne transakcije na temelju kartica, a koja nije kreditni transfer ili izravno terećenje kako su definirani u članku 2. Uredbe (EU) br. 260/2012;
21. „aplikacija za plaćanje” znači računalni program ili drugi odgovarajući instrument učitani na uređaj kojim se omogućuje iniciranje platne transakcije na temelju kartica i koji platitelju omogućuje izdavanje naloga za plaćanje;
22. „račun za plaćanje” znači račun koji se vodi u ime jednog ili više korisnika platnih usluga, a koji se koristi za izvršavanje platnih transakcija, uključujući preko posebnog računa za elektronički novac kako je definiran u članku 2. točki 2. Direktive 2009/110/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾;
23. „nalog za plaćanje” znači bilo koja instrukcija koju platitelj podnosi svojem pružatelju platnih usluga, a kojom se traži izvršenje platne transakcije;
24. „pružatelj platnih usluga” znači bilo koja fizička ili pravna osoba ovlaštena za pružanje platnih usluga navedenih u prilogu Direktivi 2007/64/EZ ili priznata kao izdavatelj elektroničkog novca u skladu s člankom 1. stavkom 1. Direktive 2009/110/EZ. Pružatelj platnih usluga može biti izdavatelj ili prihvatitelj ili oboje;
25. „korisnik platnih usluga” znači fizička ili pravna osoba koja se koristi platnom uslugom u svojstvu platitelja ili primatelja plaćanja, ili jednog i drugog;
26. „platna transakcija” znači čin prijenosa novčanih sredstava koji inicira platitelj ili se on inicira u njegovo ime, ili ga inicira primatelj prenesenih novčanih sredstava, bez obzira na to kakve su obveze iz odnosa između platitelja ili primatelja plaćanja;
27. „obrada” (*processing*) znači provedba usluga obrade platnih transakcija u smislu postupaka potrebnih za postupanje s nalogom za plaćanje između prihvatitelja i izdavatelja;
28. „izvršitelj obrade” (*processing entity*) znači svaka fizička ili pravna osoba koja pruža usluge obrade platnih transakcija;

⁽¹⁾ Direktiva 2009/110/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o osnivanju, obavljanju djelatnosti i bonitetnom nadzoru poslovanja institucija za elektronički novac te o izmjeni direktiva 2005/60/EZ i 2006/48/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 2000/46/EZ (SL L 267, 10.10.2009., str. 7.).

29. „prodajno mjesto” znači adresa fizičkog poslovnog prostora trgovca u kojem je inicirana platna transakcija. Međutim:
- (a) u slučaju prodaje na daljinu ili ugovora na daljinu (tj. e-trgovine) kako su definirani u članku 2. točki 7. Direktive 2011/83/EU, prodajno mjesto je adresa stalne poslovne jedinice u kojoj trgovac posluje neovisno o mjestu na kojem je smještena internetska stranica odnosno poslužitelj preko kojih je platna transakcija inicirana;
 - (b) u slučaju da trgovac nema stalnu poslovnu jedinicu, prodajno mjesto je adresa za koju trgovac ima važeću dozvolu za poslovanje i preko koje je platna transakcija inicirana;
 - (c) u slučaju da trgovac nema stalnu poslovnu jedinicu niti važeću dozvolu za poslovanje, prodajno mjesto je adresa za korespondenciju kojom se koristi za plaćanje poreza koji se odnose na njegovu prodajnu aktivnost te preko koje je platna transakcija inicirana;
30. „platni brend” znači materijalni ili digitalni naziv, termin, znak, simbol ili njihova kombinacija, kojima je moguće naznačiti prema kojoj se kartičnoj platnoj shemi izvršavaju platne transakcije na temelju kartica;
31. „*co-badging*” znači uključivanje dvaju ili više platnih brendova ili aplikacija za plaćanje istog brenda na isti platni instrument na temelju kartica;
32. „*co-branding*” znači uključivanje barem jednog platnog brenda i barem jednog neplatnog brenda na isti platni instrument na temelju kartica;
33. „debitna kartica” znači kategorija platnog instrumenta koja platitelju omogućuje iniciranje transakcije debitnom karticom koja nije transakcija karticama s unaprijed uplaćenim sredstvima;
34. „kreditna kartica” znači kategorija platnog instrumenta koja platitelju omogućuje iniciranje transakcije kreditnom karticom;
35. „kartica s unaprijed uplaćenim sredstvima” (*prepaid* kartica) znači kategorija platnog instrumenta na kojem je pohranjen elektronički novac, kako je definiran u članku 2. točki 2. Direktive 2009/110/EZ.

POGLAVLJE II.

MEĐUBANKOVNE NAKNADE

Članak 3.

Međubankovne naknade za transakcije potrošačkom debitnom karticom

1. Pružatelji platnih usluga ni za koju transakciju debitnom karticom ne smiju nuditi niti zahtijevati međubankovnu naknadu po transakciji koja premašuje 0,2 % vrijednosti transakcije.
2. Za nacionalne transakcije debitnom karticom države članice mogu:
 - (a) utvrditi nižu gornju granicu postotka međubankovne naknade po transakciji od one predviđene u stavku 1. te mogu uvesti fiksni maksimalni iznos naknade kao ograničenje iznosa naknade koji proizlazi iz primjenjivog postotka; ili
 - (b) dopustiti pružateljima platnih usluga primjenu međubankovne naknade po transakciji koja ne premašuje 0,05 EUR ili, u državama članicama čija valuta nije euro, odgovarajuću vrijednost u nacionalnoj valuti na dan 8. lipnja 2015., koja se revidira svakih pet godina ili kad god postoji značajna varijacija deviznih tečajeva. Navedena međubankovna naknada po transakciji može se također kombinirati s maksimalnim postotkom od najviše 0,2 %, uvijek uz uvjet da zbroj međubankovnih naknada kartične platne sheme ne premašuje 0,2 % ukupne godišnje transakcijske vrijednosti nacionalnih transakcija debitnom karticom unutar svake pojedinačne kartične platne sheme.
3. Do 9. prosinca 2020. na nacionalne transakcije debitnom karticom države članice mogu pružateljima platnih usluga dopustiti primjenu ponderirane prosječne međubankovne naknade koja nije viša od ekvivalenta 0,2 % prosječne godišnje transakcijske vrijednosti svih nacionalnih transakcija debitnom karticom unutar svake pojedinačne kartične platne sheme. Države članice mogu utvrditi nižu gornju granicu ponderirane prosječne međubankovne naknade koja se primjenjuje na sve nacionalne transakcije debitnom karticom.
4. Godišnje transakcijske vrijednosti iz stavaka 2. i 3. izračunavaju se godišnje, počevši od 1. siječnja zaključno s 31. prosinca, te se primjenjuju od 1. travnja naredne godine. Referentno razdoblje za prvi izračun te vrijednosti započinje 15 kalendarskih mjeseci prije dana početka primjene stavaka 2. i 3. i završava tri kalendarska mjeseca prije tog dana.

5. Nadležna tijela iz članka 13., na pisani zahtjev, od kartičnih platnih shema i/ili pružatelja platnih usluga zahtijevaju da im dostave sve informacije potrebne za provjeru ispravne primjene stavaka 3. i 4. ovog članka. Te se informacije nadležnom tijelu šalju prije 1. ožujka godine koja slijedi nakon referentnog razdoblja iz stavka 4. prve rečenice. Sve druge informacije koje nadležnim tijelima omogućuju provjeru usklađenosti s odredbama ovog poglavlja šalju se nadležnim tijelima na njihov pisani zahtjev te u roku koji ona utvrde. Nadležna tijela mogu zahtijevati ovjeru takvih informacija od strane neovisnog revizora.

Članak 4.

Međubankovne naknade za transakcije potrošačkom kreditnom karticom

Pružatelji platnih usluga ni za koju transakciju kreditnom karticom ne smiju nuditi niti zahtijevati međubankovnu naknadu po transakciji koja premašuje 0,3 % vrijednosti transakcije. Za nacionalne transakcije kreditnom karticom države članice mogu utvrditi nižu gornju granicu međubankovnih naknada po transakciji.

Članak 5.

Zabrana zaobilaženja

Za potrebe primjene gornjih granica iz članka 3. i 4., sve dogovorene naknade, uključujući neto nadoknadu, s istom svrhom ili učinkom kao međubankovne naknade, koje izdavatelj primi od kartične platne sheme, prihvatitelja ili bilo kojeg drugog posrednika u vezi s platnim transakcijama ili povezanim aktivnostima smatraju se dijelom međubankovne naknade.

POGLAVLJE III.

PRAVILA POSLOVANJA

Članak 6.

Davanje ovlasti

1. Zabranjena su sva teritorijalna ograničenja unutar Unije ili pravila s istim učinkom u sporazumima o davanju ovlasti ili u pravilima kartičnih platnih shema u pogledu izdavanja platnih kartica ili prihvaćanja platnih transakcija na temelju kartica.
2. Zabranjeni su svi zahtjevi ili obveze stjecanja posebne dozvole koja vrijedi za pojedinu zemlju ili ovlaštenja za prekogranično obavljanje djelatnosti ili pravilo s istim učinkom u sporazumima o davanju ovlasti ili u pravilima kartičnih platnih shema u pogledu izdavanja platnih kartica ili prihvaćanja platnih transakcija na temelju kartica.

Članak 7.

Razdvajanje kartične platne sheme i izvršitelja obrade

1. Kartične platne sheme i izvršitelji obrade:
 - (a) moraju biti neovisni u smislu računovodstva, ustroja i postupaka donošenja odluka;
 - (b) ne smiju prikazivati skupno cijene za aktivnosti kartične platne sheme i aktivnosti obrade te ne smiju provoditi unakrsno subvencioniranje takvih aktivnosti;
 - (c) ni na koji način ne smiju raditi razliku između svojih društava kćeri ili imatelja udjela s jedne strane te korisnika kartičnih platnih shema i drugih ugovornih partnera s druge strane, a osobito ne smiju uvjetovati ugovornom partneru pružanje bilo koje usluge koju nude prihvaćanjem bilo koje druge usluge koju nude.
2. Nadležno tijelo države članice u kojoj se nalazi registrirano sjedište sheme može od kartične platne sheme zahtijevati neovisno izvješće kojim se potvrđuje njezina usklađenost sa stavkom 1.
3. Kartične platne sheme predviđaju mogućnost da poruka o autorizaciji i poruka o obračunu pojedinačne platne transakcije na temelju kartica budu razdvojene te da ih obrađuju različiti izvršitelji obrade.
4. Zabranjuje se svaka teritorijalna diskriminacija u pravilima o obradi koja primjenjuju kartične platne sheme.

5. Izvršitelji obrade unutar Unije osiguravaju tehničku interoperabilnost svojeg sustava s drugim sustavima izvršitelja obrade unutar Unije upotrebom normi koje donose međunarodna ili europska tijela za normizaciju. Osim toga, kartične platne sheme ne donose niti primjenjuju pravila poslovanja kojima se ograničava interoperabilnost među izvršiteljima obrade unutar Unije.

6. Nakon savjetovanja sa savjetodavnim panelom iz članka 41. Uredbe (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo (EBA) može razvijati nacрте regulatornih tehničkih standarda o uspostavi zahtjeva koje kartične platne sheme i izvršitelji obrade moraju ispunjavati kako bi se osigurala primjena stavka 1. točke (a) ovog članka.

EBA podnosi Komisiji navedene nacрте regulatornih tehničkih standarda do 9. prosinca 2015.

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka ovog stavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 8.

Co-badging i odabir platnog brenda ili aplikacije za plaćanje

1. Zabranjena su sva pravila kartičnih platnih shema i pravila sporazuma o davanju ovlasti ili mjere s istim učinkom kojima se izdavatelj ometa ili sprječava u *co-badgingu* dvaju ili više različitih platnih brendova ili aplikacija za plaćanje na platnom instrumentu na temelju kartica.

2. Pri sklapanju ugovornog sporazuma s pružateljem platnih usluga, potrošač može zahtijevati dva ili više različitih platnih brendova na platnom instrumentu na temelju kartica, pod uvjetom da pružatelj platnih usluga nudi takvu uslugu. Pravodobno prije potpisivanja ugovora pružatelj platnih usluga potrošaču pruža jasne i objektivne informacije o svim dostupnim platnim brendovima i njihovim značajkama, uključujući njihove funkcije, troškove i sigurnost.

3. Sve razlike u postupanju prema izdavateljima ili prihvatiteljima u pravilima shema i pravilima sporazuma o davanju ovlasti u vezi s *co-badgingom* različitih platnih brendova ili aplikacija za plaćanje na platnom instrumentu na temelju kartica moraju biti objektivno opravdane i nediskriminirajuće.

4. Kartične platne sheme pružateljima platnih usluga u ulozi izdavatelja kartice i u ulozi prihvatitelja kartice ne smiju nametati obveze izvješćivanja, obveze plaćanja naknada ili slične obveze s istom svrhom ili učinkom za transakcije izvršene bilo kojim uređajem na kojem postoji njihov platni brend u vezi s transakcijama za koje se njihova shema ne koristi.

5. Sva načela usmjeravanja ili ekvivalentne mjere namijenjeni usmjeravanju transakcija kroz posebni kanal ili postupak te druge tehničke i sigurnosne norme i zahtjevi u pogledu postupanja s dva ili više različitih platnih brendova i aplikacija za plaćanje na platnom instrumentu na temelju kartica moraju biti nediskriminirajući i primjenjivati se na nediskriminirajući način.

6. Kartične platne sheme, izdavatelji, prihvatitelji, izvršitelji obrade i drugi pružatelji tehničkih usluga ne smiju umetati automatske mehanizme, softver ili uređaje na platni instrument ili opremu koja se koristi na prodajnom mjestu kojima se platitelju ili primatelju plaćanja ograničava izbor platnog brenda ili aplikacije za plaćanje, ili obojega, pri uporabi platnog instrumenta s povezanim platnim brendovima (*co-badged payment instrument*).

Primatelji plaćanja zadržavaju mogućnost da na opremu koja se koristi na prodajnom mjestu postave automatske mehanizme koji izvršavaju prioritetni odabir pojedinog platnog brenda ili aplikacije za plaćanje, ali primatelji plaćanja ne smiju sprječavati platitelja da za kategorije kartica ili povezanih platnih instrumenata koje primatelj plaćanja prihvaća zaobiđe takav automatski prioritetni odabir koji je primatelj plaćanja izvršio na svojoj opremi.

Članak 9.

Razdvajanje

1. Svaki prihvatitelj svojem primatelju plaćanja nudi i naplaćuje pojedinačno navedene naknade koje se zaračunavaju trgovcima za različite kategorije i različite brendove platnih kartica s različitim razinama međubankovne naknade, osim ako primatelji plaćanja od prihvatitelja pisanim putem zatraže naplatu „miješanih” naknada koje se zaračunavaju trgovcima.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 12.).

2. Prihvatitelji uključuju u svoje sporazume s primateljima plaćanja pojedinačno navedene informacije o iznosu naknada koje se zaračunavaju trgovcima, međubankovnih naknada i naknada shema koje se primjenjuju za svaku kategoriju i brend platne kartice, osim ako primatelj plaćanja naknadno uputi drukčiji zahtjev u pisanom obliku.

Članak 10.

Pravilo o prihvaćanju svih kartica

1. Kartične platne sheme i pružatelji platnih usluga ne smiju primjenjivati nijedno pravilo koje primatelje plaćanja, koji prihvaćaju platni instrument na temelju kartica koji je izdao jedan izdavatelj, obvezuje da prihvate i druge platne instrumente na temelju kartica koji su izdani u okviru iste kartične platne sheme.
2. Stavak 1. ne primjenjuje se na potrošačke platne instrumente na temelju kartica istog brenda i iste kategorije kartice s unaprijed uplaćenim sredstvima, debitne kartice ili kreditne kartice koji podliježu međubankovnim naknadama iz poglavlja II. ove Uredbe.
3. Stavkom 1. ne dovodi se u pitanje mogućnost da kartične platne sheme i pružatelji platnih usluga predvide da se kartice ne mogu odbiti na temelju identiteta izdavatelja ili imatelja kartice.
4. Primatelji plaćanja koji odluče da neće prihvaćati sve kartice ili druge platne instrumente kartične platne sheme o tome na jasan i nedvosmislen način obavješćuju potrošače istodobno kada potrošače obavješćuju o prihvaćanju drugih kartica i platnih instrumenata navedene kartične platne sheme. Te se informacije vidljivo ističu na ulazu u prodavaonicu i na blagajni.

U slučaju prodaje na daljinu, te se informacije ističu na internetskoj stranici primatelja plaćanja ili drugom primjenjivom elektroničkom ili mobilnom mediju. Navedene se informacije platitelju pružaju pravovremeno, prije nego što platitelj sklopi kupoprodajni ugovor s primateljem plaćanja.

5. Izdavatelji osiguravaju elektroničku prepoznatljivost svojih platnih instrumenata te, u slučaju novoizdanih platnih instrumenata na temelju kartica, također njihovu vizualnu prepoznatljivost, čime se primateljima plaćanja i platiteljima omogućuje da nedvosmisleno prepoznaju koji je brend i kategoriju kartica s unaprijed uplaćenim sredstvima, debitnih kartica, kreditnih kartica ili komercijalnih kartica platitelj odabrao.

Članak 11.

Pravila o usmjeravanju

1. Zabranjena su sva pravila u sporazumima o davanju ovlasti, u pravilima shema koja primjenjuju kartične platne sheme i u sporazumima koje sklapaju prihvatitelji kartice i primatelji plaćanja, a kojima se primatelje plaćanja sprječava u usmjeravanju potrošača na uporabu bilo kojeg platnog instrumenta kojemu primatelj plaćanja daje prednost. Navedena zabrana obuhvaća i sva pravila kojima se primateljima plaćanja zabranjuje da platne instrumente na temelju kartica određene kartične platne sheme tretiraju na povoljniji ili nepovoljniji način nego prema drugima.
2. Zabranjena su sva pravila u sporazumima o davanju ovlasti, u pravilima shema koja primjenjuju kartične platne sheme i u sporazumima koje sklapaju prihvatitelji kartice i primatelji plaćanja, kojima se primatelje plaćanja sprječava da platitelje obavješćuju o međubankovnim naknadama i naknadama koje se zaračunavaju trgovcima.
3. Stavcima 1. i 2. ovog članka ne dovode se u pitanja pravila o naknadama, popustima ili drugim mehanizmima usmjeravanja iz Direktive 2007/64/EZ i Direktive 2011/83/EU.

Članak 12.

Informacije primatelju plaćanja o pojedinačnim platnim transakcijama na temelju kartica

1. Nakon izvršenja pojedinačne platne transakcije na temelju kartica, pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja daje primatelju plaćanja sljedeće informacije:
 - (a) referencu koja primatelju plaćanja omogućuje identificiranje platne transakcije na temelju kartica;
 - (b) iznos platne transakcije u valuti u kojoj je izvršeno plaćanje u korist računa za plaćanje primatelja plaćanja;
 - (c) iznos svih naknada za platnu transakciju na temelju kartica, s posebno navedenim iznosom naknade koja se zaračunava trgovcima te iznosom međubankovne naknade.

Uz prethodni izričit pristanak primatelja plaćanja, informacije iz prvog podstavka mogu se objediniti prema brendu, aplikaciji, kategorijama platnih instrumenata i stopama međubankovnih naknada koje se primjenjuju na transakciju.

2. Ugovori između prihvatitelja i primatelja plaćanja mogu uključivati odredbu prema kojoj se informacije iz stavka 1. prvog podstavka daju ili stavljaju na raspolaganje periodično, ali ne rjeđe od jednom mjesečno, i na dogovoreni način koji primateljima plaćanja omogućuje pohranu i reproduciranje informacija u nepromijenjenom obliku.

POGLAVLJE IV.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 13.

Nadležna tijela

1. Države članice imenuju nadležna tijela koja su ovlaštena za osiguranje provedbe ove Uredbe te kojima su dodijeljene ovlasti za istragu i provedbu.
2. Države članice mogu imenovati postojeća tijela za djelovanje u svojstvu nadležnih tijela.
3. Države članice mogu imenovati jedno nadležno tijelo ili više njih.
4. Države članice obavješćuju Komisiju o tim nadležnim tijelima do 9. lipnja 2016. Države članice bez odgađanja obavješćuju Komisiju o svim naknadnim promjenama u pogledu tih tijela.
5. Imenovana nadležna tijela iz stavka 1. imaju na raspolaganju odgovarajuća sredstva za obavljanje svojih dužnosti.
6. Države članice od nadležnih tijela zahtijevaju da djelotvorno prate usklađenost s ovom Uredbom, uključujući suzbijanje pokušaja pružatelja platnih usluga da zaobiđu ovu Uredbu, te da poduzmu sve potrebne mjere kako bi se osigurala takva usklađenost.

Članak 14.

Sankcije

1. Države članice utvrđuju sankcije koje se primjenjuju u slučaju kršenja ove Uredbe i poduzimaju sve mjere potrebne za osiguravanje njihove primjene.
2. Države članice obavješćuju Komisiju o navedenim odredbama do 9. lipnja 2016. te je bez odgađanja obavješćuju o svim naknadnim izmjenama koje na njih utječu.

Članak 15.

Nagodba, izvansudski pritužbeni postupci i postupci izvansudskog rješavanja sporova

1. Države članice osiguravaju i promiču odgovarajuće i učinkovite izvansudske pritužbene postupke i postupke izvansudskog rješavanja sporova ili poduzimaju ekvivalentne mjere za rješavanje sporova koji proizlaze iz ove Uredbe između primatelja plaćanja i njihovih pružatelja platnih usluga. U tu svrhu države članice prema potrebi imenuju postojeća tijela ili osnivaju nova tijela. Navedena tijela neovisna su o strankama.
2. Države članice obavješćuju Komisiju o tim tijelima do 9. lipnja 2017. Države članice bez odgađanja obavješćuju Komisiju o svim naknadnim promjenama u pogledu navedenih tijela.

Članak 16.

Univerzalne kartice

1. Za potrebe ove Uredbe, na nacionalne platne transakcije koje u kartičnoj platnoj shemi nije moguće razlikovati kao transakcije debitnom odnosno kreditnom karticom primjenjuju se odredbe o debitnim karticama ili o transakcijama debitnom karticom.
2. Odstupajući od stavka 1., do 9. prosinca 2016., države članice mogu utvrditi udjel od najviše 30 % nacionalnih platnih transakcija iz stavka 1. ovog članka koje se smatraju ekvivalentnima transakcijama kreditnim karticama na koje se primjenjuje gornja granica međubankovnih naknada utvrđena u članku 4.

Članak 17.

Klauzula o preispitivanju

Komisija do 9. lipnja 2019. podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o primjeni ove Uredbe. Izvješće Komisije posebno je usredotočeno na prikladnost razina međubankovnih naknada i mehanizme usmjeravanja kao što su naknade, uzimajući u obzir uporabu različitih načina plaćanja i njihov trošak te razinu ulaska novih sudionika na tržište, nove tehnologije i inovativne poslovne modele na tržištu. U procjeni se posebno razmatra sljedeće:

- (a) razvoj naknada za platitelje;
- (b) razina tržišnog natjecanja među pružateljima platnih kartica i kartičnim platnim shemama;
- (c) učinci na troškove za platitelja i primatelja plaćanja;
- (d) razina koristi trgovaca od smanjenja razina međubankovnih naknada;
- (e) tehnički zahtjevi i njihove posljedice za sve uključene strane;
- (f) učinci *co-badginga* na lakoću korištenja, posebno za starije korisnike i ostale osjetljive korisnike;
- (g) učinak isključivanja komercijalnih kartica iz poglavlja II. na tržište, uspoređujući stanje u onim državama članicama u kojima je naplaćivanje dodatne naknade zabranjeno s onim u državama članicama u kojima je dopušteno;
- (h) učinak posebnih odredbi o međubankovnim naknadama za nacionalne transakcije debitnim karticama na tržište;
- (i) razvoj prekograničnog prihvaćanja i njegov učinak na jedinstveno tržište, uspoređujući stanje u pogledu kartica s ograničenom naknadom i kartica za koje ne postoji ograničenje, kako bi se razmotrila mogućnost pojašnjenja o tome koja se međubankovna naknada primjenjuje na prekogranično prihvaćanje;
- (j) praktična primjena pravila o razdvajanju kartične platne sheme i obrade te potreba za ponovnim razmatranjem pravnog razdvajanja;
- (k) moguća potreba, ovisno o učinku članka 3. stavka 1. na stvarnu vrijednost međubankovnih naknada za transakcije debitnom karticom srednje i velike vrijednosti, za revizijom tog stavka odredbom da bi gornju granicu trebalo ograničiti na 0,07 EUR ili 0,2 % vrijednosti transakcije, ovisno o tome koji je iznos niži.

Izvješću Komisije prema potrebi se prilaže zakonodavni prijedlog koji može uključivati predloženu izmjenu maksimalne gornje granice za međubankovne naknade.

Članak 18.

Stupanje na snagu

1. Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.
2. Primjenjuje se od 8. lipnja 2015., osim članka 3., 4., 6. i 12., koji se primjenjuju od 9. prosinca 2015., i članka 7., 8., 9. i 10. koji se primjenjuju od 9. lipnja 2016.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 29. travnja 2015.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

Za Vijeće
Predsjednica
Z. KALNIŃA-LUKAŠEVICA

UREDBA (EU) 2015/752 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 29. travnja 2015.****o određenim postupcima za primjenu Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Europskih zajednica i njihovih država članica, s jedne strane, i Republike Crne Gore, s druge strane****(kodificirani tekst)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 207. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Uredba Vijeća (EZ) br. 140/2008 ⁽³⁾ značajno je izmijenjena ⁽⁴⁾. Radi jasnoće i racionalnosti tu bi Uredbu trebalo kodificirati.
- (2) Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju između Europskih zajednica i njihovih država članica, s jedne strane, i Republike Crne Gore, s druge strane ⁽⁵⁾ („SSP”), potpisan je 15. listopada 2007. i stupio je na snagu 1. svibnja 2010.
- (3) Potrebno je utvrditi postupke za primjenu pojedinih odredaba SSP-a.
- (4) SSP propisuje da se proizvodi ribarstva podrijetlom iz Republike Crne Gore mogu uvoziti u Uniju po smanjenim carinskim stopama, u okviru ograničenja tarifnih kvota. Stoga je potrebno utvrditi odredbe kojima se uređuje upravljanje tim tarifnim kvotama.
- (5) Kad su potrebne mjere trgovinske zaštite, trebalo bi ih donositi u skladu s općim odredbama utvrđenim Uredbom (EU) 2015/478 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁶⁾, Uredbom (EU) 2015/479 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁷⁾, Uredbom Vijeća (EZ) br. 1225/2009 ⁽⁸⁾ ili, ovisno o slučaju, Uredbom Vijeća (EZ) br. 597/2009 ⁽⁹⁾.
- (6) Kad država članica Komisiji osigurava podatke o mogućoj prijeviri ili uskraćivanju administrativne suradnje, primjenjuje se odgovarajuće zakonodavstvo Unije, ponajprije Uredba Vijeća (EZ) br. 515/97 ⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁾ Mišljenje od 10. prosinca 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 11. ožujka 2015. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 20. travnja 2015.

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 140/2008 od 19. studenoga 2007. o određenim postupcima za primjenu Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Europskih zajednica i njihovih država članica, s jedne strane, i Republike Crne Gore, s druge strane, i za primjenu Privremenog sporazuma između Europske zajednice, s jedne strane, i Republike Crne Gore, s druge strane (SL L 43, 19.2.2008., str. 1.).

⁽⁴⁾ Vidjeti Prilog I.

⁽⁵⁾ SL L 108, 29.4.2010., str. 3.

⁽⁶⁾ Uredba (EU) 2015/478 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2015. o zajedničkim pravilima za uvoz (SL L 83, 27.3.2015., str. 16.).

⁽⁷⁾ Uredba (EU) 2015/479 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2015. o zajedničkim pravilima za izvoz (SL L 83, 27.3.2015., str. 34.).

⁽⁸⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 343, 22.12.2009., str. 51.).

⁽⁹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 597/2009 od 11. lipnja 2009. o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 188, 18.7.2009., str. 93.).

⁽¹⁰⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 515/97 od 13. ožujka 1997. o uzajamnoj pomoći upravnih tijela država članica i o suradnji potonjih s Komisijom radi osiguravanja pravilne primjene propisa o carinskim i poljoprivrednim pitanjima (SL L 82, 22.3.1997., str. 1.).

- (7) U svrhu provedbe odgovarajućih odredaba ove Uredbe, Komisiji bi trebao pomagati Odbor za carinski zakonik osnovan člankom 285. Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.
- (8) Za provedbu bilateralnih zaštitnih klauzula SSP-a potrebni su jednaki uvjeti za donošenje zaštitnih i drugih mjera. Te bi mjere trebalo donijeti u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾.
- (9) Komisija bi trebala donijeti odmah primjenjive provedbene akte kada, u valjano utemeljenim slučajevima povezanim s iznimnim i kritičnim okolnostima koje nastaju u smislu članka 41. stavka 5. točke (b) i članka 42. stavka 4. SSP-a, to zahtijevaju krajnje hitni razlozi,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Predmet

Ovom se Uredbom utvrđuju pojedini postupci za donošenje detaljnih pravila za provedbu pojedinih odredaba Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Europskih zajednica i njihovih država članica, s jedne strane, i Republike Crne Gore, s druge strane („SSP“).

Članak 2.

Ustupci za ribu i proizvode ribarstva

Komisija donosi detaljna pravila o provedbi članka 29. SSP-a u vezi s carinskom kvotom za ribu i proizvode ribarstva u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 9. stavka 3. ove Uredbe.

Članak 3.

Tarifna sniženja

1. Podložno stavku 2. preferencijalne carinske stope zaokružuju se na prvo decimalno mjesto.
2. Kad preferencijalna carinska stopa izračunana u skladu sa stavkom 1. postigne jednu od sljedećih vrijednosti, smatra se da preferencijalna stopa uživa puno oslobođanje od plaćanja:
 - (a) 1 % ili manje u slučaju carina *ad valorem*; ili
 - (b) 1 EUR ili manje pri pojedinom iznosu u slučaju posebnih carina.

Članak 4.

Tehničke prilagodbe

Izmjene i tehničke prilagodbe odredbi koje su donesene u skladu s ovom Uredbom, a koje su potrebne zbog promjena oznaka kombinirane nomenklature i pododjeljaka TARIC-a ili zbog sklapanja novih ili izmijenjenih sporazuma, protokola, razmjena pisama ili drugih akata između Unije i Crne Gore, donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 9. stavka 3.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije (SL L 269, 10.10.2013., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

*Članak 5.***Opća zaštitna klauzula**

Ako Unija treba poduzeti mjeru kako je predviđeno u članku 41. SSP-a, ta se mjera donosi u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 9. stavka 3. ove Uredbe, ako nije drukčije određeno u članku 41. SSP-a.

*Članak 6.***Klauzula o nestašici**

Ako Unija treba poduzeti mjeru kako je predviđeno u članku 42. SSP-a, ta se mjera donosi u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 9. stavka 3. ove Uredbe.

*Članak 7.***Iznimne i kritične okolnosti**

Pri iznimnim i kritičnim okolnostima u smislu članka 41. stavka 5. točke (b) i članka 42. stavka 4. SSP-a, Komisija odmah može poduzeti mjere kako je predviđeno u člancima 41. i 42. SSP-a.

Ako Komisija primi zahtjev države članice, o tome donosi odluku u roku od pet radnih dana od primitka zahtjeva.

Komisija poduzima mjere iz prvog stavka u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 9. stavka 3. ove Uredbe. U hitnim slučajevima primjenjuje se članak 9. stavak 4. ove Uredbe.

*Članak 8.***Zaštitna klauzula za poljoprivredne proizvode i proizvode ribarstva**

1. Neovisno o postupcima predviđenim člancima 5. i 6. ove Uredbe, kad Unija mora poduzeti zaštitnu mjeru kako je predviđeno u članku 41. SSP-a, u vezi s poljoprivrednim proizvodima i proizvodima ribarstva, Komisija na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu odlučuje o potrebnim mjerama nakon što, ako je primjenjivo, provede postupak upućivanja predviđen člankom 41. SSP-a.

Ako Komisija primi zahtjev države članice, o njemu odlučuje:

- (a) u roku od tri radna dana od primitka zahtjeva, kada se ne primjenjuje postupak upućivanja predviđen člankom 41. SSP-a; ili
- (b) u roku od tri dana od završetka razdoblja od 30 dana iz članka 41. stavka 5. točke (a) SSP-a, kada se primjenjuje postupak upućivanja predviđen člankom 41. SSP-a.

Komisija obavješćuje Vijeće o mjerama o kojima je odlučila.

2. Komisija poduzima takve mjere u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 9. stavka 3. U hitnim slučajevima primjenjuje se članak 9. stavak 4.

*Članak 9.***Postupak odbora**

1. Za potrebe članka 4. ove Uredbe, Komisiji pomaže Odbor za carinski zakonik osnovan člankom 285. Uredbe (EU) br. 952/2013. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.

2. Za potrebe članaka od 5. do 8. ove Uredbe, Komisiji pomaže Odbor za zaštitne mjere osnovan člankom 3. stavkom 1. Uredbe (EU) 2015/478. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
3. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.
4. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 8. Uredbe (EU) br. 182/2011 u vezi s njezinim člankom 5.

Članak 10.

Damping i subvencije

U slučaju postupaka na temelju kojih Unija ima pravo primijeniti mjere predviđene člankom 40. stavkom 2. SSP-a, o uvođenju protudampinskih i/ili kompenzacijskih mjera odlučuje se u skladu s odredbama utvrđenim Uredbom (EZ) br. 1225/2009 i/ili Uredbom (EZ) br. 597/2009.

Članak 11.

Tržišno natjecanje

1. U slučaju postupaka na temelju kojih Unija ima pravo primijeniti mjere predviđene člankom 73. SSP-a, Komisija nakon razmatranja slučaja, na vlastitu inicijativu ili na zahtjev države članice, odlučuje o tome je li takvo postupanje spojivo s SSP-om.

Mjere predviđene člankom 73. stavkom 10. SSP-a donose se, u slučaju pomoći, u skladu s postupcima utvrđenim Uredbom (EZ) br. 597/2009, a u drugim slučajevima u skladu s postupkom utvrđenim člankom 207. Ugovora.

2. U slučaju postupaka na temelju kojih Crna Gora može primijeniti mjere protiv Unije na temelju članka 73. SSP-a, Komisija, nakon razmatranja slučaja, odlučuje je li takvo postupanje spojivo s načelima navedenim u SSP-u. Kad je to potrebno, Komisija donosi odgovarajuće odluke na temelju kriterija koji proizlaze iz primjene članaka 101., 102. i 107. Ugovora.

Članak 12.

Prijevara ili uskraćivanje administrativne suradnje

Kad Komisija na temelju informacija koje joj dostavi država članica, ili na vlastitu inicijativu, utvrdi da su ispunjeni uvjeti predviđeni člankom 46. SSP-a, ona bez nepotrebne odgode:

- (a) o tome obavješćuje Vijeće; i
- (b) o svojim nalazima zajedno s objektivnim informacijama obavješćuje Odbor za stabilizaciju i pridruživanje i započinje savjetovanja u okviru Odbora za stabilizaciju i pridruživanje.

Svaku obavijest na temelju članka 46. stavka 5. SSP-a Komisija objavljuje u *Službenom listu Europske unije*.

Komisija može odlučiti, u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 9. stavka 3. ove Uredbe, privremeno suspendirati odgovarajući povlaštenu tretman proizvoda kako je predviđeno u članku 46. stavku 4. SSP-a.

Članak 13.

Obavijest

Komisija, djelujući u ime Unije, odgovorna je za obavijest Vijeću za stabilizaciju i pridruživanje te Odboru za stabilizaciju i pridruživanje, kako to zahtijeva SSP.

*Članak 14.***Stavljanje izvan snage**

Uredba (EZ) br. 140/2008 stavlja se izvan snage.

Upućivanja na Uredbu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu II.

*Članak 15.***Stupanje na snagu**

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 29. travnja 2015.

Za Europski parlament

Predsjednik

M. SCHULZ

Za Vijeće

Predsjednica

Z. KALNIŃA-LUKAŠEVICA

*PRILOG I.***Uredba stavljena izvan snage i njezina izmjena**

Uredba Vijeća (EZ) br. 140/2008
(SL L 43, 19.2.2008., str. 1.)

Uredba (EU) br. 37/2014 Europskog parlamenta i Vijeća
(SL L 18, 21.1.2014., str. 1.)

Samo točka 15. Priloga

PRILOG II.

Korelacijska tablica

Uredba (EZ) br. 140/2008	Ova Uredba
Članci od 1. do 8.	Članci od 1. do 8.
Članak 8.a	Članak 9.
Članak 9.	Članak 10.
Članak 10.	Članak 11.
Članak 11.	Članak 12.
Članak 13.	Članak 13.
—	Članak 14.
Članak 14.	Članak 15.
—	Prilog I.
—	Prilog II.

UREDBA (EU) 2015/753 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 29. travnja 2015.****o uvozu poljoprivrednih proizvoda podrijetlom iz Turske u Uniju****(kodificirani tekst)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 207. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Uredba Vijeća (EZ) br. 779/98 ⁽³⁾ značajno je izmijenjena ⁽⁴⁾. Radi jasnoće i racionalnosti tu bi Uredbu trebalo kodificirati.
- (2) Odlukom br. 1/98 Vijeća za pridruživanje EZ-Turska ⁽⁵⁾ uspostavlja se sustav povlastica primjenjivih na uvoz poljoprivrednih proizvoda podrijetlom iz Turske u Uniju.
- (3) Kada je riječ o proizvodima u slučaju kojih propisi Unije zahtijevaju poštovanje određene uvozne cijene, primjena povlaštenog tarifnog sustava podliježe poštovanju te cijene.
- (4) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Uredbe, provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁶⁾,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Komisija provedbenim aktima donosi pravila potrebna za primjenu uvoznog režima za proizvode navedene u Prilogu I. Ugovoru o funkcioniranju Europske unije koji su podrijetlom iz Turske i koji se uvoze u Uniju pod uvjetima iz Odluke br. 1/98 Vijeća za pridruživanje EZ-Turska. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 3. stavka 2. ove Uredbe.

Članak 2.

1. Kada je riječ o proizvodima u slučaju kojih propisi Unije zahtijevaju poštovanje određene uvozne cijene, primjena povlaštenog tarifnog sustava podliježe poštovanju te cijene.
2. U slučaju proizvoda ribarstva za koje je određena referentna cijena, primjena povlaštene carine podliježe poštovanju te cijene.

⁽¹⁾ Mišljenje od 10. prosinca 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 11. ožujka 2015. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 20. travnja 2015.

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 779/98 od 7. travnja 1998. o uvozu poljoprivrednih proizvoda podrijetlom iz Turske u Zajednicu, kojom se stavlja izvan snage Uredba (EEZ) br. 4115/86 te izmjenjuje Uredba (EZ) br. 3010/95 (SL L 113, 15.4.1998., str. 1.).

⁽⁴⁾ Vidjeti Prilog I.

⁽⁵⁾ Odluka br. 1/98 Vijeća za pridruživanje EZ-Turska od 25. veljače 1998. o trgovinskom režimu za poljoprivredne proizvode (SL L 86, 20.3.1998., str. 1.).

⁽⁶⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

Članak 3.

1. Komisiji pomaže Odbor za zajedničku organizaciju tržišta poljoprivrednih proizvoda uspostavljen člankom 229. Uredbe (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Prilikom upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.
3. Ako se mišljenje Odbora mora dobiti na temelju pisanog postupka, navedeni postupak završava bez rezultata kada to u roku za davanje mišljenja odluči predsjednik Odbora ili to zahtijeva najmanje četvrtina članova Odbora.

Članak 4.

Uredba (EZ) br. 779/98 stavlja se izvan snage.

Upućivanja na Uredbu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu II.

Članak 5.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 29. travnja 2015.

Za Europski parlament

Predsjednik

M. SCHULZ

Za Vijeće

Predsjednica

Z. KALNIŃA-LUKAŠEVICA

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 922/72, (EEZ) br. 234/79, (EZ) br. 1037/2001 i (EZ) br. 1234/2007 (SL L 347, 20.12.2013., str. 671.).

PRILOG I.

Uredba stavljena izvan snage i njezina izmjena

Uredba Vijeća (EZ) br. 779/98
(SL L 113, 15.4.1998., str. 1.)

Uredba (EU) br. 255/2014 Europskog parlamenta i Vijeća
(SL L 84, 20.3.2014., str. 57.)

Samo članak 2.

PRILOG II.

Korelacijska tablica

Uredba (EZ) br. 779/98	Ova Uredba
Članak 1.	Članak 1.
Članak 2. prvi stavak	Članak 2. stavak 1.
Članak 2. drugi stavak	Članak 2. stavak 2.
Članak 2.a	Članak 3.
Članak 3.	—
Članak 4.	—
—	Članak 4.
Članak 5.	Članak 5.
—	Prilog I.
—	Prilog II.

UREDBA (EU) 2015/754 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 29. travnja 2015.****o otvaranju određenih carinskih kvota Unije za visokokvalitetno goveđe meso, za svinjsko meso, meso peradi, pšenicu i suražicu te posije i ostale ostatke te o upravljanju tim kvotama****(kodificirani tekst)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 207. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Uredba Vijeća (EZ) br. 774/94 ⁽³⁾ značajno je izmijenjena nekoliko puta ⁽⁴⁾. Radi jasnoće i racionalnosti tu bi Uredbu trebalo kodificirati.
- (2) Unija je u pregovorima utvrdila carinske koncesije u okviru članka XXVIII. Općeg sporazuma o carinama i trgovini (GATT) i Urugvajskog kruga multilateralnih trgovinskih pregovora. Ti su pregovori doveli do sporazuma koji su odobreni Odlukom Vijeća 94/87/EZ ⁽⁵⁾ i Odlukom Vijeća 94/800/EZ ⁽⁶⁾.
- (3) Ti sporazumi predviđaju, pod određenim uvjetima, otvaranje godišnjih carinskih kvota za visokokvalitetno goveđe meso obuhvaćeno oznakama KN 0201 30 00, 0202 30 90, 0206 10 95 i 0206 29 91, svinjsko meso obuhvaćeno oznakama KN 0203 19 13 i 0203 29 15, meso peradi obuhvaćeno oznakama KN 0207 14 10, 0207 14 50, 0207 14 70, 0207 27 10, 0207 27 20 i 0207 27 80, pšenicu i suražicu obuhvaćene oznakama KN 1001 11 00, 1001 19 00 i 1001 99 00 te za posije i ostale ostatke obuhvaćene oznakama KN 2302 30 10, 2302 30 90, 2302 40 10 i 2302 40 90.
- (4) Ti sporazumi pokrivaju neodređeno razdoblje. Stoga bi se radi racionalizacije i učinkovitosti te kvote trebale otvoriti na višegodišnjoj osnovi.
- (5) Sustav koji jamči prirodu, podrijetlo i izvor proizvoda može se pokazati prikladnim. U tu bi svrhu uvoz u okviru dogovorenih carinskih koncesija trebao biti podložen, kada je to prikladno, predodjenju potvrde o istovjetnosti robe.
- (6) Raspoređivanje takvog uvoza kroz cijelu godinu na temelju potreba tržišta Unije može se pokazati prikladnim. U tu svrhu može se pokazati prikladnim sustav korištenja kvota zasnovan na predodjenju uvozne dozvole.
- (7) Kako bi se dopunili ili izmijenili određeni elementi ove Uredbe koji nisu ključni, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora u vezi s donošenjem izmjena ove Uredbe, ako bi došlo do prilagodbe opsega i drugih uvjeta režima kvota, posebno kao posljedica odluke Vijeća o sklapanju

⁽¹⁾ Mišljenje od 10. prosinca 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 11. ožujka 2015. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 20. travnja 2015.

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 774/94 od 29. ožujka 1994. o otvaranju određenih carinskih kvota Zajednice za visokokvalitetno goveđe meso, za svinjsko meso, meso peradi, pšenicu i suražicu te posije i ostale ostatke te o upravljanju tim kvotama (SL L 91, 8.4.1994., str. 1.).

⁽⁴⁾ Vidjeti Prilog I.

⁽⁵⁾ Odluka Vijeća 94/87/EZ od 20. prosinca 1993. o sklapanju sporazuma u obliku usuglašenog zapisnika u vezi s određenim uljanim sjemenom između Europske zajednice i Argentine, Brazila, Kanade, Poljske, Švedske i Urugvaja na temelju članka XXVIII. Općeg sporazuma o carinama i trgovini (GATT) (SL L 47, 18.2.1994., str. 1.).

⁽⁶⁾ Odluka Vijeća 94/800/EZ od 22. prosinca 1994. o sklapanju u ime Europske zajednice, s obzirom na pitanja iz njezine nadležnosti, sporazuma postignutih u Urugvajskom krugu multilateralnih pregovora (1986.–1994.) (SL L 336, 23.12.1994., str. 1.).

sporazuma s jednom ili više trećih zemalja. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući i ona na razini stručnjaka. Prilikom pripreme i izrade delegiranih akata, Komisija bi trebala osigurati da se relevantni dokumenti Europskom parlamentu i Vijeću šalju istodobno, na vrijeme i na primjeren način.

- (8) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Uredbe u vezi s pravilima koja su potrebna za upravljanje režimima kvota iz ove Uredbe, provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Ovime se otvara godišnja carinska kvota Unije ukupnog opsega 20 000 tona, izražena u masi proizvoda, za visokokvalitetno svježe, hladeno ili smrznuto goveđe meso obuhvaćeno oznakama KN 0201 i 0202 i za proizvode obuhvaćene oznakama KN 0206 10 95 i 0206 29 91.

Carinska stopa Zajedničke carinske tarife koja se primjenjuje na tu kvotu iznosi 20 %.

Članak 2.

Ovime se otvara godišnja carinska kvota Unije ukupnog opsega 7 000 tona za svježe, hladeno ili smrznuto svinjsko meso obuhvaćeno oznakama KN 0203 19 13 i 0203 29 15.

Carinska stopa Zajedničke carinske tarife koja se primjenjuje na tu kvotu iznosi 0 %.

Članak 3.

Ovime se otvara godišnja carinska kvota Unije ukupnog opsega 15 500 tona za meso peradi obuhvaćeno oznakama KN 0207 14 10, 0207 14 50 i 0207 14 70.

Carinska stopa Zajedničke carinske tarife koja se primjenjuje na tu kvotu iznosi 0 %.

Članak 4.

Ovime se otvara godišnja carinska kvota Unije ukupnog opsega 2 500 tona za pureće meso obuhvaćeno oznakama KN 0207 27 10, 0207 27 20 i 0207 27 80.

Carinska stopa Zajedničke carinske tarife koja se primjenjuje na tu kvotu iznosi 0 %.

Članak 5.

Ovime se otvara godišnja carinska kvota Unije ukupnog opsega 300 000 tona za kvalitetnu pšenicu obuhvaćene oznakama KN 1001 11 00, 1001 19 00 i 1001 99 00.

Carinska stopa Zajedničke carinske tarife koja se primjenjuje na tu kvotu iznosi 0 %.

Članak 6.

Ovime se otvara godišnja carinska kvota Unije ukupnog opsega 475 000 tona za posije i ostale ostatke od pšenice i drugih žitarica osim kukuruza i riže, obuhvaćene oznakama KN 2302 30 10, 2302 30 90, 2302 40 10 i 2302 40 90.

Carinska stopa Zajedničke carinske tarife koja se primjenjuje na tu kvotu iznosi 30,60 EUR po toni proizvoda obuhvaćenih oznakama KN 2302 30 10 i 2302 40 10 te 62,25 EUR po toni proizvoda obuhvaćenih oznakama KN 2302 30 90 i 2302 40 90.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

Članak 7.

Radi ispunjavanja međunarodnih obveza i u slučaju kad Europski parlament i Vijeće ili Vijeće prilagođavaju opseg i druge uvjete režima kvota iz ove Uredbe, posebno odlukom Vijeća o sklapanju sporazuma s jednom ili više trećih zemalja, Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 9. u odnosu na izmjene koje iz toga proizlaze za ovu Uredbu.

Članak 8.

Komisija putem provedbenih akata donosi pravila koja su potrebna za upravljanje režimima kvota iz ove Uredbe te, prema potrebi, utvrđuje odredbe:

- (a) kojima se jamči priroda, podrijetlo i izvor proizvoda;
- (b) koje se odnose na priznavanje dokumenta koji omogućava provjeru jamstava iz točke (a); i
- (c) o izdavanju i razdoblju važenja uvoznih dozvola.

Ti provedbeni akti donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 10. stavka 2.

Članak 9.

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 7. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 9. travnja 2014. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.
3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 7. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi učinke dan nakon objave odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.
5. Delegirani akt donesen na temelju članka 7. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 10.

1. Komisiji pomaže Odbor za zajedničku organizaciju tržišta poljoprivrednih proizvoda uspostavljen člankom 229. Uredbe (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.
3. Ako se mišljenje odbora mora dobiti na temelju pisanog postupka, navedeni postupak završava bez rezultata kada to u roku za davanje mišljenja odluči predsjednik odbora ili to zahtijeva najmanje četvrtina članova odbora.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 922/72, (EEZ) br. 234/79, (EZ) br. 1037/2001 i (EZ) br. 1234/2007 (SL L 347, 20.12.2013., str. 671.).

Članak 11.

Uredba (EZ) br. 774/94 stavlja se izvan snage.

Upućivanja na Uredbu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu II.

Članak 12.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 29. travnja 2015.

Za Europski parlament

Predsjednik

M. SCHULZ

Za Vijeće

Predsjednica

Z. KALNIŃA-LUKAŠEVICA

PRILOG I.

Uredba stavljena izvan snage s popisom njezinih uzastopnih izmjena

Uredba Vijeća (EZ) br. 774/94
(SL L 91, 8.4.1994., str. 1.)

Uredba Komisije (EZ) br. 2198/95
(SL L 221, 19.9.1995., str. 3.)

Uredba (EU) br. 252/2014 Europskog parlamenta i Vijeća
(SL L 84, 20.3.2014., str. 35.)

PRILOG II.

Korelacijska tablica

Uredba (EZ) br. 774/94	Ova Uredba
Članak 1. stavak 1.	Članak 1. prvi stavak
Članak 1. stavak 2.	Članak 1. drugi stavak
Članak 2. stavak 1.	Članak 2. prvi stavak
Članak 2. stavak 2.	Članak 2. drugi stavak
Članak 3. stavak 1.	Članak 3. prvi stavak
Članak 3. stavak 2.	Članak 3. drugi stavak
Članak 4. stavak 1.	Članak 4. prvi stavak
Članak 4. stavak 2.	Članak 4. drugi stavak
Članak 5. stavak 1.	Članak 5. prvi stavak
Članak 5. stavak 2.	Članak 5. drugi stavak
Članak 6. stavak 1.	Članak 6. prvi stavak
Članak 6. stavak 2.	Članak 6. drugi stavak
Članak 7.	Članak 8.
Članak 8.	Članak 7.
Članak 8.a	Članak 9.
Članak 8.b	Članak 10.
Članak 9.	—
Članak 10.	Članak 12.
—	Članak 11.
—	Prilog I.
—	Prilog II.

UREDBA (EU) 2015/755 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 29. travnja 2015.****o zajedničkim pravilima za uvoz iz određenih trećih zemalja****(preinaka)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 207. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Uredba Vijeća (EZ) br. 625/2009 ⁽³⁾ je značajno izmijenjena ⁽⁴⁾. Uzimajući u obzir buduće izmjene, ovu Uredbu je potrebno preinačiti u cilju jasnoće.
- (2) Zajednička trgovinska politika trebala bi se temeljiti na ujednačenim načelima.
- (3) Ujednačenost pravila za uvoz trebalo bi osigurati propisivanjem odredaba sličnih onima koje se primjenjuju prema zajedničkim pravilima za ostale treće zemlje, u mjeri u kojoj je to moguće s obzirom na posebne karakteristike gospodarskog sustava u tim trećim zemljama.
- (4) Zajednička pravila za uvoz također se primjenjuju na proizvode ugljena i čelika bez obzira na mjere za provedbu sporazuma koji se posebno odnosi na te proizvode.
- (5) Liberalizacija uvoza, točnije nepostojanje količinskih ograničenja, trebala bi stoga predstavljati polazište za pravila Unije.
- (6) U slučaju nekih proizvoda Komisija bi trebala ispitati odredbe i uvjete uvoza, kretanja uvoza, različite aspekte stanja gospodarstva i trgovine i mjere koje treba eventualno poduzeti.
- (7) Za te proizvode može postati očigledno da bi trebalo uvesti nadzor Unije nad nekim od tih uvoza.
- (8) Komisija je nadležna za donošenje zaštitnih mjera nužnih radi zaštite interesa Unije, vodeći pritom računa o postojećim međunarodnim obvezama.
- (9) Mjere nadzora ili zaštitne mjere, ograničene na jednu ili više regija Unije, mogu se pokazati prikladnijim od mjera koje se primjenjuju na cijelu Uniju. Međutim, te mjere mogu se odobravati samo iznimno i ako ne postoji alternativa. Potrebno je osigurati da su te mjere privremene i da u najmanjoj mogućoj mjeri ometaju funkcioniranje unutarnjeg tržišta.
- (10) Ako se primjenjuje nadzor Unije, puštanje u slobodan promet dotičnih proizvoda trebalo bi uvjetovati predloženjem isprave o nadzoru koja udovoljava ujednačenim kriterijima. Tu ispravu bi trebala, na jednostavan zahtjev uvoznika, izdavati nadležna tijela država članica u određenom roku, ali ne da time uvoznik stječe pravo na uvoz. Isprava o nadzoru stoga bi trebala biti važeća samo tijekom tog razdoblja, budući da pravila za uvoz ostaju neizmijenjena.

⁽¹⁾ Mišljenje od 10. prosinca 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 11. ožujka 2015. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 20. travnja 2015.

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 625/2009 od 7. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za uvoz iz određenih trećih zemalja (SL L 185, 17.7.2009., str. 1.).

⁽⁴⁾ Vidjeti Prilog III.

- (11) U interesu dobrog administrativnog upravljanja i radi pomoći gospodarskim subjektima Unije, sadržaj i izgled isprave o nadzoru trebalo bi uskladiti u najvećoj mogućoj mjeri s obrascima zajedničke uvozne dozvole predviđene Uredbom Komisije (EZ) br. 738/94 ⁽¹⁾, Uredbom Komisije (EZ) br. 3168/94 ⁽²⁾, i Uredbom Komisije (EZ) br. 3169/94 ⁽³⁾, imajući na umu tehničke značajke isprave o nadzoru.
- (12) U interesu je Unije da države članice i Komisija u potpunosti razmjenjuju podatke dobivene nadzorom koji provodi Unija.
- (13) Potrebno je usvojiti točne kriterije za ocjenu moguće štete te uvesti ispitni postupak, istodobno dopuštajući Komisiji uvođenje odgovarajućih mjera u hitnim slučajevima.
- (14) S tim ciljem, potrebno je utvrditi detaljne odredbe o pokretanju ispitnog postupka, o potrebnim provjerama i inspeksijskom nadzoru, saslušanju, postupanju s primljenim podacima i o kriterijima za ocjenu štete.
- (15) Odredbe o ispitnim postupcima iz ove Uredbe ne dovode u pitanje pravila Unije ili nacionalna pravila o profesionalnoj tajni.
- (16) Potrebno je također utvrditi rokove za pokretanje ispitnih postupaka i utvrđivanje prikladnosti mjera, kako bi se osiguralo njihovo brzo utvrđivanje i povećala pravna sigurnost za gospodarske subjekte kojih se to tiče.
- (17) U interesu ujednačenosti pravila za uvoz, formalnosti koje uvoznici trebaju obaviti trebale bi biti jednostavne i jednake bez obzira na mjesto carinjenja robe. Stoga je poželjno predvidjeti da se sve formalnosti obavljaju korištenjem obrazaca koji odgovaraju uzorcima priloženim uz ovu Uredbu.
- (18) Isprave o nadzoru izdane u vezi s nadzornim mjerama Unije trebale bi biti važeće u cijeloj Uniji, bez obzira na državu članicu koja ih je izdala.
- (19) Tekstilni proizvodi na koje se primjenjuje Uredba Vijeća (EZ) br. 517/94 ⁽⁴⁾ podliježu posebnom postupanju na razini Unije i na međunarodnoj razini. Stoga ih treba potpuno isključiti iz područja primjene ove Uredbe.
- (20) Ovlast za izmjenom popisa trećih zemalja iz Priloga I. Uredbi (EZ) br. 625/2009 proizlazi iz Uredbe Vijeća (EZ) br. 427/2003 ⁽⁵⁾. Uzimajući u obzir da su odredbe iz glave I. Uredbe (EZ) br. 427/2003 o prijelaznim zaštitnim mehanizmima vezanim za određeni proizvod istekle 11. prosinca 2013. te su stoga odredbe iz glave II. te Uredbe sada zastarjele, primjereno je u interesu usklađenosti, jasnoće i racionalnosti uključiti članke 14.a i 14.b te Uredbe u ovu Uredbu. Stoga Uredba (EZ) br. 427/2003 treba biti stavljena izvan snage.
- (21) Komisija bi trebala biti ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) u svrhu izmjena Priloga I. ovoj Uredbi, kako bi s popisa trećih zemalja iz tog Priloga uklonila zemlje kada postanu članice Svjetske trgovinske organizacije (WTO-a).

⁽¹⁾ Uredbom Komisije (EZ) br. 738/94 od 30. ožujka 1994. o određivanju određenih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 520/94 o uspostavljanju postupka Zajednice za upravljanje količinskim kvotama (SL L 87, 31.3.1994., str. 47.).

⁽²⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 3168/94 od 21. prosinca 1994. o uvođenju uvozne dozvole Zajednice u području primjene Uredbe Vijeća (EZ) br. 517/94 o zajedničkim pravilima za uvoz tekstilnih proizvoda iz određenih trećih zemalja koje nisu obuhvaćene bilateralnim sporazumima, protokolima ili drugim dogovorima, ili drugim posebnim uvoznim pravilima Zajednice i o izmjeni te Uredbe (SL L 335, 23.12.1994., str. 23.).

⁽³⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 3169/94 od 21. prosinca 1994. o izmjeni Priloga III. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3030/93 o zajedničkim pravilima za uvoz određenih tekstilnih proizvoda iz trećih zemalja i o uvođenju uvozne dozvole Zajednice na području primjene Uredbe (SL L 335, 23.12.1994., str. 33.).

⁽⁴⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 517/94 od 7. ožujka 1994. o zajedničkim pravilima za uvoz tekstilnih proizvoda iz određenih trećih zemalja koji nisu obuhvaćeni bilateralnim sporazumima, protokolima ili drugim dogovorima ili drugim posebnim uvoznim pravilima Zajednice (SL L 67, 10.3.1994., str. 1.).

⁽⁵⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 427/2003 od 3. ožujka 2003. o prijelaznim zaštitnim mehanizmima vezanim za određene proizvode za uvoz podrijetlom iz Narodne Republike Kine i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 519/94 o zajedničkim pravilima za uvoz iz određenih trećih zemalja (SL L 65, 8.3.2003., str. 1.).

- (22) Za provedbu ove Uredbe potrebni su ujednačeni uvjeti za donošenje privremenih i konačnih zaštitnih mjera i za uvođenje prethodnih mjera nadzora. Te bi mjere trebala donijeti Komisija u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.
- (23) Savjetodavni postupak bi se trebalo koristiti za donošenje mjera nadzora i privremenih mjera zbog učinka tih mjera i njihove sekvencijalne logike u odnosu na donošenje konačnih zaštitnih mjera. Ako bi odgoda uvođenja mjera uzrokovala štetu koju bi bilo teško popraviti, potrebno je dopustiti Komisiji donošenje odmah primjenjivih privremenih mjera.
- (24) Kada je Uredba (EZ) br. 625/2009 bila izmijenjena, članak 18. stavak 2. podstavak drugi greškom je brisan. Ova odredba trebala bi ponovno biti dodana.
- (25) Budući da su Armenija, Rusija, Tadžikistan i Vijetnam postale članice WTO-a, te treće zemlje trebaju biti brisane iz Priloga I. Uredbi (EZ) br. 625/2009 delegiranim aktom Komisije. U interesu jasnoće i racionalnosti, ove zemlje nisu uključene u popis trećih zemalja navedenih u Prilogu I. ovoj Uredbi,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

OPĆA NAČELA

Članak 1.

1. Ova se Uredba primjenjuje na uvoz proizvoda podrijetlom iz trećih zemalja iz Priloga I., osim tekstilnih proizvoda obuhvaćenih Uredbom (EZ) br. 517/94.
2. Uvoz u Uniju proizvoda iz stavka 1. slobodan je i slijedom toga ne podliježe količinskim ograničenjima, ne dovodeći u pitanje zaštitne mjere koje se mogu poduzeti prema poglavlju V.

POGLAVLJE II.

POSTUPAK OBAVJEŠĆIVANJA I KONZULTACIJA U UNIJI

Članak 2.

Države članice obavješćuju Komisiju ako se pokaže da kretanja uvoza zahtijevaju mjere nadzora ili zaštitne mjere. Obavijest sadrži raspoložive dokaze na temelju kriterija iz članka 6. Komisija odmah prenosi obavijest svim državama članicama.

POGLAVLJE III.

ISPITNI POSTUPAK UNIJE

Članak 3.

1. Ako se Komisiji čini očitim da postoje dostatni dokazi koji opravdavaju ispitni postupak, Komisija pokreće ispitni postupak u roku od mjesec dana od primitka informacije od države članice i objavljuje obavijest u *Službenom listu Europske unije*. Ova obavijest:

- (a) sadrži sažetak primljenih podataka, kao i zahtjev da se svi relevantni podatci priopće Komisiji;
- (b) navodi rok u kojem zainteresirane stranke mogu iznijeti svoja stajališta u pisanom obliku i dostaviti podatke, ako ta stajališta i ti podatci trebaju biti uzeti u obzir u ispitnom postupku;
- (c) navodi rok u kojem zainteresirane stranke mogu zatražiti da ih Komisija usmeno sasluša u skladu sa stavkom 4.

Komisija započinje s ispitnim postupkom djelujući u suradnji s državama članicama.

Komisija državama članicama pruža informacije o svojoj analizi podataka i to obično u roku od 21 dan od dana kada su Komisiji podneseni podaci.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

2. Komisija traži sve podatke koje smatra potrebnima, te, prema potrebi, nastoji provjeriti te podatke s uvoznicima, trgovcima, zastupnicima, proizvođačima, trgovačkim udruženjima i organizacijama.

Komisiji u toj zadaći pomažu službenici države članice na čijem državnom području se provode te provjere pod uvjetom da ta država članica to želi.

Zainteresirane stranke koje su se javile u skladu sa stavkom 1. prvim podstavkom, kao i predstavnici zemlje izvoznice, mogu pregledati sve podatke dostupne Komisiji u okviru ispitnog postupka, a različite od internih dokumenata koje su pripremila tijela Unije ili njezinih država članica, pod uvjetom da su od značaja za obranu njihovih interesa i da nisu povjerljivi u smislu članka 5. te da ih Komisija koristi u ispitnom postupku. S tim ciljem Komisiji upućuju pisani zahtjev u kojem navode podatke koje traže.

3. Države članice dostavljaju Komisiji, na njezin zahtjev i prema postupcima koje je utvrdila, podatke kojima raspolažu o stanju na tržištu proizvoda koji je predmet ispitnog postupka.

4. Komisija može saslušati zainteresirane stranke. Te stranke moraju biti saslušane ako su podnijele pisani zahtjev u roku utvrđenom u obavijesti objavljenoj u *Službenom listu Europske unije*, ukazavši da postoji stvarna vjerojatnost da će biti pogođene ishodom ispitnog postupka i da postoje posebni razlozi za njihovo usmeno saslušanje.

5. Ako podatci nisu dostavljeni u roku utvrđenom ovom Uredbom ili u roku koji je utvrdila Komisija u skladu s ovom Uredbom ili ako se ispitni postupak znatno ometa, nalazi se mogu izdati na temelju raspoloživih činjenica. Ako Komisija utvrdi da joj je bilo koja zainteresirana stranka ili treća stranka dostavila lažne ili obmanjujuće podatke, te podatke zanemaruje i može koristiti raspoložive činjenice.

6. Ako se Komisiji čini da nema dovoljno dokaza koji bi opravdali ispitni postupak, ona o svojoj odluci obavješćuje države članice u roku od mjesec dana od datuma primitka podataka od država članica.

Članak 4.

1. Na kraju ispitnog postupka Komisija podnosi izvješće o rezultatima Odboru iz članka 22. stavka 1. („Odbor“).

2. Ako Komisija u roku od devet mjeseci od pokretanja ispitnog postupka ustanovi da mjere nadzora ili zaštitne mjere na razini Unije nisu potrebne, ispitni se postupak završava u roku od mjesec dana. Komisija završava ispitni postupak u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 22. stavka 2. Odluka o završetku ispitnog postupka, u kojoj se navode glavni zaključci ispitnog postupka i sažetak obrazloženja, objavljuje se u *Službenom listu Europske unije*.

3. Ako Komisija smatra da su mjere nadzora ili zaštitne mjere Unije potrebne, donosi potrebne odluke u skladu s poglavljima IV. i V. najkasnije u roku od devet mjeseci od pokretanja ispitnog postupka. U izvanrednim okolnostima taj se rok može produljiti za daljnje razdoblje od najviše dva mjeseca. Komisija objavljuje obavijest u *Službenom listu Europske unije* u kojoj navodi trajanje produljenja i sažetak obrazloženja.

4. Odredbe ovog poglavlja ne isključuju poduzimanje mjera nadzora, u bilo kojem trenutku, u skladu s člancima od 7. do 12. ili zaštitnih mjera u skladu s člancima 13., 14. i 15. ako kritična situacija, u kojoj bi odgoda prouzročila teško popravljivu štetu, zahtijeva hitnu intervenciju.

Komisija odmah poduzima ispitne mjere za koje smatra da su i dalje potrebne. Rezultati ispitnog postupka koriste se za ponovno ispitivanje poduzetnih mjera.

Članak 5.

1. Podatci primljeni na temelju ove Uredbe koriste se samo u svrhu za koju su traženi.

2. Komisija, države članice i njihovi dužnosnici ne smiju otkriti bilo kakve informacije povjerljive prirode koje su primili temeljem ove Uredbe ili informacije dobivene na povjerljivoj osnovi, bez posebne dozvole od davatelja takve informacije.

3. U svakom se zahtjevu za povjerljivim postupanjem navode razlozi povjerljivosti podatka.

Međutim, ako se čini da zahtjev za povjerljivost nije opravdan i ako pružatelj podatka ne želi otkriti podatak niti odobriti njegovo otkrivanje bilo u općem ili sažetom obliku, navedeni podatak može se zanemariti.

4. Podatci se u svakom slučaju smatraju povjerljivim ako je vjerojatno da bi njihovo otkrivanje moglo imati značajan štetan učinak na davatelja ili izvor tog podatka.

5. Stavci 1. do 4. ne sprečavaju nadležna tijela Unije da upućuju na opće podatke, posebno razloge na kojima se temelje odluke donesene prema ovoj Uredbi. Ta će nadležna tijela ipak uzeti u obzir opravdani interes pravnih i fizičkih osoba kojih se to tiče kako se ne bi otkrile njihove poslovne tajne.

Članak 6.

1. Ispitivanje uvoznih kretanja, uvjeta pod kojima se oni odvijaju i ozbiljne štete ili prijetnje ozbiljne štete za proizvođače Unije koja je nastala ili bi mogla nastati zbog takva uvoza posebno obuhvaća sljedeće čimbenike:

- (a) obujam uvoza, posebno kada dolazi do značajnog rasta, bilo u apsolutnim iznosima ili relativno u odnosu na proizvodnju ili potrošnju u Uniji;
- (b) cijene uvoza, posebno kada dolazi do značajnog sniženja cijena u usporedbi s cijenom istovjetnog proizvoda u Uniji;
- (c) posljedični učinak na proizvođače sličnih ili izravno konkurirajućih proizvoda u Uniji kako pokazuju određeni gospodarski čimbenici, kao što su:
 - proizvodnja,
 - iskorištenost kapaciteta,
 - zalihe,
 - prodaja,
 - udio na tržištu,
 - cijene (tj. pad cijena ili sprečavanje rasta cijene koji bi se uobičajeno dogodio),
 - dobit,
 - povrat od uloženog kapitala,
 - novčani tok,
 - zapošljavanje.

2. U provedbi ispitnog postupka Komisija vodi računa o posebnostima gospodarskog sustava zemalja iz Priloga I.

3. Kad se radi o navodnoj prijetnji štete, Komisija također ispituje i je li jasno predvidljivo da se određena situacija može razviti u stvarnu štetu. U tom pogledu moguće je također voditi računa o čimbenicima kao što su:

- (a) stopa rasta izvoza u Uniju;
- (b) izvozni kapacitet zemlje podrijetla ili izvoza, kakav postoji ili je moguć u skoroj budućnosti, kao i vjerojatnost da će se taj kapacitet koristiti za izvoz u Uniju.

POGLAVLJE IV.

NADZOR

Članak 7.

1. Ako je u interesu Unije, na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu Komisija može:

- (a) odlučiti o uvođenju naknadnog nadzora Unije na određene uvoze u skladu s postupkom koji utvrdi Komisija;
- (b) s ciljem praćenja kretanja tih uvoza, odlučiti na određeni uvoz primijeniti prethodni nadzor Unije u skladu s člankom 8.

2. Odluke donesene u skladu sa stavkom 1. donosi Komisija u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 22. stavka 2.
3. Razdoblje važenja mjera nadzora je ograničeno. Osim ako je drukčije određeno, mjere prestaju važiti na kraju drugog šestomjesečnog razdoblja koje slijedi šest mjeseci nakon što su mjere uvedene.

Članak 8.

1. Proizvodi pod prethodnim nadzorom Unije mogu se staviti u slobodan promet samo uz predloženu ispravu o nadzoru. Ispravu izdaje nadležno tijelo koje odredi država članica, besplatno, za bilo koju zahtijevanu količinu i u roku od najviše pet radnih dana od kada nacionalno nadležno tijelo zaprimi zahtjev uvoznika u Uniju, bez obzira na njegovo mjesto poslovanja u Uniji. Osim ako se dokaže suprotno, smatra se da je nacionalno nadležno tijelo zaprimilo zahtjev najkasnije tri radna dana od dostave.

2. Isprava o nadzoru sastavlja se na obrascu koji odgovara predlošku iz Priloga II.

Osim ako odluka o uvođenju nadzora predviđa suprotno, zahtjev uvoznika za ispravom o nadzoru sadrži samo sljedeće:

- (a) puno ime i adresu podnositelja zahtjeva (uključujući brojeve telefona i telefaksa i sve ostale brojeve za identifikaciju podnositelja zahtjeva nadležnom nacionalnom tijelu), kao i PDV identifikacijski broj ako je podnositelj zahtjeva obveznik PDV-a;
- (b) ako je potrebno, puno ime i adresu podnositelja deklaracije ili bilo kojeg predstavnika imenovanog od strane podnositelja zahtjeva (uključujući brojeve telefona i telefaksa);
- (c) opis robe, navodeći:
 - njezin trgovački naziv,
 - oznaka kombinirane nomenklature,
 - mjesto podrijetla i mjesto otpreme;
- (d) deklariranu količinu, u kilogramima, te ako je potrebno u bilo kojoj drugoj dodatnoj jedinici (parovi, komadi itd.);
- (e) vrijednost robe, paritet CIF na granici Unije, u eurima;
- (f) sljedeću izjavu, s označenim datumom i potpisanu od strane podnositelja zahtjeva, s imenom podnositelja zahtjeva ispisanim velikim tiskanim slovima:

„Ja, dolje potpisan, potvrđujem da su podatci navedeni u ovom zahtjevu točni i dani u dobroj vjeri, te da imam poslovni nastan u Uniji.”.

3. Isprava o nadzoru valjana je na čitavom području Unije, bez obzira u kojoj je državi članici izdana.

4. Nalaz da je jedinična cijena po kojoj se provodi transakcija viša od one navedene u ispravi o nadzoru za manje od 5 % ili da ukupna vrijednost ili količina proizvoda predstavljenih za uvoz prelazi vrijednost ili količinu iz isprave o nadzoru za manje od 5 % ne sprečava puštanje navedenog proizvoda u slobodan promet. Nakon što je saslušala mišljenja iznesena u okviru Odbora i uzimajući u obzir prirodu proizvoda i ostala specifična obilježja predmetne transakcije, Komisija može odrediti različite postotke, a koji ipak uobičajeno ne bi smjeli prelaziti 10 %.

5. Isprave o nadzoru mogu se koristiti samo tijekom razdoblja dok su na snazi režimi za liberalizaciju uvoza u pogledu dotičnih transakcija. Takve isprave o nadzoru ne smiju se koristiti nakon isteka razdoblja utvrđenog u isto vrijeme i u istom postupku kao i kod uvođenja nadzora te vode računa o prirodi proizvoda i ostalim specifičnim obilježjima transakcije.

6. Ako se odlukom donesenom prema članku 7. tako zahtijeva, podrijetlo proizvoda pod nadzorom Unije mora se dokazati potvrdom o podrijetlu. Ovaj stavak nema utjecaja na ostale odredbe o predloženju bilo koje druge takve potvrde.

7. Ako se na proizvod pod prethodnim nadzorom Unije primjenjuju regionalne zaštitne mjere u državi članici, uvezno odobrenje koje je izdala ta država članica može zamijeniti ispravu o nadzoru.

8. Obrasci isprave o nadzoru i njenih izvoda sastavljaju se u dva primjerka, od kojih se jedan primjerak, označen kao „Primjerak za podnositelja” i obilježen brojem 1, izdaje podnositelju zahtjeva, a drugi, označen kao „Primjerak za nadležno tijelo” i obilježen brojem 2, zadržava nadležno tijelo koje izdaje ispravu. Za potrebe administracije, nadležno tijelo može priložiti dodatne primjerke obrascu 2.

9. Obrasci se tiskaju na bijelom papiru bez mehaničke pulpe, pripremljenom za pisanje, a koji teži između 55 i 65 grama po četvornom metru. Njihova veličina iznosi 210 × 297 mm; razmak između redaka iznosi 4,24 mm (jednu šestinu palca). Izgled obrazaca točno se slijedi. Obje strane primjerka br. 1, koji predstavlja samu ispravu o nadzoru, imaju i žuto tiskanu pozadinu uzorka *guilloche* kako bi se otkrilo bilo kakvo krivotvorenje mehaničkim ili kemijskim sredstvima.

10. Države članice odgovorne su za tiskanje obrazaca. Obрасce mogu tiskati i tiskari koje imenuju države članice u kojoj oni imaju poslovni nastan. Tada se na svakom obrascu mora nalaziti naznaka da ih je angažirala država članica. Na svakom se obrascu navodi ime i adresa tiskara ili oznaka koja omogućuje utvrđivanje njegova identiteta.

Članak 9.

Ako je u interesu Unije, na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu, ako postoji mogućnost da se dogodi situacija iz članka 13. stavka 1., Komisija može:

- ograničiti razdoblje važenja bilo koje tražene isprave o nadzoru,
- odrediti da je izdavanje tog dokumenta podložno određenim uvjetima te, kao posebnu mjeru, podložno umetanju klauzule o opozivu.

Članak 10.

Ako za uvoz proizvoda nije određeno da je podložan prethodnom nadzoru Unije, Komisija može provedbenim aktima u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 22. stavka 2. i u skladu s člankom 15. uvesti nadzor ograničen na uvoz u jednu ili više regija Unije.

Članak 11.

1. Proizvodi pod regionalnim nadzorom mogu se staviti u slobodan promet u dotičnoj regiji samo uz predodnoženje isprave o nadzoru. Takvu ispravu izdaje nadležno tijelo koje odredi dotična država članica (države članice), besplatno, za svaku zatraženu količinu i u roku od najviše pet radnih dana od kad nadležno nacionalno tijelo primi zahtjev bilo kojeg uvoznika Unije, bez obzira na njegovo mjesto poslovanja u Uniji. Smatra se da je nacionalno tijelo takav zahtjev primilo najkasnije tri dana od podnošenja, osim ako je drukčije predviđeno. Isprave o nadzoru mogu se koristiti samo tijekom razdoblja dok su na snazi režimi za liberalizaciju uvoza u pogledu dotičnih transakcija.

2. Primjenjuje se članak 8. stavak 2.

Članak 12.

1. Države članice priopćuju Komisiji u prvih deset dana svakog mjeseca u slučaju nadzora Unije ili regije:

- (a) u slučaju prethodnog nadzora, pojedinosti o novčanim iznosima (izračunanim na temelju cijena na paritetu CIF) i količine roba u pogledu kojih su izdane isprave o nadzoru tijekom prethodnog razdoblja;
- (b) u svakom slučaju, pojedinosti o uvozu tijekom razdoblja koje je prethodilo razdoblju iz točke (a).

Podatci koje dostave države članice raščlanjuju se prema proizvodu i zemlji.

U isto vrijeme i prema istom postupku kao što je režim nadzora mogu se donijeti drukčije odredbe.

2. Ako priroda proizvoda ili posebne okolnosti zahtijevaju, Komisija može, na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu, izmijeniti rasporede dostavljanja tih podataka.

3. Komisija obavješćuje države članice.

POGLAVLJE V.

ZAŠTITNE MJERE

Članak 13.

1. Ako se proizvod uvozi u Uniju u tako znatno povećanim količinama ili pod takvim odredbama ili uvjetima da uzrokuje ili prijeti uzrokovanjem ozbiljne štete proizvođačima istovjetnih ili izravno konkurentnih proizvoda u Uniji, Komisija može, kako bi zaštitila interese Unije, postupajući na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu, izmijeniti pravila za uvoz tog proizvoda propisujući da se on može staviti u slobodan promet samo uz predočenje uvozne dozvole, odobravanje koje je uređeno odredbama i koje podliježe ograničenjima koje propisuje Komisija.

2. Donesene mjere odmah se priopćuju državama članicama te one odmah stupaju na snagu.

3. Mjere iz ovog članka primjenjuju se na svaki proizvod koji je stavljen u slobodni promet nakon što su one stupile na snagu. U skladu s člankom 15. mjere se mogu ograničiti na jednu ili više regija Unije.

Međutim, te mjere ne mogu spriječiti puštanje proizvoda koji su već na putu prema Uniji u slobodni promet pod uvjetom da se odredište tih proizvoda ne može mijenjati i da te proizvode, koji prema članku 8. i članku 11. mogu biti pušteni u slobodan promet uz predočenje isprave o nadzoru, stvarno prati takva isprava.

4. Ako je intervenciju Komisije zatražila država članica, Komisija, djelujući u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 22. stavka 3., ili, u hitnom slučaju, u skladu s člankom 22. stavkom 4., donosi odluku u roku od najviše pet radnih dana od primitka takvog zahtjeva.

Članak 14.

1. Komisija može, posebno u slučaju iz članka 13. stavka 1., donijeti odgovarajuće zaštitne mjere djelujući u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 22. stavka 3.

2. Primjenjuje se članak 13. stavak 3.

Članak 15.

Ako se dogodi, prije svega na temelju čimbenika iz članka 6., da se ispune uvjeti utvrđeni za donošenje mjera prema poglavlju IV. i članku 13. u jednoj ili više regija Unije, Komisija može, nakon što je ispitala druge mogućnosti, iznimno dopustiti primjenu mjera nadzora ili zaštitnih mjera ograničenih na dotičnu regiju (regije) ako smatra da je primjena mjera na toj razini primjerenija od primjene mjera u cijeloj Uniji.

Te mjere moraju biti privremene te moraju ometati funkcioniranje unutarnjeg tržišta što je manje moguće.

Mjere se donose u skladu s postupcima utvrđenim u članku 7. i u članku 13.

Članak 16.

1. Dok je na snazi neka mjera nadzora ili zaštitna mjera u skladu s poglavljima IV. i V., Komisija može, na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu:

- (a) ispitati učinke mjere;
- (b) utvrditi je li primjena mjere još uvijek potrebna.

Ako Komisija smatra da je primjena neke mjere i dalje potrebna, o tome obavještava države članice.

2. Ako Komisija smatra da bi neku mjera nadzora ili zaštitnu mjeru iz poglavlja IV. i V. trebalo opozvati ili izmijeniti, Komisija opoziva ili mijenja tu mjeru, djelujući u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 22. stavka 3.

Ako se ova odluka odnosi na regionalne mjere nadzora, primjenjuje se od šestog dana nakon dana objave odluke u Službenom listu Europske unije.

POGLAVLJE VI.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 17.

1. Ova Uredba ne isključuje ispunjenje obveza koje proizlaze iz posebnih pravila sadržanih u sporazumima sklopljenim između Unije i trećih zemalja.
2. Ne dovodeći u pitanje ostale odredbe Unije, ova Uredba ne sprečava države članice u donošenju ili primjeni:
 - (a) zabrana, količinskih ograničenja ili mjera nadzora na temelju javnog morala, javnog poretka ili javne sigurnosti, zaštite zdravlja i života ljudi, životinja i bilja, zaštite nacionalnog blaga s umjetničkom, povijesnom ili arheološkom vrijednošću, ili zaštite industrijskog i komercijalnog vlasništva;
 - (b) posebnih formalnosti o deviznom poslovanju;
 - (c) formalnosti uvedenih prema međunarodnim sporazumima u skladu s UFEU-om.

Države članice obavješćuju Komisiju o mjerama ili formalnostima koje namjeravaju uvesti ili izmijeniti u skladu s prvim podstavkom.

U slučaju iznimne žurnosti, predmetne nacionalne mjere ili formalnosti priopćuju se Komisiji odmah nakon donošenja.

Članak 18.

Komisija u svoje godišnje izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o primjeni i provedbi mjera trgovinske zaštite uključuje podatke o provedbi ove Uredbe u skladu s člankom 22.a Uredbe Vijeća (EZ) br. 1225/2009 ⁽¹⁾.

Članak 19.

1. Ova Uredba ne dovodi u pitanje funkcioniranje instrumenata o osnivanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda ili Unijinih ili nacionalnih administrativnih odredbi proizašlih iz njih ili posebnih instrumenata usvojenih temeljem članka 352. UFEU-a koji se primjenjuju na robe nastale preradom poljoprivrednih proizvoda. Primjenjuje se tako da je komplementarna tim instrumentima.
 2. U slučaju proizvoda obuhvaćenih instrumentima iz stavka 1. ovog članka, članci od 7. do 12. i članak 16. ne primjenjuju se na one u pogledu kojih pravila o trgovini Unije s trećim zemljama zahtijevaju predodjenje dozvole ili druge uvozne isprave.
- Članci 13., 15. i 16. ne primjenjuju se na one proizvode u pogledu kojih ta pravila propisuju primjenu uvoznih količinskih ograničenja.

Članak 20.

Komisija je u skladu s člankom 21. o izmjenama Priloga I. ovlaštena donijeti delegirane akte s ciljem brisanja zemalja s popisa trećih zemalja u tom Prilogu kada postanu članice WTO-a.

Članak 21.

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 20. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina od 20. veljače 2014. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja petogodišnjeg razdoblja. Delegiranje ovlasti automatski se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenog 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 343, 22.12.2009., str. 51.).

3. Europski parlament ili Vijeće mogu u svakom trenutku opozvati delegiranje ovlasti iz članka 20. Odlukom o opozivu prestaje delegiranje ovlasti navedeno u toj odluci. Opoziv proizvodi učinke dan nakon objave odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.
5. Delegirani akt donesen na temelju članka 20. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 22.

1. Komisiji pomaže Odbor za zaštitne mjere koji je osnovan Uredbom (EU) 2015/478 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.
3. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.
4. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 8. Uredbe (EU) br. 182/2011 u vezi s njezinim člankom 5.

Članak 23.

Uredbe (EZ) br. 427/2003 i (EZ) br. 625/2009 stavljaju se izvan snage.

Upućivanja na Uredbe stavljene izvan snage tumače se kao upućivanja na ovu Uredbu te se čitaju u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga IV.

Članak 24.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 29. travnja 2015.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

Za Vijeće
Predsjednica
Z. KALNIŃA-LUKAŠEVICA

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2015/478 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2015. o zajedničkim pravilima za uvoz (SL L 83, 27.3.2015., str. 16.).

*PRILOG I.***Popis trećih zemalja**

Azerbajdžan

Bjelarus

Kazakstan

Sjeverna Koreja

Turkmenistan

Uzbekistan

PRILOG II.

EUROPSKA UNIJA		ISPRAVA O NADZORU	
1	1. Primatelj (ime, puna adresa, zemlja, PDV broj)	2. Broj izdavanja	
		3. Predloženo mjesto i vrijeme uvoza	
		4. Tijelo nadležno za izdavanje (ime, adresa, br. telefona)	
	5. Prijavitelj/zastupnik primjenjivo (ime i puna adresa)	6. Zemlja podrijetla (i oznaka geonomenklature)	
		7. Zemlja otpreme (i oznaka geonomenklature)	
8. Posljednji dan važenja			
1	9. Opis robe		10. Oznaka KN i kategorija
			11. Količina u kilogramima (neto masa) ili u dodatnim kompletima
			12. Vrijednost u eurima, CIF na granici Unije
13. Dodatne napomene			
14. Ovjera nadležnog tijela			
Datum:			
Potpis: (Pečat)			

15. RASPOREĐIVANJE

Navodi se raspoloživa količina u dijelu 1. stupca 17. i raspoređena količina u dijelu 2.

16. Neto količina (neto masa ili druga jedinica mjere koja navodi jedinicu)		19. Carinska isprava (obrazac i broj) ili broj izvatka i datum raspoređivanja	20. Naziv, država članica, pečat i potpis tijela koje raspoređuje
17. Brojkama	18. Slovima za raspoređenu količinu		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Dodatne stranice priložiti ovdje.

EUROPSKA UNIJA		ISPRAVA O NADZORU	
2	1. Primatelj (ime, puna adresa, zemlja, PDV broj)	2. Broj izdavanja	
		3. Predloženo mjesto i vrijeme uvoza	
		4. Tijelo nadležno za izdavanje (ime, adresa, br. telefona)	
	5. Prijavitelj/zastupnik ovisno što je primjenjivo (ime i puna adresa)	6. Zemlja podrijetla (i oznaka geonomenklature)	
		7. Zemlja otpreme (i oznaka geonomenklature)	
		8. Posljednji dan važenja	
2	9. Opis robe		10. Oznaka KN i kategorija
			11. Količina u kilogramima (neto masa) ili u dodatnim kompletima
			12. Vrijednost u eurima, CIF na granici Unije
13. Dodatne napomene			
14. Ovjera nadležnog tijela			
Datum:			
Potpis: (Pečat)			

15. RASPOREĐIVANJE

Navodi se raspoloživa količina u dijelu 1. stupca 17. i raspoređena količina u dijelu 2.

16. Neto količina (neto masa ili druga jedinica mjere koja navodi jedinicu)		19. Carinska isprava (obrazac i broj) ili broj izvatka i datum raspoređivanja	20. Naziv, država članica, pečat i potpis tijela koje raspoređuje
17. Brojkama	18. Slovima za raspoređenu količinu		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Dodatne stranice priložiti ovdje.

PRILOG III.

Uredbe stavljene izvan snage s popisom njihovih naknadnih izmjena

Uredba Vijeća (EZ) br. 625/2009
(SL L 185, 17.7.2009., str. 1.)

Uredba (EU) br. 37/2014 Europskog parlamenta i Vijeća
(SL L 18, 21.1.2014., str. 1.)

Samo točka 20. Priloga

Uredba Vijeća (EZ) br. 427/2003
(SL L 65, 8.3.2003., str. 1.)

Uredba Vijeća (EZ) br. 1985/2003
(SL L 295, 13.11.2003., str. 43.)

Uredba (EU) br. 37/2014 Europskog parlamenta i Vijeća
(SL L 18, 21.1.2014., str. 1.)

Samo točka 9. Priloga

PRILOG IV.

Korelacijska tablica

Uredba (EZ) br. 625/2009	Uredba (EZ) br. 427/2003	Ova Uredba
Članak 1.		Članak 1.
Članak 2.		Članak 2.
Članak 4.		Članak 22.
Članak 5.		Članak 3.
Članak 6.		Članak 4.
Članak 7.		Članak 5.
Članak 8.		Članak 6.
Članak 9. stavak 1.		Članak 7. stavak 1.
Članak 9. stavak 1.a		Članak 7. stavak 2.
Članak 9. stavak 2.		Članak 7. stavak 3.
Članak 10.		Članak 8.
Članak 11.		Članak 9.
Članak 12.		Članak 10.
Članak 13.		Članak 11.
Članak 14.		Članak 12.
Članak 15.		Članak 13.
Članak 16.		Članak 14.
Članak 17.		Članak 15.
Članak 18.		Članak 16.
Članak 19.		Članak 17.
Članak 19.a		Članak 18.
Članak 20.		Članak 19.
	Članci 1. do 14.	—
	Članak 14.a	Članak 20.
	Članak 14.b	Članak 21.
	Članci 15. do 24.	—
Članak 21.		Članak 23.
Članak 22.		Članak 24.
Prilog I.		Prilog I.
Prilog II.		Prilog II.
Prilog III.		Prilog III.
Prilog IV.		Prilog IV.
	Prilog I.	—
	Prilog II.	—

UREDBA (EU) 2015/756 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 29. travnja 2015.****o suspenziji određenih povlastica koje se odnose na uvoz u Uniju poljoprivrednih proizvoda podrijetlom iz Turske****(kodificirani tekst)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 207. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Uredba Vijeća (EZ) br. 1506/98 ⁽³⁾ bila je značajno izmijenjena ⁽⁴⁾. Radi jasnoće i racionalnosti, ovu bi Uredbu trebalo kodificirati.
- (2) Temeljem Sporazuma o pridruživanju između Europske ekonomske zajednice i Turske ⁽⁵⁾, („Sporazum”), toj zemlji bile su dodijeljene povlastice za određene poljoprivredne proizvode.
- (3) Odlukom br. 1/98 Vijeća za pridruživanje EZ-Turska ⁽⁶⁾ predviđa se poboljšanje i konsolidacija trgovinskih povlastica vezanih za uvoz poljoprivrednih proizvoda podrijetlom iz Turske u Uniju te se utvrđuje niz preferencijalnih povlastica za izvoz mesa i živih životinja iz Zajednice u Tursku.
- (4) Turska od 1996. primjenjuje zabranu uvoza živih životinja vrste goveda (oznaka KN 0102) i ograničenja na uvoz goveđeg mesa (oznake KN 0201-0202). Te mjere su, s obzirom da se radi o količinskim ograničenjima, nespojive sa Sporazumom i sprečavaju Uniju da ima korist od povlastica koje su joj dodijeljene u skladu s Odlukom br. 1/98. Unatoč razgovorima s Turskom o ovom problemu, s ciljem pronalaženja rješenja putem pregovora, količinska ograničenja još uvijek su na snazi.
- (5) Kao posljedica tih mjera, izvoz predmetnih proizvoda podrijetlom iz Unije u Tursku je blokiran. Zbog zaštite trgovinskih interesa Unije ovu situaciju bi trebalo uravnotežiti istovrsnim mjerama. Stoga bi povlastice navedene u Prilogu I. ove Uredbe trebalo suspendirati.
- (6) Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti za provedbu ove Uredbe, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁷⁾,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Suspendiraju se dvije carinske kvote utvrđene u Prilogu I.

⁽¹⁾ Mišljenje od 10. prosinca 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu).⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 11. ožujka 2015. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 20. travnja 2015.⁽³⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1506/98 od 13. srpnja 1998. o uvođenju povlastice za Tursku u obliku carinske kvote Zajednice za lješnjake u 1998. i o suspenziji određenih povlastica (SL L 200, 16.7.1998., str. 1.).⁽⁴⁾ Vidjeti Prilog II.⁽⁵⁾ SL 217, 29.12.1964., str. 3687/64.⁽⁶⁾ Odluka br. 1/98 Vijeća za pridruživanje EZ-Turska od 25. veljače 1998. o trgovinskim aranžmanima za poljoprivredne proizvode (SL L 86, 20.3.1998., str. 1.).⁽⁷⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

Članak 2.

Komisija provedbenim aktima prekida suspenziju iz članka 1. nakon što se ukinu ograničenja na povlašteni izvoz iz Unije u Tursku. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 3. stavka 2.

Članak 3.

1. Komisiji pomaže Odbor za zajedničku organizaciju tržišta poljoprivrednih proizvoda uspostavljen člankom 229. Uredbe (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾. Navedeni odbor jest odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Prilikom upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.
3. Ako se mišljenje Odbora mora dobiti na temelju pisanog postupka, navedeni postupak završava bez rezultata kada to, u roku za davanje mišljenja, odluči predsjednik Odbora ili to zahtijeva najmanje četvrtina članova odbora.

Članak 4.

Uredba (EZ) br. 1506/98 stavlja se izvan snage.

Upućivanje na Uredbu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu III.

Članak 5.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske Unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 29. travnja 2015.

Za Europski parlament

Predsjednik

M. SCHULZ

Za Vijeće

Predsjednica

Z. KALNIŃA-LUKAŠEVICA

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 922/72, (EEZ) br. 234/79, (EZ) br. 1037/2001 i (EZ) br. 1234/2007 (SL L 347, 20.12.2013., str. 671.).

PRILOG I.

Redni broj	Oznaka KN	Naziv robe	Količina kvote po godini ili po navedenom razdoblju (u tonama)	Primjenjiva carinska stopa
09.0217	ex 0807 11 00	Lubenice, svježe:	14 000	oslobodeno
		od 16. lipnja do 31. ožujka		
09.0207	2002 90 31	Rajčice, pripremljene ili konzervirane na drugi način nego u octu ili octenoj kiselini, osim cijelih ili u komadima, s masenim udjelom suhe tvari 12 % ili većim	30 000, s masenim udjelom suhe tvari 28-30 %	oslobodeno
09.0209	2002 90 39			
	2002 90 91			
	2002 90 99			

*PRILOG II.***Uredba stavljena izvan snage i njezina izmjena**

Uredba Vijeća (EZ) br. 1506/98
(SL L 200, 16.7.1998., str. 1.)

Uredba (EU) br. 255/2014 Europskog parlamenta i Vijeća
(SL L 84, 20.3.2014., str. 57.)

Samo članak 3.

PRILOG III.

Korelacijska tablica

Uredba (EZ) br. 1506/98	Ova Uredba
Članak 1.	—
Članak 2.	Članak 1.
Članak 3.	Članak 2.
Članak 3.a	Članak 3.
—	Članak 4.
Članak 4.	Članak 5.
Prilog I.	—
Prilog II.	Prilog I.
—	Prilog II.
—	Prilog III

UREDBA (EU) 2015/757 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 29. travnja 2015.****o praćenju emisija ugljikova dioksida iz pomorskog prometa, izvješćivanju o njima i njihovoj verifikaciji te o izmjeni Direktive 2009/16/EZ****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 192. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

nakon savjetovanja s Odborom regija,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Direktivom 2009/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾ te Odlukom br. 406/2009/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾ kojima se poziva sve gospodarske sektore na davanje doprinosa radi postizanja smanjenja emisija, uključujući sektor međunarodnog pomorskog prometa, određuje se da u slučaju da države članice ne odobre nijedan međunarodni sporazum koji bi bio sklopljen u okviru Međunarodne pomorske organizacije (IMO) i imao za cilj smanjivanje emisija iz međunarodnog pomorskog prometa, ili da Zajednica do 31. prosinca 2011. ne odobri nijedan takav sporazum sklopljen putem Okvirne konvencije Ujedinjenih naroda o promjeni klime, Komisija bi trebala dati prijedlog da se emisije iz međunarodnog pomorskog prometa uključe u obveze smanjenja emisija na razini Zajednice, s ciljem da predloženi akt stupi na snagu do 2013. Takav bi prijedlog trebao svesti na minimum svaki negativni učinak na konkurentnost Zajednice, istodobno uzimajući u obzir potencijalnu dobrobit za okoliš.
- (2) Pomorski promet utječe na globalnu klimu i kvalitetu zraka, kao rezultat emisija ugljikova dioksida (CO₂) i ostalih njime uzrokovanih emisija, uključujući dušikove okside (NO_x), sumporne okside (SO_x), metan (CH₄), čestice i crni ugljik (BC).
- (3) Međunarodni pomorski promet ostaje jedina vrsta prijevoza koja nije obuhvaćena obvezom Unije za smanjenje emisije stakleničkih plinova. Prema ocjeni učinka koja je priložena prijedlogu ove Uredbe emisije CO₂ iz međunarodnog pomorskog prometa povezane s Unijom od 1990. do 2007. povećale su se za 48 %.
- (4) U svjetlu ubrzanog razvoja znanstvenog shvaćanja učinka emisija pomorskog prometa koje nisu povezane s CO₂ na globalnu klimu u smislu ove Uredbe potrebno je redovito provoditi ažuriranu ocjenu tog učinka. Na temelju svojih ocjena Komisija bi trebala analizirati posljedice za politike i mjere u svrhu smanjenja tih emisija.
- (5) U Rezoluciji Europskog parlamenta od 5. veljače 2014. o okviru klimatske i energetske politike do 2030. Komisija i države članice pozvane su da postave obvezujući cilj EU-a do 2030. koji podrazumijeva smanjenje domaćih emisija stakleničkih plinova za najmanje 40 % u odnosu na 1990. Europski parlament također je istaknuo da bi svi gospodarski sektori trebali doprinijeti smanjenju emisija stakleničkih plinova ako Unija namjerava ravnopravno sudjelovati u globalnim nastojanjima.

⁽¹⁾ SL C 67, 6.3.2014., str. 170.⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 16. travnja 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu) i stajalište Vijeća u prvom čitanju od 5. ožujka 2015. (još nije objavljeno u Službenom listu). Stajalište Europskog parlamenta od 28. travnja 2015. (još nije objavljeno u Službenom listu).⁽³⁾ Direktiva 2009/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o izmjeni Direktive 2003/87/EZ u svrhu poboljšanja i proširenja sustava Zajednice za trgovanje emisijskim jedinicama stakleničkih plinova (SL L 140, 5.6.2009., str. 63.).⁽⁴⁾ Odluka br. 406/2009/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o naporima koje poduzimaju države članice radi smanjenja emisija stakleničkih plinova s ciljem ostvarenja ciljeva Zajednice vezanih za smanjenje emisija stakleničkih plinova do 2020. godine (SL L 140, 5.6.2009., str. 136.).

- (6) Europsko vijeće u svojim je zaključcima od 23. i 24. listopada 2014. poduprijelo obvezujući cilj EU-a u smislu domaćeg smanjenja emisije stakleničkih plinova za najmanje 40 % do 2030. u odnosu na 1990. Europsko vijeće također je naglasilo važnost smanjenja emisija stakleničkih plinova i rizika povezanih s ovisnosti o fosilnom gorivu u sektoru prometa te je pozvalo Komisiju da dodatno ispita instrumente i mjere za sveobuhvatan i tehnološki neutralan pristup, među ostalim, radi promicanja smanjenja emisija i energetske učinkovitosti u prometu.
- (7) U Sedmom programu djelovanja za okoliš (EAP) ⁽¹⁾ ističe se da će svi gospodarski sektori morati doprinijeti smanjenju emisija stakleničkih plinova ako Unija namjerava ravnopravno sudjelovati u globalnim nastojanjima. U tom kontekstu u 7. EAP-u ističe se da se Bijela knjiga o prometu iz 2011. mora temeljiti na čvrstom okviru politika.
- (8) U srpnju 2011. IMO je usvojio tehničke i operativne mjere, posebno indeks energetske učinkovitosti (EEDI) za nove brodove i plan za upravljanje energetsom učinkovitosti broda (SEEMP), koje će dovesti do poboljšanja u vezi sa smanjenjem očekivanog porasta emisija stakleničkih plinova, ali same ne mogu dovesti do potpunog smanjenja emisija stakleničkih plinova u međunarodnom pomorskom prometu radi postizanja globalnog cilja da se povećanje globalnih temperatura ograniči na 2 °C.
- (9) U skladu s podacima IMO-a, primjenom operativnih mjera i postojećih tehnologija posebna potrošnja energije i emisije CO₂ brodova mogle bi se smanjiti do 75 %; za znatan dio tih mjera može se smatrati da su isplative i da bi kao takve mogle donijeti neto korist sektoru jer se zbog smanjenih troškova za gorivo osigurava povrat svih operativnih troškova ili troškova ulaganja.
- (10) Kako bi se smanjile emisije CO₂ iz pomorskog prometa na razini Unije, i dalje je najbolja moguća opcija uspostavljanje sustava za praćenje emisija CO₂, izvješćivanje o njima i njihovu verifikaciju (sustav MRV) na temelju potrošnje goriva brodova kao prvog koraka u sklopu postupnog uključivanja emisija iz pomorskog prometa u obvezu Unije za smanjenje emisija stakleničkih plinova uz emisije iz drugih sektora koje su već uključene u tu obvezu. Javni pristup podacima o emisijama doprinijet će uklanjanju tržišnih prepreka koje sprečavaju primjenu mnogih mjera kojima bi se uz negativni trošak smanjenjila emisija stakleničkih plinova iz pomorskog prometa.
- (11) Usvajanje mjera za smanjenje emisija stakleničkih plinova i potrošnje goriva sprečavaju tržišna ograničenja kao što su nedostatak pouzdanih informacija o učinkovitosti potrošnje goriva na brodovima ili dostupnih tehnologija za nadogradnju brodova, nedostupnost sredstava za ulaganje u učinkovitost brodova i neusklađeni poticaji jer brodovlasnici ne bi imali koristi od svojih ulaganja u učinkovitost broda ako račune za gorivo plaćaju brodari.
- (12) Rezultati savjetovanja s dionicima i rasprave s međunarodnim partnerima pokazuju da bi postupno uključivanje emisija iz pomorskog prometa u obvezu Unije za smanjenje stakleničkih plinova trebalo primijeniti provedbom stabilnog sustava MRV za emisije CO₂ iz pomorskog prometa kao prvog koraka, a određivanje cijena za te emisije trebalo bi doći poslije. Taj pristup olakšava postizanje značajnog napretka na međunarodnoj razini u sporazumu o ciljevima smanjenja emisija stakleničkih plinova i daljnjih mjera za postizanje tih smanjenja uz najmanje troškove.
- (13) Očekuje se da će uvođenje sustava MRV Unije potaknuti smanjenje emisija do 2 % u usporedbi s uobičajenim poslovanjem i ukupnim smanjenjem neto troškova do 1,2 milijarde EUR do 2030. jer bi se time moglo doprinijeti uklanjanju tržišnih prepreka, posebno onih u vezi s nedostatkom informacija o učinkovitosti brodova, pružanjem usporedivih i pouzdanih informacija relevantnim tržištima o potrošnji goriva i energetske učinkovitosti. To smanjenje troškova prijevoza trebalo bi potaknuti međunarodnu trgovinu. Nadalje, stabilan sustav MRV preduvjet je za svaku mjeru utemeljenu na tržištu, standard učinkovitosti ili drugu mjeru, bilo da se primjenjuje na razini Unije ili u svijetu. Njime se također osiguravaju pouzdani podaci za postavljanje točnih ciljeva za smanjenje emisija i ocjenu napretka u doprinosu pomorskog prometa postizanju niskouglijčnog gospodarstva. S obzirom na međunarodnu narav pomorskog prometa najbolja i najučinkovitija metoda smanjivanja emisija stakleničkih plinova u međunarodnom brodskom prometu bilo bi usklađeno postupanje na svjetskoj razini.

⁽¹⁾ Odluka br. 1386/2013/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 2013. o Općem programu djelovanja Unije za okoliš do 2020. „Živjeti dobro unutar granica našeg planeta” (SL L 354, 28.12.2013., str. 171.).

- (14) Sva putovanja unutar Unije, sva dolazna putovanja iz zadnje luke koja nije u Uniji do prve luke pristajanja u Uniji i sva odlazna putovanja od luke u Uniji do sljedeće luke koja nije u Uniji, uključujući putovanja u balastu, trebalo bi smatrati mjerodavnima u svrhu praćenja. Trebalo bi obuhvatiti i emisije CO₂ u lukama Unije, uključujući emisije koje uzrokuju brodovi koji su na vezu ili se kreću unutar luke, posebno jer na raspolaganju stoje posebne mjere za njihovo smanjenje ili izbjegavanje. Ova pravila trebala bi se na nediskriminirajući način primjenjivati na sve brodove neovisno o njihovoj zastavi. Međutim, budući da je ova Uredba usmjerena na pomorski promet, njome ne bi trebalo utvrditi zahtjeve za praćenje kretanja i aktivnosti brodova čija svrha nije prijevoz tereta ili putnika u komercijalne svrhe, kao što su jaružanje, lomljenje leda, polaganje cijevi ili aktivnosti objekata na moru, ni zahtjeve za izvješćivanje o njima ni za njihovu verifikaciju.
- (15) Kako bi se osigurali jednaki uvjeti za brodove koji rade u manje povoljnim klimatskim uvjetima, trebalo bi biti moguće uključiti posebne informacije u vezi s klasom leda broda i njegovom plovidbom kroz led u podatke koji se prate na temelju ove Uredbe.
- (16) Predloženi sustav MRV trebao bi imati oblik uredbe zbog složene i iznimno tehničke naravi odredbi koje treba uvesti, potrebe za jedinstvenim pravilima primjenjivima u cijeloj Uniji zbog međunarodne naravi pomorskog prometa i brojnih brodova koji će pristajati u lukama u različitim državama članicama te radi lakše provedbe u cijeloj Uniji.
- (17) Stabilan sustav MRV Unije za brodove trebao bi se temeljiti na izračunu emisija iz goriva potrošenog na putovanjima do luka u Uniji i od njih jer podaci o prodaji goriva ne bi na prikladan način mogli pružiti točne procjene potrošnje goriva u okviru tog posebnog područja primjene zbog velike zapremnine spremnika za gorivo.
- (18) Sustav MRV Unije također bi trebao pokrivati ostale relevantne informacije koje omogućuju određivanje učinkovitosti brodova ili daljnju analizu nositelja razvoja emisija uz istodobno očuvanje povjerljivosti poslovnih ili industrijskih informacija. Ovo područje primjene također usklađuje sustav MRV Unije s međunarodnim inicijativama za uvođenje standarda učinkovitosti za postojeće brodove, pokrivajući i operativne mjere, te doprinosi ukidanju tržišnih prepreka povezanih s nedostatkom informacija.
- (19) Kako bi se administrativni teret brodovlasnika i brodara sveo na najmanju mjeru, posebno za mala i srednja poduzeća, te kako bi se optimalno iskoristio omjer troškova i koristi sustava MRV, a da se ne ugrozi cilj obuhvaćanja prevladavajućeg udjela emisija stakleničkih plinova iz pomorskog prometa, pravila za MRV trebala bi se primjenjivati samo na velike izvore emisija. Prag od 5 000 bruto tonaže (BT) odabran je nakon iscrpne objektivne analize veličina i emisija brodova koji pristaju u lukama Unije i isplovljavaju iz njih. Brodovi iznad 5 000 BT čine oko 55 % brodova koji pristaju u luke Unije i odgovorni su za oko 90 % povezanih emisija. Tim nediskriminirajućim pragom osiguralo bi se da su obuhvaćeni najvažniji izvori emisija. Niži prag doveo bi do višeg administrativnog tereta, dok bi viši prag ograničio pokrivenost emisija, a time i ekološku učinkovitost sustava MRV.
- (20) Kako bi se dodatno smanjio administrativni teret za brodovlasnike i brodare, pravila praćenja trebala bi se usredotočiti na CO₂ kao najvažniji staklenički plin iz pomorskog prometa.
- (21) Pravila bi trebala uzeti u obzir postojeće zahtjeve i podatke koji su već dostupni na brodovima; stoga bi društva trebala imati mogućnost odabira jedne od sljedećih četiriju metoda praćenja: korištenje otpremnicama spremišta za gorivo, praćenje spremnika za gorivo spremišta na brodu, mjerači protoka za predmetne procese izgaranja ili izravna mjerenja emisija. Pojedinačnim planom praćenja za svaki brod trebalo bi dokumentirati odabir i osigurati dodatne informacije o primjeni odabrane metode.
- (22) Svako društvo koje je odgovorno za cjelokupno razdoblje izvješćivanja o brodu koji se upotrebljava za otpremničke usluge trebalo bi smatrati odgovornim za sve zahtjeve praćenja i izvješćivanja u vezi s tim razdobljem izvješćivanja, uključujući podnošenje izvješća o emisijama koja su verificirana na zadovoljavajući način. U slučaju promjene društva, novo bi društvo trebalo biti odgovorno samo za obveze praćenja i izvješćivanja u vezi s razdobljem izvješćivanja tijekom kojega je promjena društva stupila na snagu. Kako bi se olakšalo izvršenje tih obveza, novo bi društvo trebalo dobiti primjerak posljednjeg plana praćenja te, po potrebi, dokument o usklađenosti.

- (23) Druge stakleničke plinove, tvari koje utječu na klimu ili onečišćivače zraka ne bi trebalo u ovoj fazi obuhvatiti sustavom MRV Unije kako bi se izbjegli zahtjevi za postavljanje nedovoljno pouzdane ili komercijalno nedostupne mjerne opreme koja bi mogla onemogućiti provedbu sustava MRV Unije.
- (24) IMO-ova Međunarodna konvencija za sprečavanje onečišćenja s brodova (MARPOL) predviđa obveznu primjenu indeksa oblikovanja energetske učinkovitosti na nove brodove i planova za upravljanje energetskom učinkovitosti brodova u cijeloj svjetskoj floti.
- (25) Izvješćivanje i objavu podnesenih informacija trebalo bi organizirati na godišnjoj osnovi kako bi se smanjio administrativni teret za brodovlasnike i brodare. Pitanje povjerljivosti trebalo bi riješiti ograničenjem objave emisija, potrošnje goriva i informacija povezanih s učinkovitosti na godišnje prosjeke i ukupne brojke. Kako bi se osiguralo da se ne naruši zaštita legitimnih ekonomskih interesa koji su važniji od javnog interesa u pogledu otkrivanja, u iznimnim slučajevima na zahtjev društva trebalo bi primijeniti drukčiju razinu sabiranja podataka. Podatke podnesene Komisiji trebalo bi uključiti u statistiku ako su ti podaci važni za razvoj, izradu i širenje europske statistike u skladu s Odlukom Komisije 2012/504/EU ⁽¹⁾.
- (26) Verifikacijom koju provode akreditirani verifikatori trebalo bi osigurati da planovi praćenja i izvješća o emisijama budu točni i usklađeni sa zahtjevima određenima u ovoj Uredbi. Kao bitan element pojednostavljenja verifikacije, verifikatori bi trebali provjeriti pouzdanost prijavljenih podataka uspoređujući ih s procijenjenim podacima utemeljenima na podacima o praćenju broda i njihovim karakteristikama. Takve bi procjene mogla dati Komisija. Kako bi se osigurala nepristranost, verifikatori bi trebali biti neovisni i stručni pravni subjekti kojima akreditaciju dodjeljuju nacionalna akreditacijska tijela koja djeluju u skladu s Uredbom (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾.
- (27) Dokument o usklađenosti koji izdaje verifikator trebalo bi držati na brodu radi dokazivanja usklađenosti s obvezama praćenja, izvješćivanja i verifikacije. Verifikatori bi trebali obavijestiti Komisiju o izdavanju takvih dokumenata.
- (28) S obzirom na iskustvo sa sličnim zadacima u vezi s pomorskom sigurnosti, Europska agencija za pomorsku sigurnost (EMSA) trebala bi u okviru svojeg mandata poduprijeti Komisiju u provođenju određenih zadataka.
- (29) Izvršenje obveza povezanih sa sustavom MRV trebalo bi se temeljiti na postojećim instrumentima, to jest onima uspostavljenima u Direktivi 2009/16/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾ i Direktivi 2009/21/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾, te informacijama o izdavanju dokumenata o usklađenosti. Dokument kojim se potvrđuje usklađenost broda s obvezama praćenja i izvješćivanja trebao bi biti dodan popisu certifikata i dokumenata iz Priloga IV. Direktivi 2009/16/EZ.
- (30) Države članice trebale bi nastojati pregledavati brodove koji ulaze u luke pod njihovom nadležnošću i za koje nisu dostupne određene zahtijevane informacije koje se tiču dokumenta o usklađenosti.
- (31) Neusklađenost s odredbama ove Uredbe trebala bi dovoditi do primjene sankcija. Države članice trebale bi utvrditi pravila o tim sankcijama. Te bi sankcije trebale biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.
- (32) U slučaju da su brodovi bili neusklađeni sa zahtjevima praćenja i izvješćivanja tijekom dvaju ili više uzastopnih razdoblja izvješćivanja i ako se drugim izvršnim mjerama nije osigurala usklađenost, primjereno je omogućiti protjerivanje. Tu bi mjeru trebalo provesti tako da se omogući ispravljanje stanje neusklađenosti u razumnom roku.
- (33) Države članice koje nemaju pomorske luke na svome državnom području te koje nemaju brodove koji plove pod njihovom zastavom i koji su obuhvaćeni ovom Uredbom ili koje su zatvorile svoj nacionalni registar brodova trebale bi imati mogućnost odstupiti od odredaba ove Uredbe u vezi sa sankcijama dok god nema takvih brodova koji plove pod njihovom zastavom.

⁽¹⁾ Odluka Komisije 2012/504/EU od 17. rujna 2012. o Eurostatu (SL L 251, 18.9.2012., str. 49.).

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o utvrđivanju zahtjeva za akreditaciju i za nadzor tržišta u odnosu na stavljanje proizvoda na tržište i o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 339/93 (SL L 218, 13.8.2008., str. 30.).

⁽³⁾ Direktiva 2009/16/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o nadzoru države luke (SL L 131, 28.5.2009., str. 57.).

⁽⁴⁾ Direktiva 2009/21/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o ispunjavanju zahtjeva države zastave (SL L 131, 28.5.2009., str. 132.).

- (34) Sustav MRV Unije trebao bi poslužiti kao model za uvođenje globalnog sustava MRV. Globalni sustav MRV poželjniji je jer ga se zbog šireg područja primjene može smatrati učinkovitijim. U tom smislu, a s ciljem olakšavanja razvoja međunarodnih propisa u okviru IMO-a za praćenje emisija stakleničkih plinova iz pomorskog prometa, izvješćivanje o njima i njihovu verifikaciju, Komisija bi s IMO-om i drugim nadležnim međunarodnim tijelima trebala redovito razmjenjivati bitne informacije o primjeni ove Uredbe te predavati odgovarajuće podneske IMO-u. Kada se postigne dogovor o globalnom sustavu MRV, Komisija bi trebala revidirati sustav MRV Unije radi njegove prilagodbe globalnom sustavu MRV.
- (35) Kako bi se uzelo u obzir relevantna međunarodna pravila i međunarodne i europske norme te tehnološki i znanstveni razvoj, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske Unije u vezi s preispitivanjem određenih tehničkih aspekata praćenja i izvješćivanja o emisijama CO₂ iz brodova te u vezi s daljnjim određivanjem pravila za verifikaciju aktivnosti i metoda za akreditaciju verifikatora. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući i ona na razini stručnjaka. Prilikom pripreme i izrade delegiranih akata, Komisija bi trebala osigurati da se relevantni dokumenti Europskom parlamentu i Vijeću šalju istodobno, na vrijeme i na primjeren način.
- (36) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za uporabu standardnih obrazaca za praćenje emisija CO₂ i drugih relevantnih informacija, za korištenje automatiziranih sustava i standardnih elektroničkih predložaka za dosljedno izvješćivanje Komisije i tijela dotične države zastave o emisijama CO₂ i drugim relevantnim informacijama te za specifikaciju tehničkih pravila kojima se utvrđuju primjenjivi parametri za kategorije brodova koji nisu putnički, ro-ro ni kontejnerski brodovi kao i za reviziju tih parametara, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.
- (37) S obzirom na to da cilj ove Uredbe, posebno praćenje emisija CO₂, izvješćivanje o njima i verifikacija tih emisija iz brodova kao prvi korak u sklopu postupnog smanjenja emisija stakleničkih plinova, ne mogu dostatno ostvariti države članice zbog međunarodne naravi pomorskog prometa, nego se zbog opsega i učinka on na bolji način može ostvariti na razini Unije, Unija može usvojiti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
- (38) Pravila za uspostavu sustava MRV trebala bi biti u skladu s Direktivom 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ te Uredbom (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾.
- (39) Ova Uredba trebala bi stupiti na snagu 1. srpnja 2015. godine kako bi se državama članicama i uključenim dionicima osiguralo dovoljno vremena za donošenje mjera potrebnih za učinkovitu primjenu ove Uredbe prije prvog razdoblja izvješćivanja koje započinje 1. siječnja 2018.,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Predmet

Ovom Uredbom utvrđuju se pravila za točno praćenje emisija ugljikova dioksida (CO₂) i drugih relevantnih informacija o brodovima koji dolaze u luke pod nadležnošću države članice, polaze iz tih luka ili se u njima nalaze te za izvješćivanje o njima i njihovu verifikaciju radi promicanja smanjenja emisija CO₂ iz pomorskog prometa na troškovno učinkovit način.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

⁽²⁾ Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (SL L 281, 23.11.1995., str. 31.).

⁽³⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.).

Članak 2.

Područje primjene

1. Ova se Uredba primjenjuje na brodove teže od 5 000 bruto tona u pogledu emisija CO₂ ispuštenih tijekom putovanja iz njihove zadnje luke pristajanja do luke pristajanja pod nadležnošću države članice te od luke pristajanja pod nadležnošću države članice do njihove sljedeće luke pristajanja, kao i unutar luka pristajanja pod nadležnošću države članice.
2. Ova Uredba ne primjenjuje se na ratne brodove, vojne pomoćne brodove, brodove za izlov ili obradu ribe, drvene brodove primitivne izrade, brodove koji nemaju mehanički pogon ni vladine brodove koji se upotrebljavaju u nekomercijalne svrhe.

Članak 3.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

- (a) „emisije CO₂” znači ispuštanje CO₂ iz brodova u atmosferu;
- (b) „luka pristajanja” znači luka u kojoj se brod zaustavlja radi utovara ili istovara tereta ili kako bi ukrcao ili iskrcao putnike; iz toga proizlazi da su izuzeta zaustavljanja isključivo u svrhu punjenja gorivom, uzimanja namirnica, zamjene posade, smještaja u suhom doku ili popravaka broda i/ili njegove opreme, zaustavljanja u luci zbog toga što brod treba pomoć ili je u nevolji, radi prijenosa s broda na brod koji se obavljaju izvan luke te zaustavljanja samo radi zaklona od nepovoljnih vremenskih uvjeta ili uslijed aktivnosti potrage i spašavanja;
- (c) „putovanje” znači svako kretanje broda koje počinje u luci pristajanja ili završava u njoj i čija je svrha prijevoz putnika ili tereta u komercijalne svrhe;
- (d) „društvo” znači brodovlasnik ili bilo koja druga organizacija ili osoba, na primjer upravitelj ili zakupnik praznog broda, koja je od brodovlasnika preuzela odgovornost za rad broda;
- (e) „bruto tonaža” (BT) znači bruto tonaža izračunata u skladu s propisima o baždarenju brodova iz Priloga I. Međunarodnoj konvenciji o baždarenju brodova koju je usvojila Međunarodna pomorska organizacija (IMO) u Londonu 23. lipnja 1969. ili bilo koje daljnje konvencije;
- (f) „verifikator” znači pravni subjekt koji provodi aktivnosti verifikacije, a kojem akreditaciju dodjeljuje nacionalno akreditacijsko tijelo u skladu s Uredbom (EZ) br. 765/2008 i ovom Uredbom;
- (g) „verifikacija” znači aktivnosti koje provodi verifikator radi ocjene sukladnosti dokumenata koje društvo dostavlja sa zahtjevima ove Uredbe;
- (h) „dokument o usklađenosti” znači dokument specifičan za pojedini brod koji verifikator izdaje društvu, a kojim se potvrđuje da je taj brod usklađen sa zahtjevima ove Uredbe za određeno razdoblje izvješćivanja;
- (i) „druge relevantne informacije” znači informacije povezane s emisijama CO₂ uslijed potrošnje goriva te s poslom prijevoza i energetskom učinkovitošću brodova koje omogućuju analizu kretanja emisija i ocjenu karakteristika broda;
- (j) „emisijski faktor” znači prosječni stupanj emisije stakleničkog plina u odnosu na podatke o djelatnosti toka izvora, pod pretpostavkom potpune oksidacije pri izgaranju i potpune konverzije pri svim ostalim kemijskim reakcijama;
- (k) „nesigurnost” znači parametar povezan s rezultatom utvrđivanja količine koji obilježuje raspršenost vrijednosti koje bi se opravdano mogle pripisati određenoj količini, uključujući učinke sustavnih kao i nasumičnih faktora koji je izražen u postocima i koji opisuje interval pouzdanosti oko srednje vrijednosti koja obuhvaća 95 % zaključenih vrijednosti uzimajući u obzir u obzir moguću asimetričnu raspodjelu vrijednosti;
- (l) „konzervativno” znači da je definiran skup pretpostavki kako bi se osiguralo da ne dođe do podcjenjivanja godišnjih emisija ili precjenjivanja udaljenosti ili količina prevezenog tereta;
- (m) „razdoblje izvješćivanja” znači jedna kalendarska godina tijekom koje se emisije CO₂ moraju pratiti i prijaviti. Za putovanja koja počinju i završavaju u dvije različite kalendarske godine, podaci o praćenju i izvješćivanju ulaze u prvu dotičnu kalendarsku godinu;

- (n) „brod na vezu” znači brod koji je sigurno privezan ili usidren u luci pod nadležnošću neke države članice prilikom utovara, istovara ili mirovanja, uključujući vrijeme tijekom kojega brod ne obavlja aktivnosti prijevoza tereta;
- (o) „klasa leda” znači oznaka koju su brodu dodijelila nadležna nacionalna tijela države zastave ili organizacija koju ta država priznaje, koja označava da je brod namijenjen za navigaciju u uvjetima zaleđenog mora.

POGLAVLJE II.

PRAĆENJE I IZVJEŠĆIVANJE

ODJELJAK 1.

Načela i metode praćenja i izvješćivanja

Članak 4.

Zajednička načela praćenja i izvješćivanja

1. U skladu s člancima od 8. do 12., društva za svaki svoj brod prate i izvješćuju o relevantnim parametrima tijekom razdoblja izvješćivanja. To izvješćivanje i izvješćivanje oni provode u svim lukama u nadležnosti države članice i za sva putovanja u luku ili iz luke u nadležnosti države članice.
2. Praćenje i izvješćivanje moraju biti potpuni i obuhvaćati emisije CO₂ od izgaranja goriva dok su brodovi na moru i na vezu. Društva primjenjuju prikladne mjere za izbjegavanje svih propusta u podacima tijekom razdoblja izvješćivanja.
3. Praćenje i izvješćivanje dosljedno je i usporedivo kroz vrijeme. U tu svrhu društva primjenjuju iste metodologije praćenja i skupove podataka koji podliježu izmjenama koje ocijeni verifikator.
4. Društva pribavljaju, bilježe, sastavljaju, analiziraju i dokumentiraju podatke o praćenju, uključujući pretpostavke, poveznice, emisijske faktore i podatke o aktivnosti, na transparentan način koji verifikatoru omogućuje ponavljanje utvrđivanja emisija CO₂.
5. Društva osiguravaju da utvrđivanje emisija CO₂ nije sustavno ili svjesno netočno. Društva utvrđuju i ograničavaju svaki izvor netočnosti.
6. Društva omogućuju razuman dokaz o ispravnosti podataka o emisijama CO₂ koji se prate i prijavljuju.
7. Društva tijekom daljnjih praćenja i izvješćivanja nastoje uzeti u obzir preporuke uključene u izvješća o verifikaciji izdane u skladu s člankom 13. stavcima 3. ili 4.

Članak 5.

Metode praćenja emisija CO₂ i druge relevantne informacije

1. Za potrebe članka 4. stavaka 1., 2. i 3. društva za svaki od svojih brodova određuju emisije CO₂ u skladu s bilo kojom od metoda utvrđenih u Prilogu I. te prate druge relevantne informacije u skladu s propisima utvrđenima u Prilogu II. ili donesenima na temelju njega.
2. Komisiju se ovlašćuje da donese delegirane akte u skladu s člankom 23. radi izmjene metoda iz Priloga I. i propisa iz Priloga II. kako bi uzela u obzir relevantne međunarodne propise te međunarodne i europske norme. Komisiju se također ovlašćuje da donese delegirane akte u skladu s člankom 23. kako bi izmijenila priloge I. i II. radi jasnijeg definiranja elemenata metoda praćenja koje su u njima utvrđene s obzirom na tehnološki i znanstveni razvoj.

ODJELJAK 2.

Plan praćenja

Članak 6.

Sadržaj i podnošenje plana praćenja

1. Društva do 31. kolovoza 2017. za svaki od svojih brodova verifikatorima podnose plan praćenja u kojem je navedena metoda odabrana za praćenje emisija CO₂ i izvješćivanje o njima te druge relevantne informacije.

2. Neovisno o stavku 1., za brodove koji su prvi put nakon 31. kolovoza 2017. ušli u područje primjene ove Uredbe, društvo verifikatoru podnosi plan praćenja bez nepotrebne odgode, a najkasnije dva mjeseca nakon prvog pristajanja svakog broda u luku pod nadležnošću države članice.

3. Plan praćenja sastoji se od potpune i transparentne dokumentacije o metodi praćenja za dotični brod i sadrži barem sljedeće elemente:

- (a) identifikaciju i vrstu broda, uključujući njegovo ime, njegov identifikacijski broj pri IMO-u, njegovu luku upisa ili matičnu luku te ime brodovlasnika;
- (b) ime društva i adresu, broj telefona i adresu elektroničke pošte osobe za kontakt;
- (c) opis sljedećih izvora emisija CO₂ na brodu: glavni motori, pomoćni motori, plinske turbine, kotlovi i generatori inertnih plinova te vrste upotrijebljenog goriva;
- (d) opis postupaka, sustava i odgovornosti upotrijebljenih za ažuriranje popisa izvora emisije CO₂ tijekom razdoblja izvješćivanja;
- (e) opis postupaka za praćenje cjelovitosti popisa putovanja;
- (f) opis postupaka za praćenje potrošnje goriva broda, uključujući:
 - i. metodu odabranu među onima navedenima u Prilogu I. za izračun potrošnje goriva svakog izvora emisije CO₂, uključujući, gdje je to primjenjivo, opis upotrijebljene mjerne opreme;
 - ii. postupke mjerenja punjenja goriva i goriva u spremnicima, opis upotrijebljene mjerne opreme i postupaka za bilježenje, učitavanje, prijenos i pohranu podataka o mjerenju, ovisno o tome što je primjenjivo;
 - iii. metodu odabranu za utvrđivanje gustoće, kada je to primjenjivo;
 - iv. postupak kojim se osigurava dosljednost ukupne nesigurnosti mjerenja goriva s odredbama ove Uredbe, upućujući prema potrebi na nacionalne zakone, odredbe ugovora s korisnicima usluga ili na standarde točnosti dobavljača goriva;
- (g) pojedinačne emisijske faktore za svaku vrstu goriva ili, u slučaju alternativnih goriva, metodologije za utvrđivanje emisijskih faktora, uključujući metodologiju uzimanja uzoraka, metode analize i opis upotrijebljenih laboratorija zajedno s akreditacijom ISO 17025 tih laboratorija, ako postoji;
- (h) opis postupaka za utvrđivanje podataka o aktivnosti po putovanju, uključujući:
 - i. postupke, odgovornosti i izvore podataka za utvrđivanje i bilježenje udaljenosti;
 - ii. postupke, odgovornosti, formule i izvore podataka za utvrđivanje i bilježenje prevezenog tereta ili broja putnika ako je to primjenjivo;
 - iii. postupke, odgovornosti, formule i izvore podataka za utvrđivanje i bilježenje vremena provedenog na moru između luke polaska i luke dolaska;
- (i) opis metode koja se upotrebljava za utvrđivanje zamjenskih podataka za ispravljanje propusta u podacima;
- (j) revizija tahografskog listića za bilježenje svih podataka o povijesti revizije.

4. Plan praćenja također može sadržavati informacije o klasi leda broda i/ili postupke, odgovornosti, formule i izvore podataka za određivanje i bilježenje prijeđene udaljenosti i vremena provedenog na moru tijekom plovidbe kroz led.

5. Društva se koriste standardiziranim planovima praćenja koji se temelje na predlošcima. Te predloške, uključujući tehnička pravila za njihovu ujednačenu primjenu, određuje Komisija provedbenim aktima. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom iz članka 24. stavka 2.

Članak 7.

Izmjene planova praćenja

1. Društva redovito, a najmanje jedanput na godinu, provjeravaju odražava li plan praćenja broda narav i funkcioniranje broda i može li se metodologija praćenja poboljšati.

2. Društva izmjenjuju plan praćenja u bilo kojoj od sljedećih situacija:
 - (a) u slučaju promjene društva;
 - (b) ako se pojave nove emisije CO₂ zbog novih izvora emisija ili zbog uporabe novih vrsta goriva koje još nisu uključene u plan praćenja;
 - (c) ako promjena dostupnosti podataka zbog uporabe novih vrsta mjerne opreme, novih metoda uzimanja uzoraka ili metoda analize ili iz bilo kojeg drugog razloga može utjecati na točnost u utvrđivanju emisija CO₂;
 - (d) ako se utvrdi da su podaci iz primijenjene metode praćenja netočni;
 - (e) ako se za bilo koji dio plana praćenja utvrdi da nije sukladan sa zahtjevima ove Uredbe te se od društva zahtijeva da ga revidira na temelju članka 13. stavka 1.
3. Društva će bez odgode obavijestiti verifikatore o svakom prijedlogu izmjene plana praćenja.
4. Izmjene plana praćenja iz ovog članka stavka 2. točaka (b), (c) i (d) podložne su ocjeni verifikatora u skladu s člankom 13. stavkom 1. Nakon ocjene verifikator obavješćuje društvo o tome jesu li te izmjene sukladne.

ODJELJAK 3.

Praćenje emisija CO₂ i drugih važnih informacija

Članak 8.

Praćenje aktivnosti u razdoblju izvješćivanja

Društva od 1. siječnja 2018. na temelju plana praćenja koji je ocijenjen u skladu s člankom 13. stavkom 1. prate emisije CO₂ za svaki brod po putovanju i na godišnjoj osnovi primjenom prikladne metode za utvrđivanje emisija CO₂ među onima utvrđenima u Prilogu I. dijelu B. i izračunom emisija CO₂ u skladu s Prilogom I. dijelom A.

Članak 9.

Praćenje na osnovi pojedinačnog putovanja

1. Na temelju plana praćenja ocijenjenog u skladu s člankom 13. stavkom 1., za svaki brod koji dolazi u luku i polazi iz luke pod nadležnošću države članice te za svako putovanje u takvu luku ili iz nje, društva u skladu s Prilogom I. dijelom A i Prilogom II. dijelom A prate sljedeće pokazatelje:

- (a) luku polaska i luku dolaska, uključujući datum i sat polaska i dolaska;
- (b) količinu i emisijski faktor za svaku vrstu potrošenog goriva u cijelosti;
- (c) emitiran CO₂;
- (d) prijedenu udaljenost;
- (e) vrijeme provedeno na moru;
- (f) prevezeni teret;
- (g) prijevoz.

Društva mogu pratiti i pokazatelje u vezi s klasom leda broda i plovidbom kroz led, kada je to primjenjivo.

2. Odstupajući od stavka 1. ovog članka i ne dovodeći u pitanje članak 10., društvo se izuzima od obveze praćenja informacija iz stavka 1. ovog članka za određeni brod na osnovi pojedinačnog putovanja ako:

- (a) sva putovanja broda tijekom razdoblja izvješćivanja počinju ili završavaju u luci pod nadležnošću države članice; i
- (b) brod prema svom rasporedu obavi više od 300 putovanja tijekom razdoblja izvješćivanja.

*Članak 10.***Praćenje na godišnjoj osnovi**

Na temelju plana praćenja ocijenjenog u skladu s člankom 13. stavkom 1. za svaki brod i svaku kalendarsku godinu društva u skladu s Prilogom I. dijelom A i Prilogom II. dijelom B prate sljedeće pokazatelje:

- (a) količinu i emisijski faktor za svaku vrstu potrošenog goriva u cijelosti;
- (b) ukupan zbroj emitiranog CO₂ koji ulazi u područje primjene ove Uredbe;
- (c) ukupan zbroj emisija CO₂ za sva putovanja između luka u nadležnosti države članice;
- (d) ukupan zbroj emisija CO₂ za sva putovanja s polazištem u lukama u nadležnosti države članice;
- (e) ukupan zbroj emisija CO₂ za sva putovanja do luka u nadležnosti države članice;
- (f) emisije CO₂ za vrijeme boravka na vezu u lukama u nadležnosti države članice;
- (g) ukupnu prijeđenu udaljenost;
- (h) ukupno vrijeme provedeno na moru;
- (i) prijevoz ukupno;
- (j) prosječnu energetske učinkovitost.

Društva mogu pratiti pokazatelje u vezi s klasom leda broda i plovidbom kroz led, kada je to primjenjivo.

Društva također mogu pratiti količinu potrošenog goriva i emitiranog CO₂ razlikovanjem na temelju drugih kriterija definiranih u planu praćenja.

*ODJELJAK 4.***Izvrješćivanje***Članak 11.***Sadržaj izvješća o emisijama**

1. Od 2019. nadalje društva će do 30. travnja svake godine Komisiji i nadležnim tijelima predmetnih država zastave dostavljati izvješće o emisijama koje sadrži podatke o emisijama CO₂ i druge relevantne informacije tijekom cijelog razdoblja izvrješćivanja za svaki brod pod svojom odgovornošću koji je verificiran kao zadovoljavajući od strane verifikatora u skladu s člankom 13.
2. Ako dođe do promjene društva, novo društvo osigurava da svaki brod pod njegovom odgovornošću bude usklađen sa zahtjevima ove Uredbe u vezi s cjelokupnim razdobljem izvrješćivanja tijekom kojega preuzima odgovornost za predmetni brod.
3. Društva u izvješće o emisijama uključuju sljedeće informacije:
 - (a) podatke o identifikaciji broda i društva, uključujući:
 - i. ime broda;
 - ii. identifikacijski broj pri IMO-u;
 - iii. luku upisa ili matičnu luku;
 - iv. klasu leda broda, ako je sadržana u planu praćenja;
 - v. tehničku učinkovitost broda (indeks energetske učinkovitosti (EEDI) ili procijenjenu vrijednost indeksa (EIV) u skladu s Rezolucijom IMO-a MEPC.215 (63), ako je primjenjivo);
 - vi. ime brodovlasnika;
 - vii. adresu brodovlasnika i njegovo glavno mjesto poslovanja;

- viii. ime društva (ako nije brodovlasnik);
 - ix. adresu društva (ako nije brodovlasnik) i njegovo glavno mjesto poslovanja;
 - x. adresu, broj telefona i adresu elektroničke pošte osobe za kontakt;
- (b) identitet verifikatora koji je ocijenio izvješće o emisijama;
 - (c) podatke o upotrijebljenoj metodi praćenja i povezanoj razini nesigurnosti;
 - (d) rezultate godišnjeg praćenja pokazatelja u skladu s člankom 10.

Članak 12.

Format izvješća o emisijama

1. Izvješće o emisijama dostavlja se uz pomoć automatiziranih sustava i formata za razmjenu podataka, uključujući elektroničke obrasce.
2. Komisija provedbenim aktima određuje tehnička pravila o određivanju formata za razmjenu podataka, uključujući elektroničke obrasce. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 24. stavka 2.

POGLAVLJE III.

VERIFIKACIJA I AKREDITACIJA

Članak 13.

Djelokrug aktivnosti verifikacije i izvješće o verifikaciji

1. Verifikator ocjenjuje sukladnost plana praćenja s odredbama članaka 6. i 7. Ako se ocjenom verifikatora utvrde nesukladnosti s tim zahtjevima, dotično društvo revidira plan praćenja na odgovarajući način i revidirani plan dostavlja verifikatoru na završno ocjenjivanje prije početka razdoblja izvješćivanja. Društvo se s verifikatorom dogovara o vremenskom okviru koji je potreban za provođenje tih revizija. Taj se vremenski okvir ni u kojem slučaju ne smije premašivati početak razdoblja izvješćivanja.
2. Verifikator ocjenjuje sukladnost izvješća o emisijama s odredbama članaka od 8. do 12. i priložima I. i II.

Verifikator posebno ocjenjuje jesu li podaci o emisijama CO₂ i druge relevantne informacije uključeni u izvješće o emisijama utvrđeni u skladu s člancima 8., 9. i 10. te planom praćenja.

3. Ako u ocjenjivanju u okviru verifikacije verifikator s razumnom sigurnošću zaključi da u izvješću o emisijama nema značajnih netočnosti, verifikator izdaje izvješće o verifikaciji u kojem stoji da je izvješće o emisijama verificirano kao zadovoljavajuće. U izvješću o verifikaciji navode se sva pitanja važna za rad verifikatora.
4. Ako se u ocjenjivanju u okviru verifikacije zaključi da izvješće o emisijama sadrži netočnosti ili nesukladnosti sa zahtjevima ove Uredbe, verifikator o tome na pravovremeni način obavješćuje društvo. Društvo tada ispravlja netočnosti ili nesukladnosti kako bi se omogućilo da postupak verifikacije bude dovršen na vrijeme te predaje verifikatoru revidirano izvješće o emisijama i sve druge informacije koje su bile potrebne da se isprave pronađene nesukladnosti. Verifikator u svojem izvješću o verifikaciji navodi je li društvo ispravilo netočnosti ili nesukladnosti koje su utvrđene tijekom ocjenjivanja u okviru verifikacije. Ako prijavljene netočnosti ili nesukladnosti nisu ispravljene te pojedinačno ili u kombinaciji dovode do značajnih netočnosti, verifikator izdaje izvješće o verifikaciji u kojem stoji da izvješće o emisijama nije u skladu s ovom Uredbom.

Članak 14.

Opće obveze i načela za verifikatore

1. Verifikator je neovisan o društvu ili brodaru te aktivnosti iz ove Uredbe provodi u javnom interesu. U tu svrhu ni verifikator ni bilo koji dio istog pravnog subjekta ne smije biti društvo ili brodar, vlasnik društva ni biti u vlasništvu društva niti smije biti u vezi s društvom koje bi moglo utjecati na njegovu neovisnost i nepristranost.

2. U razmatranju verifikacije izvješća o emisijama i postupaka praćenja koje provodi društvo, verifikator ocjenjuje pouzdanost, vjerodostojnost i točnost sustava praćenja te podnesenih informacija i podataka u vezi s emisijama CO₂, posebno:

- (a) raspodjelu potrošnje goriva po putovanjima;
- (b) prijavljene podatke o potrošnji goriva i povezanim mjerenjima i izračunima;
- (c) odabir i primjenu emisijskih faktora;
- (d) izračune kojima se utvrđuju ukupne emisije CO₂;
- (e) izračune kojima se utvrđuje energetska učinkovitost.

3. Verifikator uzima u obzir samo ona izvješća o emisijama koja su podnesena u skladu s člankom 12. ako se na temelju pouzdanih i vjerodostojnih podataka i informacija mogu utvrditi emisije CO₂ s razumnim stupnjem sigurnosti te ako je osigurano sljedeće:

- (a) prijavljeni podaci skladni su u usporedbi s procijenjenim podacima koji se temelje na podacima o praćenju boda i značajkama kao što je ugrađena snaga motora;
- (b) u prijavljenim podacima nema nedosljednosti, posebno u pogledu usporedbe ukupne količine goriva koje godišnje kupuje svaki pojedini brod i ukupne potrošnje goriva tijekom putovanja;
- (c) prikupljanje podataka mora biti obavljeno u skladu s primjenjivim pravilima; i
- (d) odgovarajući podaci o brodu moraju biti potpuni i dosljedni.

Članak 15.

Postupci verifikacije

1. Verifikator utvrđuje moguće rizike povezane s procesom praćenja i izvješćivanja uspoređivanjem prijavljenih emisija CO₂ s podacima procijenjenima na temelju podataka o praćenju broda i značajkama kao što je ugrađena snaga motora. U slučaju otkrivanja znatnih odstupanja verifikator provodi daljnje analize.

2. Verifikator utvrđuje moguće rizike povezane s različitim koracima u izračunu pregledom svih izvora podataka i upotrijebljenih metoda.

3. Verifikator uzima u obzir sve učinkovite metode za kontrolu rizika koje primjenjuje društvo radi smanjenja razina nesigurnosti povezanih s preciznošću specifičnom za upotrijebljene metode praćenja.

4. Društvo verifikatoru ustupa sve dodatne informacije koje mu omogućuju provedbu postupaka verifikacije. Verifikator u postupku verifikacije može posjetiti sama mjesta kako bi utvrdio pouzdanost prijavljenih podataka i informacija.

5. Komisija je u skladu s člankom 23. ovlaštena donositi delegirane akte s ciljem daljnjeg određivanja pravila za aktivnosti verifikacije iz ove Uredbe. Pri donošenju tih akata Komisija u obzir uzima elemente utvrđene u Prilogu III. dijelu A. Pravila utvrđena u tim delegiranim aktima temelje se na načelima verifikacije iz članka 14. i odgovarajućim međunarodno prihvaćenim standardima.

Članak 16.

Akreditiranje verifikatora

1. Verifikatore koji ocjenjuju planove praćenja i izvješća o emisijama i izdaju izvješća o verifikaciji i dokumente o usklađenosti iz ove Uredbe akreditira na temelju Uredbe (EZ) br. 765/2008 nacionalno akreditacijsko tijelo za aktivnosti u području primjene ove Uredbe.

2. Ako u ovoj Uredbi nisu utvrđene posebne odredbe u vezi s akreditacijom verifikatora, primjenjuju se odgovarajuće odredbe iz Uredbe (EZ) br. 765/2008.

3. Komisija je u skladu s člankom 23. ovlaštena donositi delegirane akte radi daljnjeg određivanja metoda akreditacije verifikatora. Pri donošenju tih akata Komisija u obzir uzima elemente utvrđene u Prilogu III. dijelu B. Metode određene u tim delegiranim aktima temelje se na načelima verifikacije iz članka 14. i odgovarajućim međunarodno prihvaćenim standardima.

POGLAVLJE IV.

USKLAĐENOST I OBJAVLJIVANJE INFORMACIJA*Članak 17.***Dokument o usklađenosti**

1. Ako izvješće o emisijama zadovoljava zahtjeve određene u člancima od 11. do 15. i one u prilogima I. i II., verifikator na temelju izvješća o verifikaciji predmetnom brodu izdaje dokument o usklađenosti.
2. Dokument o usklađenosti sadržava sljedeće informacije:
 - (a) identitet broda (ime, identifikacijski broj prema IMO-u, luka upisa ili matična luka);
 - (b) ime, adresu i glavno mjesto poslovanja brodovlasnika;
 - (c) identitet verifikatora;
 - (d) datum izdavanja dokumenta o usklađenosti, njegovo razdoblje važenja i razdoblje izvješćivanja na koje se odnosi.
3. Dokumenti o usklađenosti važe 18 mjeseci nakon završetka razdoblja izvješćivanja.
4. Verifikator bez odgode obavješćuje Komisiju i nadležno tijelo države zastave o izdavanju svakog dokumenta o usklađenosti te prenosi informacije iz stavka 2. koristeći se automatiziranim sustavima, i formatima za razmjenu podataka, što uključuje elektroničke obrasce.
5. Komisija provedbenim aktima utvrđuje tehnička pravila o formatima razmjene podataka, uključujući elektroničke obrasce. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 24. stavka 2.

*Članak 18.***Obveza držanja valjanog dokumenta o usklađenosti na brodu**

Do 30. lipnja godine koja slijedi nakon kraja razdoblja izvješćivanja na brodovima koji dolaze u luku ili polaze iz luke pod nadležnošću države članice ili se nalaze u njoj te koji su tijekom tog razdoblja izvješćivanja obavili putovanja mora se nalaziti valjani dokument o usklađenosti.

*Članak 19.***Usklađenost sa zahtjevima praćenja i izvješćivanja i inspekcije**

1. Na temelju podataka objavljenih u skladu s člankom 21. stavkom 1. svaka država članica poduzima sve potrebne mjere kako bi se osigurala usklađenost s obvezama praćenja i izvješćivanja iz članaka od 8. do 12. za brodove koji plove pod njezinom zastavom. Države članice smatraju činjenicu da je za predmetni brod izdan dokument o usklađenosti u skladu s člankom 17. stavkom 4. dokazom takve usklađenosti.
2. Svaka država članica osigurava da bilo kakva inspekcija broda u luci u njezinoj nadležnosti izvršena u skladu s Direktivom 2009/16/EZ obuhvaća provjeru da se na brodu nalazi valjani dokument o usklađenosti.
3. Za svaki brod za koji nisu dostupne informacije iz članka 21. stavka 2. točaka (i) i (j) u trenutku njegova ulaska u luku pod nadležnosti države članice, dotična država članica može provjeriti nalazi li se na brodu valjan dokument o usklađenosti.

*Članak 20.***Sankcije, razmjena informacija i nalog o protjerivanju**

1. Države članice uspostavljaju sustav sankcija zbog neusklađenosti s obvezama praćenja i izvješćivanja iz članaka od 8. do 12. te poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale nametanje tih sankcija. Predviđene sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće. Države članice priopćuju Komisiji te odredbe do 1. srpnja 2017. te bez odgode priopćuju Komisiji sve naknadne izmjene.

2. Države članice uspostavljaju učinkovitu razmjenu informacija i učinkovitu suradnju između tijela nacionalne vlasti odgovornih za osiguravanje usklađenosti s obvezama praćenja i izvješćivanja ili, prema potrebi, tijela ovlaštenih za sankcijske postupke. O nacionalnim sankcijskim postupcima bilo koje države članice protiv određenog broda obavješćuju se Komisija, Europska agencija za pomorsku sigurnost (EMSA), ostale države članice i dotična država zastave.

3. U slučaju brodova koji nisu bili usklađeni sa zahtjevima praćenja i izvješćivanja tijekom dvaju ili više uzastopnih razdoblja izvješćivanja i ako se drugim izvršnim mjerama nije osigurala usklađenost, nadležno tijelo države članice u kojoj je ulazna luka može izdati nalog o protjerivanju o kojemu se obavješćuje Komisiju, EMSA-u, ostale države članice i dotičnu državu zastave. Nakon izdavanja takvog naloga o protjerivanju svaka država članica brani dotičnom brodu pristup svim svojim lukama sve dok društvo ne ispuni obveze praćenja i izvješćivanja u skladu s člancima od 11. do 18. Ispunjavanje tih obveza potvrđuje se valjanim dokumentom o usklađenosti koji se upućuje nadležnom nacionalnom tijelu koje je izdalo nalog o protjerivanju. Ovim stavkom ne dovode se u pitanje međunarodna pomorska pravila koja se primjenjuju u slučaju brodova u nevolji.

4. Brodovlasnik ili brodar ili njegov predstavnik u državama članicama protiv naloga o protjerivanju imaju pravo na učinkovit pravi lijek pred sudom te ih o tome propisno obavješćuje nadležno tijelo države članice u kojoj je ulazna luka. Države članice u tu svrhu uspostavljaju i održavaju odgovarajuće postupke.

5. Svaka država članica koja na svojem državnom području nema pomorskih luka i koja je zatvorila svoj nacionalni registar brodova ili nema brodova koji plove pod njezinom zastavom, a koji su obuhvaćeni područjem primjene ove Uredbe, te dok god nema takvih brodova koji plove pod njezinom zastavom, može odstupiti od odredaba ovog članka. Svaka država članica koja namjerava iskoristiti to odstupanje, o tome obavješćuje Komisiju najkasnije 1. srpnja 2015. Komisiji se također priopćuju sve naknadne promjene.

Članak 21.

Objava informacija i izvješće Komisije

1. Do 30. lipnja svake godine Komisija javno obznanjuje svoje informacije o emisijama CO₂ u skladu s člankom 11., kao i informacije iz stavka 2. ovog članka.

2. Komisija uključuje sljedeće u informacije koje javno obznanjuje:

- (a) identitet broda (ime, identifikacijski broj prema IMO-u, luka upisa ili matična luka);
- (b) tehničku učinkovitost broda (EEDI ili EIV, ako je primjenjivo);
- (c) godišnju količinu emisija CO₂;
- (d) ukupnu godišnju potrošnju goriva za putovanja;
- (e) prosječnu godišnju potrošnju goriva i emisije CO₂ po prijedenoj udaljenosti na putovanjima;
- (f) prosječnu godišnju potrošnju goriva i emisije CO₂ po prijedenoj udaljenosti te teret prevezen na putovanjima;
- (g) ukupno godišnje vrijeme provedeno na moru na putovanjima;
- (h) primijenjenu metodu praćenja;
- (i) datum izdavanja i isteka valjanosti dokumenta o usklađenosti;
- (j) identitet verifikatora koji je ocijenio izvješće o emisijama;
- (k) sve druge informacije koje se prate i prijavljuju na dobrovoljnoj bazi u skladu s člankom 10.

3. Kada bi zbog posebnih okolnosti objavljivanje kategorije objedinjenih podataka iz stavka 2., koje se ne odnosi na emisije CO₂, iznimno narušilo zaštitu komercijalnih interesa koji zaslužuju zaštitu kao legitimni gospodarski interes koji nadjačava javni interes za objavljivanje u skladu s Uredbom (EZ) br. 1367/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, na zahtjev društva primjenjuje se različita razina objedinjavanja tih podataka kako bi se zaštitili takvi interesi. Kada različita razina objedinjavanja nije moguća, Komisija ne obznanjuje javno te podatke.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1367/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. rujna 2006. o primjeni odredaba Aarhuške konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša na institucije i tijela Zajednice (SL L 264, 25.9.2006., str. 13.).

4. Komisija objavljuje godišnje izvješće o emisijama CO₂ i druge relevantne informacije u pogledu pomorskog prometa, što uključuje objedinjene rezultate s objašnjenjima kako bi se informiralo javnost i omogućilo ocjenu emisija CO₂ i energetske učinkovitosti pomorskog prometa po veličini, tipu broda, aktivnosti ili po bilo kojoj drugoj kategoriji za koju se smatra da je relevantna.
5. Komisija svake dvije godine ocjenjuje ukupni učinak sektora pomorskog prometa na globalnu klimu, među ostalim u pogledu emisija koje nisu povezane s emisijama ili učincima CO₂.
6. EMSA u okviru svojeg mandata pomaže Komisiji u postizanju usklađenosti s ovim člankom te člancima 12. i 17. ove Uredbe u skladu s Uredbom (EZ) br. 1406/2002 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.

POGLAVLJE V.

MEĐUNARODNA SURADNJA

Članak 22.

Međunarodna suradnja

1. Komisija redovito obavješćuje IMO i ostala relevantna međunarodna tijela o provedbi ove Uredbe ne dovodeći u pitanje raspodjelu nadležnosti ili postupke odlučivanja kako je utvrđeno u Ugovorima.
2. Komisija i prema potrebi države članice održavaju tehničku razmjenu s trećim zemljama, posebno u vezi s daljnjim razvojem metoda praćenja, organizacijom izvješćivanja i verifikacijom izvješća o emisijama.
3. U slučaju da se postigne međunarodni sporazum o globalnom sustavu za praćenje emisija stakleničkih plinova, izvješćivanje o njima i njihovu verifikaciju ili o općim mjerama za smanjenje emisija stakleničkih plinova iz pomorskog prometa, Komisija je dužna preispitati ovu Uredbu i, ako je to potrebno, predložiti izmjene ove Uredbe kako bi se osigurala usklađenost s tim međunarodnim sporazumom.

POGLAVLJE VI.

DELEGIRANE I PROVEDBENE OVLAСТИ TE ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 23.

Delegiranje ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku. Posebno je važno da Komisija prije donošenja tih delegiranih akata postupi u skladu sa svojom uobičajenom praksom i da provede savjetovanja sa stručnjacima, uključujući sa stručnjacima država članica.
2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 5. stavka 2., članka 15. stavka 5. i članka 16. stavka 3. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 1. srpnja 2015. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti automatski se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.
3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 5. stavka 2., članka 15. stavka 5. i članka 16. stavka 3. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi učinke dan nakon objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1406/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. lipnja 2002. o osnivanju Europske agencije za pomorsku sigurnost (SL L 208, 5.8.2002., str. 1.).

5. Delegirani akt donesen u skladu s člankom 5. stavkom 2., člankom 15. stavkom 5. i člankom 16. stavkom 3. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 24.

Postupak Odbora

1. Komisiji pomaže Odbor osnovan člankom 26. Uredbe (EU) br. 525/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾. Taj Odbor jest odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.

2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011. Ako odbor ne dostavi mišljenje, Komisija ne donosi nacrt provedbenog akta i primjenjuje se članak 5. stavak 4. treći podstavak Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 25.

Izmjene Direktive 2009/16/EZ

Sljedeća točka dodaje se popisu utvrđenom u Prilogu IV. Direktivi 2009/16/EZ:

„50. Dokument o usklađenosti izdan u skladu s Uredbom (EU) 2015/757 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o praćenju emisija ugljikova dioksida iz pomorskog prometa, izvješćivanju o njima i njihovoj verifikaciji te o izmjeni Direktive 2009/16/EZ (*).

(*) SL L 123, 19.5.2015., str. 55.”

Članak 26.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu 1. srpnja 2015.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 29. travnja 2015.

Za Europski Parlament

Predsjednik

M. SCHULZ

Za Vijeće

Predsjednica

Z. KALINIŃA-LUKAŠEVICA

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 525/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2013. o mehanizmu za praćenje i izvješćivanje o emisijama stakleničkih plinova i za izvješćivanje o drugim informacijama u vezi s klimatskim promjenama na nacionalnoj razini i razini Unije te stavljanju izvan snage Odluke br. 280/2004/EZ (SL L 165, 18.6.2013., str. 13.).

PRILOG I.

Metode praćenja emisija CO₂**A. IZRAČUN EMISIJA CO₂ (ČLANAK 9.)**

Radi izračuna emisija CO₂ društva primjenjuju sljedeću formulu:

potrošnja goriva × emisijski faktor

Potrošnja goriva obuhvaća gorivo koje troše glavni motori, pomoćni motori, plinske turbine, kotlovi i generatori inertnih plinova.

Potrošnja goriva u lukama na vezu računa se zasebno.

U načelu se upotrebljavaju zadane vrijednosti za emisijske faktore goriva osim ako društvo odluči upotrebljavati podatke o kvaliteti goriva iz otpremnica spremišta za gorivo (BDN) koje se upotrebljavaju za pokazivanje usklađenosti s odgovarajućim uredbama o emisijama sumpora.

Te zadane vrijednosti za emisijske faktore temelje se na posljednjim dostupnim vrijednostima Međuvladina tijela za klimatske promjene (IPCC). Te se vrijednosti mogu izvesti iz Priloga VI. Uredbi Komisije (EU) br. 601/2012 ⁽¹⁾.

U vezi s biogorivima i alternativnim nefosilnim gorivima primjenjuju se odgovarajući emisijski faktori.

B. METODE ZA UTVRĐIVANJE EMISIJA CO₂

Društvo u planu praćenja utvrđuje koja se metoda praćenja upotrebljava u izračunu potrošnje goriva za svaki brod za koje je odgovorno i nakon odabira metode osigurava njezinu dosljednu primjenu.

Upotrebljava se stvarna potrošnja za svako putovanje, a računa se koristeći se jednom od sljedećih metoda:

- (a) otpremnica spremišta za gorivo (BDN) i periodična inventura spremnika za gorivo;
- (b) praćenje spremnika za gorivo spremišta na brodu;
- (c) mjerači protoka za primjenjive procese izgaranja;
- (d) mjerenja izravnih emisija CO₂.

Ako se time povećava ukupna točnost mjerenja, može se koristiti bilo koja kombinacija metoda, nakon što ih ocijeni verifikator.

1. Metoda A: BDN i periodična inventura spremnika za gorivo

Ova se metoda temelji na količini i vrsti goriva kako je definirano na BDN-u u kombinaciji, s povremenim punjenjem zaliha spremnika goriva na temelju očitavanja spremnika. Količina goriva na početku razdoblja, uz dostavljeno gorivo, umanjena za količinu goriva na kraju razdoblja i količinu goriva ispuštenog između početka i kraja razdoblja čini potrošnju goriva tijekom razdoblja.

Razdoblje znači vrijeme između dvaju pristajanja u luci ili vrijeme u luci. Za gorivo iskorišteno tijekom određenog razdoblja potrebno je naznačiti vrstu goriva i udio sumpora.

Ova se metoda ne upotrebljava kada BDN-i nisu dostupni na brodovima, posebno ako se teret upotrebljava kao gorivo, na primjer pare ukapljenog prirodnog plina (LNG).

U skladu s postojećim pravilima Priloga VI. Konvenciji MARPOL, BDN se obvezno treba čuvati na brodu i biti dostupan tri godine nakon isporuke spremišta za gorivo. Povremena inventura spremnika za gorivo temelji se na očitavanju spremnika. Tablice za pojedini spremnik za gorivo upotrebljavaju se radi utvrđivanja zapremnine u trenutku očitavanja spremnika za gorivo. Nesigurnost povezana s BDN-om utvrđuje se u planu praćenja. Očitavanja spremnika za gorivo provode se odgovarajućim metodama poput automatskih sustava, sondiranja i traka za umakanje. Metoda sondiranja spremnika i nesigurnost povezana s njom utvrđene su u planu praćenja.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EU) br. 601/2012 od 21. lipnja 2012. o praenju i izvjeivanju o emisijama staklenikih plinova u skladu s Direktivom 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 181, 12.7.2012., str. 30.).

Kada se količina napunjenog goriva ili količina goriva preostalog u spremnicima utvrđuje u jedinicama zapremnine, izraženo u litrama, društvo tu količinu pretvara iz zapremnine u masu uporabom vrijednosti stvarne gustoće. Društvo utvrđuje stvarnu gustoću uporabom jednog od sljedećega:

- (a) sustava za mjerenje na brodu;
- (b) gustoće koju mjeri opskrbljivač gorivom pri punjenju goriva i upisuje na račun goriva ili BDN.

Stvarna gustoća izražava se u kg/l i određuje se za temperaturu pri određenom mjerenju. U slučajevima kada vrijednosti stvarne gustoće nisu dostupne, primjenjuje se standardni faktor gustoće za odgovarajuću vrstu goriva nakon što ga je ocijenio verifikator.

2. Metoda B: Praćenje spremnika za gorivo spremišta na brodu

Ova se metoda temelji na očitavanjima svih spremnika goriva na brodu. Očitavanja spremnika obavljaju se svakodnevno kada je brod na moru i svaki put kada brod puni ili ispušta gorivo.

Kumulativne varijacije razine goriva u spremniku između dvaju očitavanja čine potrošnju goriva tijekom razdoblja.

Razdoblje označava vrijeme između dvaju pristajanja u luci ili vrijeme u luci. Za gorivo iskorišteno tijekom određenog razdoblja potrebno je naznačiti vrstu goriva i udio sumpora.

Očitavanja spremnika za gorivo provode se odgovarajućim metodama poput automatskih sustava, sondiranja i traka za umakanje. Metoda sondiranja spremnika i nesigurnost povezana s njom utvrđene su u planu praćenja.

Kada se količina napunjenog goriva ili količina goriva preostalog u spremnicima utvrđuje u jedinicama zapremnine, izraženo u litrama, društvo tu količinu pretvara iz zapremnine u masu uporabom vrijednosti stvarne gustoće. Društvo utvrđuje stvarnu gustoću uporabom jednog od sljedećega:

- (a) sustava za mjerenje na brodu;
- (b) gustoće koju mjeri opskrbljivač gorivom pri punjenju goriva i upisuje na račun goriva ili BDN;
- (c) gustoća izmjerena tijekom testne analize provedene u laboratoriju akreditiranom za goriva, prema potrebi.

Stvarna gustoća izražava se u kg/l i određuje se za temperaturu pri određenom mjerenju. U slučajevima kada vrijednosti stvarne gustoće nisu dostupne, primjenjuje se standardni faktor gustoće za odgovarajuću vrstu goriva nakon što ga je ocijenio verifikator.

3. Metoda C: Mjerači protoka za predmetne procese izgaranja

Ova se metoda temelji na mjerenju protoka goriva na brodu. Podaci iz svih mjerača protoka spojenih na odgovarajuće izvore emisija CO₂ objedinjuju se radi utvrđivanja cjelokupne potrošnje goriva u određenom razdoblju.

Razdoblje označava vrijeme između dvaju pristajanja u luci ili vrijeme u luci. Za gorivo iskorišteno tijekom određenog razdoblja potrebno je pratiti vrstu goriva i udio sumpora.

Primijenjene metode kalibracije i nesigurnost povezana s upotrijebljenim mjeračima protoka utvrđene su u planu praćenja.

Kada se količina napunjenog goriva ili količina goriva preostalog u spremnicima utvrđuje u jedinicama zapremnine, izraženo u litrama, društvo tu količinu pretvara iz zapremnine u masu korištenjem vrijednosti stvarne gustoće. Društvo utvrđuje stvarnu gustoću uporabom jednog od sljedećega:

- (a) sustava za mjerenje na brodu;
- (b) gustoće koju mjeri opskrbljivač gorivom pri punjenju goriva i upisuje na račun goriva ili BDN.

Stvarna gustoća izražava se u kg/l i određuje se za temperaturu pri određenom mjerenju. U slučajevima kada vrijednosti stvarne gustoće nisu dostupne, primjenjuje se standardni faktor gustoće za odgovarajuću vrstu goriva nakon što ga je ocijenio verifikator.

4. Metoda D: Mjerenje izravnih emisija CO₂

Mjerenja izravnih emisija CO₂ mogu se upotrebljavati za putovanja i za emisije CO₂ u lukama u nadležnosti država članica. Emisije CO₂ uključuju CO₂ koji ispuštaju glavni motori, pomoćni motori, plinske turbine, kotlovi i generatori inertnih plinova. Potrošnja goriva za brodove čije se izvješće temelji na ovoj metodi računa se uporabom izmjerenih emisija CO₂ i primjenjivog emisijskog faktora odgovarajućih goriva.

Ova se metoda temelji na određivanju protoka emisija CO₂ u dimnjacima ispušnih plinova množenjem koncentracije CO₂ u ispušnim plinovima s protokom ispušnih plinova.

Primijenjene metode kalibracije i nesigurnost povezana s njima utvrđene su u planu praćenja.

PRILOG II.

Praćenje drugih relevantnih informacija

A. PRAĆENJE PO PUTOVANJU (ČLANAK 9.)

1. U svrhu praćenja drugih relevantnih informacija po putovanju (članak 9. stavak 1.), društva se pridržavaju sljedećih pravila:

- (a) datum i sat polaska i dolaska određuje se prema srednjem vremenu po Greenwichu (GMT). Vrijeme provedeno na moru računa se na temelju podataka o polasku i dolasku u luku te ne uključuje sidrenje;
- (b) prijedena udaljenost može biti udaljenost najizravnijeg puta između luke polaska i luke odlaska ili stvarna prijedena udaljenost. U slučaju uporabe najizravnijeg puta između luke polaska i luke dolaska u obzir se uzima konzervativni faktor korekcije kako bi se osiguralo da prijedena udaljenost nije znatno umanjena. Plan praćenja utvrđuje koji se izračun udaljenosti upotrebljava te, prema potrebi, i faktor korekcije. Prijedena udaljenost izražava se u nautičkim miljama;
- (c) prijevoz se utvrđuje umnoškom prijedene udaljenosti i količine prevezenog tereta;
- (d) za određivanje prevezenog tereta u putničkim brodovima upotrebljava se broj putnika. Za sve druge kategorije brodova količina prevezenog tereta izražava se ili metričkim tonama ili standardnim kubičnim metrima tereta, kako je primjereno;
- (e) za ro-ro brodove prevezeni teret definira se kao broj jedinica tereta (kamiona, automobila itd.) ili linearnih metara pomnoženo sa zadanim vrijednostima za njihovu težinu. Ako se teret koji prevoze ro-ro brodovi definira na temelju Priloga B CEN-ove norme EN 16258 (2012) koja obuhvaća „Metodologiju za izračun i prijavu potrošnje energije i emisije stakleničkih plinova u prometnim uslugama (za prijevoz tereta i putnika)”, za tu se definiciju smatra da je u skladu s ovom Uredbom.

Za svrhe ove Uredbe „ro-ro brod” znači brod koji je dizajniran za prijevoz kotrljajućih jedinica tereta ili koji ima prostore za kotrljajući teret;

- (f) za kontejnerske brodove teret koji se prevozi definira se kao ukupna težina tereta u metričkim tonama ili, u suprotnom, iznos u Twenty feet Equivalent Units (TEU) pomnožen sa zadanim vrijednostima za njihovu težinu. Ako se teret koji prenose kontejnerski brodovi definira u skladu s primjenjivim smjernicama IMO-a ili instrumentima u skladu s Konvencijom o zaštiti ljudskog života na moru (SOLAS), za tu se definiciju smatra da je u skladu s ovom Uredbom.

Za potrebe ove Uredbe „kontejnerski brod” znači brod koji je dizajniran isključivo za prijevoz kontejnera u teretnom prostoru ili na palubi;

- (g) Pri utvrđivanju tereta koji se prevozi na kategorijama brodova koje nisu putnički brodovi, ro-ro brodovi ni kontejnerski brodovi omogućeno je prema potrebi uzeti u obzir težinu i obujam tereta koji se prevozi i broj prevezenih putnika. U te se kategorije između ostalog ubrajaju tankeri, brodovi za rasuti teret, brodovi za opći teret, brodovi hladnjače, brodovi za prijevoz vozila i kombinirani brodovi.

2. Kako bi se osigurali jednaki uvjeti primjene za stavak 1. točku (g), Komisija provedbenim aktima donosi tehnička pravila kojima se za svaku od ostalih kategoriju brodova iz te točke utvrđuju parametri koji se na nju primjenjuju.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 24. stavka 2. najkasnije 31. prosinca 2016.

Komisija provedbenim aktima može prema potrebi revidirati primjenjive parametre iz stavka 1. točke (g). Komisija prema potrebi te parametre revidira kako bi se u obzir uzele izmjene ovog Priloga u skladu s člankom 5. stavkom 2. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 24. stavka 2.

3. U skladu s ovim pravilima iz stavaka 1. i 2. društva mogu odlučiti da uključe posebne informacije povezane s klasom leda broda i s plovidbom kroz led.

B. PRAĆENJE NA GODIŠNJOJ OSNOVI (ČLANAK 10.)

U svrhu praćenja drugih relevantnih informacija na godišnjoj osnovi, društva se pridržavaju sljedećih pravila:

Vrijednosti koje se prate prema članku 10. ustvrđuju se zbrojem podataka o pojedinačnim putovanjima.

Prosječna energetska učinkovitost prati se uporabom najmanje četiriju pokazatelja: potrošnjom goriva po udaljenosti, potrošnjom goriva po obavljenom prijevozu, emisijama CO₂ po udaljenosti i emisijama CO₂ po obavljenom prijevozu, što se računa na sljedeći način:

potrošnja goriva po udaljenosti = godišnja potrošnja goriva/ukupna prijeđena udaljenost

potrošnja goriva po obavljenom prijevozu = ukupna godišnja potrošnja goriva/ukupan obavljeni prijevoz

emisije CO₂ po udaljenosti = godišnje emisije CO₂/ukupna prijeđena udaljenost

emisije CO₂ po obavljenom prijevozu = ukupne godišnje emisije CO₂/ukupan obavljeni prijevoz.

U skladu s ovim pravilima društva mogu odlučiti da uključe posebne informacije povezane s klasom leda broda i s plovidbom kroz led, kao i informacije povezane s količinom potrošenog goriva i emisijama CO₂ razlikujući ih na temelju drugih kriterija definiranih u planu praćenja.

PRILOG III.

Elementi koje treba uzeti u obzir za delegirane akte predviđene člancima 15. i 16.

A. POSTUPCI VERIFIKACIJE

- Ovlasti verifikatora,
- dokumenti koje društva moraju pružiti verifikatorima,
- ocjena rizika koju provodi verifikator,
- ocjena sukladnosti plana praćenja,
- verifikacija izvješća o emisijama,
- razina materijalnosti,
- razumna sigurnost verifikatora,
- netočnosti i nesukladnosti,
- sadržaj izvješća o verifikaciji,
- preporuke za poboljšanja,
- komunikacija između društava, verifikatora i Komisije.

B. AKREDITIRANJE VERIFIKATORA

- Kako se može zatražiti akreditacija za djelatnosti pomorskog prijevoza,
 - kako će nacionalna akreditacijska tijela ocjenjivati verifikatore za potrebe izdavanja potvrde o akreditaciji,
 - kako će nacionalna akreditacijska tijela obavljati praćenje potrebno da bi potvrdila produljenje akreditacije,
 - zahtjevi koje nacionalna akreditacijska tijela trebaju ispunjavati kako bi bila nadležna za akreditiranje verifikatora za djelatnosti pomorskog prijevoza, uz upućivanje na usklađene standarde.
-

UREDBA (EU) 2015/758 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 29. travnja 2015.****o zahtjevima za homologaciju za uvođenje sustava eCall ugrađenog u vozilo koji se temelji na službi 112 te o izmjeni Direktive 2007/46/EZ**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Direktivom 2007/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾ uspostavljen je sveobuhvatni sustav homologacije motornih vozila na razini Unije.
- (2) Tehnički zahtjevi za homologaciju motornih vozila s obzirom na brojne sigurnosne elemente, kao i one koji se odnose na okoliš usklađeni su na razini Unije kako bi se osigurala visoka razina sigurnosti na cestama u cijeloj Uniji.
- (3) Uvođenje usluge eCall dostupne u svim vozilima i u svim državama članicama jedan je od glavnih ciljeva Unije u području sigurnosti na cestama od 2003. Za ostvarenje tog cilja pokrenut je niz inicijativa, kao dio pristupa dobrovoljnog uvođenja, ali one do sada nisu postigle dovoljan napredak.
- (4) Kako bi se dodatno poboljšala sigurnost na cestama, Komunikacijom Komisije od 21. kolovoza 2009. naslovljenom „eCall: vrijeme za uvođenje” predložene su nove mjere kako bi se u Uniji uvela usluga poziva u slučaju nužde ugrađena u vozilo. Jedna od predloženih mjera bila je da se ugradnja sustava eCall ugrađenih u vozilo koji se temelje na službi 112 u svim novim vrstama vozila učini obveznom, počevši s vozilima kategorija M₁ i N₁ kako su utvrđene u Prilogu II. Direktivi 2007/46/EZ.
- (5) Europski parlament je 3. srpnja 2012. usvojio rezoluciju o eCallu: novoj usluzi povezanoj sa službom 112 za građane, kojom se pozvalo Komisiju da podnese prijedlog u okviru Direktive 2007/46/EZ kako bi se do 2015. osiguralo obvezno uvođenje javnog sustava eCall koji se temelji na službi 112.
- (6) Još uvijek je nužno poboljšati rad službe 112 širom Unije kako bi brzo i učinkovito pružala pomoć u slučajevima nužde.
- (7) Sustav Unije eCall trebao bi smanjiti broj smrtnih slučajeva u Uniji, kao i ozbiljnost ozljeda uzrokovanih nesrećama na cestama, zahvaljujući ranom upozorenju hitnih službi. Obveznim uvođenjem sustava eCall ugrađenog u vozilo koji se temelji na službi 112, zajedno s potrebnom i usklađenom nadogradnjom infrastrukture javnih mobilnih bežičnih komunikacijskih mreža za prijenos poziva eCall i pristupnih točaka sigurnosnog poziva (PSAP-ovi) za primanje poziva eCall i njihovu obradu, osigurala bi se dostupnost usluge svim građanima i time doprinijelo smanjenju smrtnih slučajeva i teških ozljeda, troškova vezanih uz zdravstvenu skrb, zastoja uzrokovanih nesrećama i drugih troškova.

⁽¹⁾ SL C 341, 21.11.2013., str. 47.⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu) i stajalište Vijeća u prvom čitanju od 2. ožujka 2015. (još nije objavljeno u Službenom listu). Stajalište Europskog parlamenta od 28. travnja 2015. (još nije objavljeno u Službenom listu).⁽³⁾ Direktiva 2007/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. rujna 2007. o uspostavi okvira za homologaciju motornih vozila i njihovih prikolica te sustava, sastavnih dijelova i zasebnih tehničkih jedinica namijenjenih za takva vozila (Okvirna direktiva) (SL L 263, 9.10.2007., str. 1.).

- (8) U skladu s člankom 1. stavkom 1. Odluke br. 585/2014/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, države članice najmanje šest mjeseci prije dana početka primjene ove Uredbe, a u svakom slučaju najkasnije 1. listopada 2017., na svojem državnom području uvode infrastrukturu PSAP-a za eCall, koja je nužna za ispravno primanje i obradu svih poziva eCall. U skladu s člankom 3. Odluke br. 585/2014/EU, države članice najkasnije 24. prosinca 2015. izvješćuju Komisiju o stanju provedbe te Odluke. Ako je zaključak izvješća da infrastruktura PSAP-a za eCall neće biti operativna do 1. listopada 2017., Komisija bi trebala poduzeti odgovarajuće mjere kako bi se osiguralo uvođenje infrastrukture PSAP-a za eCall.
- (9) U skladu sa stavkom 4. Preporuke Komisije 2011/750/EU ⁽²⁾, države članice trebale bi osigurati da su operateri mobilnih mreža do 31. prosinca 2014. u svojim mrežama uspostavili mehanizam za postupanje s „diskriminatorom za eCall”. Ako se pregledom iz stavka 6. te preporuke zaključi da „diskriminator za eCall” neće biti uspostavljen do 31. ožujka 2016., Komisija bi trebala poduzeti odgovarajuće mjere kako bi se osiguralo da operateri mobilnih mreža uspostave mehanizam za postupanje s „diskriminatorom za eCall”.
- (10) Pružanje točnih i pouzdanih informacija za utvrđivanje položaja ključni je dio učinkovitog rada sustava eCall ugrađenog u vozilo koji se temelji na službi 112. Stoga je primjereno zahtijevati njegovu usklađenost s uslugama u okviru programa Galileo i Europski geostacionarni navigacijski sustav (EGNOS) kako su navedeni u Uredbi (EU) br. 1285/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾. Sustav uspostavljen u okviru programa Galileo neovisan je globalni sustav satelitske navigacije, dok je sustav uspostavljen u okviru programa EGNOS regionalni sustav satelitske navigacije kojim se poboljšava kakvoća signala globalnog sustava za određivanje položaja.
- (11) Obvezno opremanje vozila sustavom eCall ugrađenim u vozilo koji se temelji na službi 112 trebalo bi se u početku primjenjivati samo na nove vrste osobnih automobila i lakih gospodarskih vozila (kategorije M₁ i N₁) za koje već postoji odgovarajući mehanizam za aktiviranje. Komisija bi, prema potrebi s ciljem podnošenja odgovarajućeg zakonodavnog prijedloga, trebala dodatno ispitati mogućnost da se zahtjev za primjenu sustava eCall ugrađenog u vozilo koji se temelji na službi 112 u skoroj budućnosti proširi na druge kategorije vozila, kao što su teška teretna vozila, gradski i međugradski autobusi, motorna vozila na dva kotača i poljoprivredni traktori.
- (12) Kako bi se povećao proboj na tržište, trebalo bi promicati opremanje postojećih vrsta vozila proizvedenih nakon 31. ožujka 2018. sustavom eCall ugrađenim u vozilo koji se temelji na službi 112. U pogledu vrsta vozila homologiranih prije 31. ožujka 2018. sustav eCall može biti dobrovoljno naknadno ugrađen.
- (13) Javna interoperabilna usluga eCall na razini Unije koja se temelji na jedinstvenom europskom broju hitne službe 112 i sustavi eCall koje podržavaju usluge treće strane (usluge TPS eCall) mogu koegzistirati pod uvjetom da se donesu mjere potrebne za osiguranje kontinuiteta u pružanju usluge potrošačima. Kako bi se osigurao kontinuitet javne usluge eCall koja se temelji na službi 112 u svim državama članicama tijekom cijelog životnog vijeka vozila te zajamčilo da je javna usluga eCall koja se temelji na službi 112 uvijek automatski dostupna, sva bi vozila trebala biti opremljena javnom uslugom eCall koja se temelji na službi 112, neovisno o tome hoće li vlasnik vozila odabrati ili ne uslugu TPS eCall.
- (14) Potrošačima bi trebalo pružiti realističan opći pregled sustava eCall ugrađenog u vozilo koji se temelji na službi 112 i sustava TPS eCall, ako je vozilo njime opremljeno, kao i opsežne i pouzdane informacije o svim dodatnim funkcijama ili uslugama povezanim s ponuđenim privatnim hitnim službama, aplikacijama za hitne pozive ili pozive za pomoć ugrađenima u vozila te o razini usluge koja se može očekivati ako se kupe usluge treće strane i s njima povezanim troškovima. Usluga eCall koja se temelji na službi 112 javna je usluga od općeg interesa te bi stoga trebala biti dostupna svim potrošačima besplatno.
- (15) Obvezno opremanje vozila sustavom eCall ugrađenim u vozilo koji se temelji na službi 112 ne bi trebalo dovesti u pitanje pravo svih dionika, kao što su proizvođači automobila i neovisni operateri, da ponude dodatne hitne

⁽¹⁾ Odluka br. 585/2014/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uvođenju interoperabilne usluge e-poziva (eCall) na području cijele Europske unije (SL L 164, 3.6.2014., str. 6.).

⁽²⁾ Preporuka Komisije 2011/750/EU od 8. rujna 2011. o podršci usluge eCall na razini Unije u elektroničkim komunikacijskim mrežama za prijenos automobilskih poziva u nuždi preko broja 112 („eCalls”) (SL L 303, 22.11.2011., str. 46.).

⁽³⁾ Uredba (EU) br. 1285/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o provedbi i uporabi europskih sustava za satelitsku navigaciju i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 876/2002 i Uredbe (EZ) br. 683/2008 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 347, 20.12.2013., str. 1.).

usluge i/ili usluge s dodanom vrijednosti, usporedno ili kao dodatak sustavu eCall ugrađenom u vozilo koji se temelji na službi 112. Međutim, sve dodatne usluge trebale bi biti osmišljene na takav način da ne povećavaju odvratanje pažnje vozača ili da ne utječu na funkcioniranje sustava eCall ugrađenog u vozilo koji se temelji na službi 112 te na djelotvoran rad centara za primanje hitnih poziva. Sustav eCall ugrađen u vozilo koji se temelji na službi 112 i sustav koji pruža privatne usluge ili usluge dodane vrijednosti trebali bi biti osmišljeni na način da onemogućuju razmjenu osobnih podataka među njima. Te usluge, ako su pružene, trebale bi biti u skladu s primjenjivim zakonodavstvom o sigurnosti i zaštiti te zaštiti podataka i za kupca bi uvijek trebale ostati neobvezne.

- (16) Kako bi se osigurao slobodan izbor potrošačima i pošteno tržišno natjecanje te potakle inovacije i povećala konkurentnost industrije informacijske tehnologije Unije na svjetskom tržištu, sustavi eCall ugrađeni u vozilo trebali bi se temeljiti na interoperabilnoj, standardiziranoj i sigurnoj platformi s otvorenim pristupom za moguće buduće aplikacije ili usluge u vozilima. Budući da je za to potrebna tehnička i pravna potpora, Komisija bi trebala bez odgode procijeniti, na temelju savjetovanja s uključenim dionicima, uključujući proizvođače vozila i neovisne operatore, sve mogućnosti za promicanje i osiguravanje takve platforme otvorenog pristupa te, ako je potrebno, predložiti zakonodavnu inicijativu u tu svrhu. Osim toga, sustav eCall ugrađen u vozilo koji se temelji na službi 112 trebao bi biti dostupan uz razumnu naknadu kojom se ne premašuje nominalni iznos te bez diskriminacije svim neovisnim operaterima u svrhe popravka i održavanja u skladu s Uredbom (EZ) br. 715/2007 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.
- (17) Kako bi se održao integritet sustava homologacije, samo oni sustavi eCall ugrađeni u vozilo koji se temelje na službi 112 koji se mogu u potpunosti ispitati trebali bi biti prihvaćeni za potrebe ove Uredbe.
- (18) Sustav eCall ugrađen u vozilo koji se temelji na službi 112, kao sustav za nuždu, zahtijeva najveći mogući stupanj pouzdanosti. Trebalo bi osigurati točnost minimalnog skupa podataka, kao i prijenosa i kvalitete glasa te razviti jedinstven režim ispitivanja kako bi se osigurala dugovječnost i trajnost sustava eCall ugrađenog u vozilo koji se temelji na službi 112. Stoga bi trebalo redovno provoditi periodične tehničke preglede u skladu s Direktivom 2014/45/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾.
- (19) Male serije vozila i vozila odobrena u skladu s člankom 24. Direktive 2007/46/EZ isključeni su prema toj Direktivi iz zahtjeva o zaštiti putnika u slučaju prednjeg i bočnog sudara. Stoga bi ta vozila trebala biti izuzeta od obveze usklađivanja sa zahtjevima za sustav eCall navedenima u ovoj Uredbi. Osim toga, neka vozila kategorija M₁ i N₁ ne mogu iz tehničkih razloga biti opremljena odgovarajućim mehanizmom za aktiviranje poziva eCall.
- (20) Na vozila za posebne namjene trebali bi se primjenjivati zahtjevi za sustav eCall navedeni u ovoj Uredbi kad je osnovno/nepotpuno vozilo opremljeno potrebnim mehanizmom za aktiviranje.
- (21) Svaka obrada osobnih podataka u sklopu sustava eCall ugrađenog u vozilo koji se temelji na službi 112 trebala bi biti u skladu s pravilima o zaštiti osobnih podataka iz Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾ te iz Direktive 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾, posebice kako bi se zajamčilo da vozila opremljena sustavima eCall ugrađenima u vozilo koji se temelje na službi 112, u svom uobičajenom radnom stanju u vezi s pozivom eCall na broj 112, nisu sljediva i nisu predmet nikakvog trajnog praćenja te da minimalni skup podataka koji šalje sustav eCall ugrađen u vozilo koji se temelji na službi 112 uključuje minimalne informacije potrebne za primjerenu obradu poziva u slučaju nužde. Time bi se trebale uzeti u obzir preporuke Radne skupine za zaštitu pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka, osnovane člankom 29. Direktive 95/46/EZ („Radna skupina za zaštitu podataka iz članka 29.”), koje su sadržane u njezinu „Radnom dokumentu o posljedicama na zaštitu podataka i privatnost u okviru inicijative eCall”, usvojenom 26. rujna 2006.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 715/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2007. o homologaciji motornih vozila u odnosu na emisije iz lakih osobnih i gospodarskih vozila (Euro 5 i Euro 6) i pristupu podacima za popravke i održavanje vozila (SL L 171, 29.6.2007., str. 1.).

⁽²⁾ Direktiva 2014/45/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o periodičnim tehničkim pregledima motornih vozila i njihovih priključnih vozila te stavljanju izvan snage Direktive 2009/40/EZ (SL L 127, 29.4.2014., str. 51.).

⁽³⁾ Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (SL L 281, 23.11.1995., str. 31.).

⁽⁴⁾ Direktiva 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama) (SL L 201, 31.7.2002., str. 37.).

- (22) Proizvođači bi trebali provesti sve nužne mjere kako bi se uskladili s pravilima o privatnosti i zaštiti podataka iz ove Uredbe u skladu s člancima 7. i 8. Povelje Europske unije o temeljnim pravima ⁽¹⁾.
- (23) Proizvođači vozila trebali bi prilikom ispunjavanja tehničkih zahtjeva uključiti tehničke oblike zaštite podataka u sustave ugrađene u vozilo te poštovati načelo „ugrađene privatnosti”.
- (24) Proizvođači bi trebali u okviru tehničke dokumentacije koja se uručuje zajedno s vozilom pružiti informacije o postojanju besplatnog javnog sustava eCall, koji se temelji na jedinstvenom europskom broju za hitne službe 112, pravu vlasnika vozila da se odluči upotrebljavati taj sustav a ne sustav TPS eCall i obradi podataka koja se provodi putem sustava eCall ugrađenog u vozilo koji se temelji na službi 112. Te bi informacije isto tako trebale biti na raspolaganju za preuzimanje na internetu.
- (25) Podaci koji se prenose preko sustava eCall ugrađenog u vozilo koji se temelji na službi 112 te koje obrađuju PSAP-ovi mogu se prosljediti hitnoj službi i partnerima u pružanju usluga iz Odluke br. 585/2014/EU samo u slučaju incidenata povezanih s pozivima eCall i pod uvjetima koji su utvrđeni u toj odluci, a upotrebljavaju se isključivo za ostvarivanje ciljeva te odluke. Podaci koje obrađuju PSAP-ovi putem sustava eCall ugrađenog u vozilo koji se temelji na službi 112 ne prosljeđuju se nijednoj trećoj strani bez izričitog prethodnog pristanka ispitanika.
- (26) Europske organizacije za normizaciju, Europski institut za telekomunikacijske norme (ETSI) i Europski odbor za normizaciju (CEN), razvile su zajedničke norme za uspostavu paneuropske usluge eCall, koje bi trebalo primjenjivati za potrebe ove Uredbe, jer će to olakšati tehnološki razvoj usluge eCall ugrađene u vozilo, osigurati interoperabilnost i kontinuitet usluge u cijeloj Uniji te smanjiti troškove provedbe za Uniju u cjelini.
- (27) Kako bi se osigurala primjena zajedničkih tehničkih zahtjeva u pogledu sustava eCall ugrađenog u vozilo koji se temelji na službi 112, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u vezi s izuzimanjem određenih tipova vozila kategorija M₁ i N₁ iz obveze ugradnje sustava eCall u vozila, utvrđivanjem detaljnih tehničkih zahtjeva i ispitivanja za EZ homologaciju vozila s obzirom na njihove sustave eCall ugrađene u vozila te EZ homologaciju sustava, sastavnih dijelova i zasebnih tehničkih jedinica koji su konstruirani i izrađeni za takva vozila te utvrđivanjem detaljnih tehničkih pravila i postupaka ispitivanja za primjenu određenih pravila o obradi osobnih podataka i za osiguravanje da ne postoji razmjena osobnih podataka između sustava eCall ugrađenog u vozilo koji se temelji na službi 112 te sustava treće strane. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući i ona na razini stručnjaka te s relevantnim dionicima, posebice uz savjetovanje s organizacijama za zaštitu potrošača, kao i s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka te Radnom skupinom za zaštitu podataka iz članka 29. u skladu s primjenjivim zakonodavstvom. Prilikom pripreme i izrade delegiranih akata, Komisija bi trebala osigurati da se relevantni dokumenti Europskom parlamentu i Vijeću šalju istodobno, na vrijeme i na primjeren način.
- (28) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Uredbe, provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji u vezi s praktičnim aranžmanima za ocjenjivanje nepostojanja sljedivosti i praćenja, obrascem za informacije o korisniku i administrativnim odredbama za EZ homologaciju u vezi s obrascem za dokumente s informacijama koje proizvođači trebaju dostaviti u svrhu homologacije, obrascem za potvrde o EZ homologaciji i modelom oznake EZ homologacije. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾.
- (29) Proizvođačima vozila trebalo bi dati dovoljno vremena da se prilagode tehničkim zahtjevima iz ove Uredbe.
- (30) Ova Uredba je nova, zasebna uredba u kontekstu postupka EZ homologacije predviđenog Direktivom 2007/46/EZ i stoga bi priloge I., III., IV. i XI. toj Direktivi trebalo na odgovarajući način izmijeniti.

⁽¹⁾ SL C 326, 26.10.2012., str. 391.

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

- (31) S obzirom na to da cilj ove Uredbe, to jest ostvarenje unutarnjeg tržišta uvođenjem zajedničkih tehničkih zahtjeva za nova homologirana vozila opremljena sustavom eCall ugrađenim u vozilo koji se temelji na službi 112, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog njegova opsega on na bolji način može ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
- (32) Provedeno je savjetovanje s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka u skladu s člankom 28. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ te je on dao mišljenje 29. listopada 2013. ⁽²⁾,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Predmet

Ovom Uredbom uspostavljaju se opći zahtjevi za EZ homologaciju vozila u vezi sa sustavima eCall ugrađenima u vozilo koji se temelje na službi 112 te sustava, sastavnih dijelova i zasebnih tehničkih jedinica eCall ugrađenih u vozilo koji se temelje na službi 112.

Članak 2.

Područje primjene

1. Ova se Uredba primjenjuje na vozila kategorija M₁ i N₁, kako su utvrđene u točkama 1.1.1. i 1.2.1. u dijelu A Priloga II. Direktivi 2007/46/EZ, i na sustave, sastavne dijelove i zasebne tehničke jedinice eCall ugrađene u vozilo koji se temelje na službi 112, koji su konstruirani i izrađeni za takva vozila.

Ona se ne primjenjuje na sljedeća vozila:

- (a) vozila proizvedena u malim serijama, odobrena u skladu s člancima 22. i 23. Direktive 2007/46/EZ;
- (b) vozila odobrena u skladu s člankom 24. Direktive 2007/46/EZ;
- (c) vozila koja iz tehničkih razloga ne mogu biti opremljena odgovarajućim mehanizmom za aktiviranje poziva eCall, kako je određeno u skladu sa stavkom 2.

2. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 8. za utvrđivanje tipova vozila kategorija M₁ i N₁ koja iz tehničkih razloga ne mogu biti opremljena odgovarajućim mehanizmom za aktiviranje poziva eCall, na temelju studije kojom se ocjenjuju troškovi i koristi, a koju je provela ili naručila Komisija te uzimajući u obzir sve odgovarajuće sigurnosne i tehničke aspekte.

Prvi takvi delegirani akti donose se do 9. lipnja 2016.

Članak 3.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe te kao dodatak uz definicije utvrđene u članku 3. Direktive 2007/46/EZ, primjenjuju se sljedeće definicije:

- (1) „sustav eCall ugrađen u vozilo koji se temelji na službi 112” znači sustav za nuždu koji se sastoji od opreme ugrađene u vozilo i sredstava za aktivaciju, upravljanje i izvršavanje prijenosa poziva eCall, koji se aktivira ili automatski putem senzora ugrađenih u vozilo ili ručno i koji prenosi preko javnih mobilnih bežičnih komunikacijskih mreža minimalni skup podataka i uspostavlja audio kanal koji se temelji na službi 112 između putnika u vozilu i PSAP-a za eCall;

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.).

⁽²⁾ SL C 38, 8.2.2014., str. 8.

- (2) „eCall” znači poziv u nuždi na broj 112., koji je uspostavljen automatski aktivacijom senzora ugrađenih u vozilo ili ručno, i koji preko javnih mobilnih bežičnih komunikacijskih mreža prenosi minimalni skup podataka i uspostavlja audio kanal između vozila i PSAP-a za eCall;
- (3) „pristupna točka sigurnosnog poziva” ili „PSAP” znači fizička lokacija na kojoj se najprije primaju pozivi u slučaju nužde, pod odgovornošću tijela javne vlasti ili privatne organizacije koju priznaje dotična država članica;
- (4) „najprimjereniji PSAP” znači PSAP koji su nadležna tijela unaprijed odredila za primanje poziva u slučaju nužde u određenom području ili za pozive u slučaju nužde određene vrste;
- (5) „PSAP za eCall” znači najprimjereniji PSAP koji su tijela unaprijed odredila kao onaj koji će prvi primiti i obrađivati pozive eCall;
- (6) „minimalni skup podataka” ili „MSD” znači informacije definirane normom „Inteligentni transportni sustavi – e-Sigurnost – Minimalni skup podataka (MSD) sustava eCall” (EN 15722:2011) koji se upućuje PSAP-u za eCall;
- (7) „oprema ugrađena u vozilo” znači oprema koja je trajno ugrađena u vozilo koja pruža ili ima pristup podacima u vozilu nužnima za obavljanje eCall transakcije preko javne mobilne bežične komunikacijske mreže;
- (8) „eCall transakcija” znači uspostava mobilne bežične komunikacijske sesije preko javne bežične komunikacijske mreže i prijenos MSD-a iz vozila u PSAP za eCall te uspostava audio kanala između vozila i istog PSAP-a za eCall;
- (9) „javna mobilna bežična komunikacijska mreža” znači mobilna bežična komunikacijska mreža dostupna javnosti u skladu s direktivama 2002/21/EZ ⁽¹⁾ i 2002/22/EZ ⁽²⁾ Europskog parlamenta i Vijeća;
- (10) „eCall koji se podržava uslugama treće strane” ili „TPS eCall” znači poziv iz vozila u slučaju nužde trećoj strani kao pružatelju usluga, koji je upućen automatski putem aktiviranja senzora u vozilu ili ručno, kojim se preko javne mobilne bežične komunikacijske mreže prenosi MSD i uspostavlja audio kanal između vozila i treće strane kao pružatelja usluga;
- (11) „treća strana kao pružatelj usluga” znači organizacija koju nacionalna tijela priznaju kao organizaciju kojoj je dopušteno primiti TPS eCall i dalje prosljeđivati MSD PSAP-u za eCall;
- (12) „sustav eCall ugrađen u vozilo s trećom stranom kao pružateljem usluga” ili „sustav TPS eCall ugrađen u vozilo” znači sustav koji je aktiviran automatski putem senzora ili ručno i preko javne mobilne bežične komunikacijske mreže prenosi MSD i uspostavlja audio kanal između vozila i treće strane kao pružatelja usluga.

Članak 4.

Opće obveze proizvođača

Proizvođači dokazuju da su sve nove vrste vozila iz članka 2. opremljene sustavom eCall trajno ugrađenim u vozilo koji se temelji na službi 112, u skladu s ovom Uredbom te delegiranim i provedbenim aktima donesenima na temelju ove Uredbe.

Članak 5.

Posebne obveze proizvođača

1. Proizvođači osiguravaju da su sve njihove nove vrste vozila te sustavi, sastavni dijelovi i zasebne tehničke jedinice eCall ugrađeni u vozilo koji se temelje na službi 112, koji su konstruirani i izrađeni za takva vozila, proizvedeni i odobreni u skladu s ovom Uredbom te delegiranim i provedbenim aktima donesenima na temelju ove Uredbe.
2. Proizvođači dokazuju da su sve nove vrste vozila izrađene tako da osiguravaju da se u slučaju teške nesreće, otkrivene aktivacijom jednog ili više senzora ili procesora u vozilu, koja se dogodi na području Unije, automatski aktivira eCall na jedinstveni europski broj za hitne službe 112.

⁽¹⁾ Direktiva 2002/21/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o zajedničkom regulatornom okviru za elektroničke komunikacijske mreže i usluge (Okvirna direktiva) (SL L 108, 24.4.2002., str. 33.).

⁽²⁾ Direktiva 2002/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o univerzalnoj usluzi i pravima korisnika u vezi s elektroničkim komunikacijskim mrežama i uslugama (Direktiva o univerzalnoj usluzi) (SL L 108, 24.4.2002., str. 51.).

Proizvođači dokazuju da su nove vrste vozila izrađene tako da osiguravaju da se poziv sustava eCall na jedinstveni europski broj za hitne službe 112 može aktivirati i ručno.

Proizvođači osiguravaju da je kontrola ručnog aktiviranja sustava eCall ugrađenog u vozilo koji se temelji na službi 112, konstruirana tako da se izbjegne pogrešno rukovanje.

3. Stavkom 2. ne dovodi se u pitanje pravo vlasnika vozila da uz sustav eCall ugrađen u vozilo koji se temelji na službi 112 upotrebljava sustav TPS eCall ugrađen u vozilo koji pruža sličnu uslugu, pod uvjetom da su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) sustav TPS eCall ugrađen u vozilo usklađen je s normom EN 16102:2011 „Inteligentni transportni sustavi – eCall – Operativni zahtjevi za podršku treće strane”;
- (b) proizvođači osiguravaju da je istodobno aktivan samo jedan sustav i da se sustav eCall ugrađen u vozilo koji se temelji na službi 112 aktivira automatski ako sustav TPS eCall ugrađen u vozilo ne funkcionira;
- (c) vlasnik vozila u svakom trenutku ima pravo odabrati korištenje sustava eCall ugrađenog u vozilo koji se temelji na službi 112 umjesto sustava TPS eCall ugrađenog u vozilo;
- (d) proizvođači u vlasničkom priručniku navode informacije o pravu iz točke (c).

4. Proizvođači osiguravaju da su prijamnici u sustavima eCall ugrađenima u vozilo koji se temelje na službi 112 kompatibilni s uslugama utvrđivanja položaja koje pružaju sustavi Galileo i EGNOS. Proizvođači mogu osim toga odabrati kompatibilnost i s drugim sustavima za satelitsku navigaciju.

5. Za potrebe EZ homologacije prihvaćaju se samo oni sustavi eCall ugrađeni u vozilo koji se temelje na službi 112, trajno ugrađeni unutar vozila ili zasebno homologirani, koji se mogu ispitati.

6. Proizvođači dokazuju da će se, u slučaju opasnog kvara na sustavu koji bi doveo do nemogućnosti izvršenja poziva sustava eCall koji se temelji na službi 112, putnicima u vozilu uputiti upozorenje.

7. Sustav eCall ugrađen u vozilo koji se temelji na službi 112 dostupan je uz razumnu naknadu kojom se ne premašuje nominalni iznos i bez diskriminacije svim neovisnim operaterima u svrhe popravka i održavanja u skladu s Uredbom (EZ) br. 715/2007.

8. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 8. kojima se utvrđuju detaljni tehnički zahtjevi i ispitivanja za EZ homologaciju vozila u pogledu njihovih sustava eCall ugrađenih u vozilo koji se temelje na službi 112 i EZ homologaciju sustava, sastavnih dijelova i zasebnih tehničkih jedinica eCall ugrađenih u vozilo koji se temelje na službi 112.

Tehnički zahtjevi i ispitivanja iz prvog podstavka temelje se na zahtjevima navedenima u stavcima od 2. do 7. te, prema potrebi, na dostupnim normama koje se odnose na eCall, uključujući:

- (a) EN 16072:2011 „Inteligentni transportni sustavi – e-Sigurnost – Operativni zahtjevi za paneuropski sustav eCall”;
- (b) EN 16062:2011 „Inteligentni transportni sustavi – e-Sigurnost – Zahtjevi više razine koji se odnose na aplikacije za sustav eCall (HLAP)”;
- (c) CEN/TS 16454:2013 „Inteligentni transportni sustavi – e-Sigurnost – Cjelovito ispitivanje sukladnosti sustava eCall”, u pogledu sukladnosti sustava eCall ugrađenog u vozilo koji se temelji na službi 112 s paneuropskim sustavom eCall;
- (d) EN 15722:2011 „Inteligentni transportni sustavi – e-Sigurnost – Minimalni skup podataka (MSD) sustava eCall”.
- (e) EN 16102:2011 „Inteligentni transportni sustavi – eCall – Operativni zahtjevi za podršku treće strane”;
- (f) sve dodatne europske norme koje se odnose na sustav eCall te su usvojene u skladu s postupcima utvrđenima u Uredbi (EU) br. 1025/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ ili pravilnicima Gospodarske komisije Ujedinjenih naroda za Europu (pravilnici UNECE-a) koji se odnose na sustave eCall kojima je Unija pristupila.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1025/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o europskoj normizaciji, o izmjeni direktiva Vijeća 89/686/EEZ i 93/15/EEZ i direktiva 94/9/EZ, 94/25/EZ, 95/16/EZ, 97/23/EZ, 98/34/EZ, 2004/22/EZ, 2007/23/EZ, 2009/23/EZ i 2009/105/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Odluke Vijeća 87/95/EEZ i Odluke br. 1673/2006/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 316, 14.11.2012., str. 12.).

Prvi takvi delegirani akti donose se do 9. lipnja 2016.

9. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 8. kako bi ažurirala verzije normi iz stavka 8. ovog članka kada se usvoji nova verzija.

Članak 6.

Pravila o privatnosti i zaštiti podataka

1. Ovom Uredbom ne dovode se u pitanje Direktiva 95/46/EZ i Direktiva 2002/58/EZ. Svaka obrada osobnih podataka putem sustava eCall ugrađenog u vozilo koji se temelji na službi 112 mora biti u skladu s pravilima o zaštiti osobnih podataka iz tih direktiva.

2. Osobni podaci koji se obrađuju u skladu s ovom Uredbom upotrebljavaju se samo u svrhu rješavanja izvanrednih situacija iz članka 5. stavka 2. prvog podstavka.

3. Osobni podaci koji se obrađuju u skladu s ovom Uredbom ne zadržavaju se dulje nego što je potrebno u svrhu rješavanja izvanrednih situacija iz članka 5. stavka 2. prvog podstavka. Takvi podaci potpuno se brišu čim više nisu potrebni za tu svrhu.

4. Proizvođači osiguravaju da sustav eCall ugrađen u vozilo koji se temelji na službi 112 nije sljediv te da nije predmet nikakvog trajnog praćenja.

5. Proizvođači osiguravaju da se u unutarnjoj memoriji sustava eCall ugrađenog u vozilo koji se temelji na službi 112 podaci automatski i kontinuirano uklanjaju. Dopušteno je zadržavanje samo posljednjih triju lokacija vozila u mjeri u kojoj je to strogo nužno za određivanje trenutne lokacije i smjera putovanja u vrijeme događaja.

6. Ti podaci nisu dostupni izvan sustava ugrađenog u vozilo koji se temelji na službi 112 nikakvim subjektima prije aktiviranja poziva sustava eCall.

7. Tehnologije za veću zaštitu privatnosti ugrađuju se u sustav eCall ugrađen u vozilo koji se temelji na službi 112 kako bi korisnicima sustava eCall pružile odgovarajuću razinu zaštite privatnosti te potrebne zaštitne mjere s ciljem sprečavanja nadziranja i zlouporabe.

8. MSD koji šalje sustav eCall ugrađen u vozilo koji se temelji na službi 112 uključuje samo minimalne informacije, kako je navedeno u normi EN 15722:2011 „Inteligentni transportni sustavi – e-Sigurnost – Minimalni skup podataka (MSD) sustava eCall”. Nikakvi dodatni podaci ne prenose se putem sustava eCall ugrađenog u vozilo koji se temelji na službi 112. Taj MSD pohranjuje se tako da je moguće njegovo potpuno i trajno brisanje.

9. Proizvođači u vlasničkom priručniku pružaju jasne i opsežne informacije o obradi podataka koja se provodi putem sustava eCall ugrađenog u vozilo koji se temelji na službi 112. Te informacije sadržavaju:

- (a) upućivanje na pravnu osnovu za obradu;
- (b) činjenicu da se sustav eCall ugrađen u vozilo koji se temelji na službi 112 automatski aktivira;
- (c) načine obrade podataka koju provodi sustav eCall ugrađen u vozilo koji se temelji na službi 112;
- (d) posebnu svrhu obrade u okviru poziva eCall, koja je ograničena na izvanredne situacije iz članka 5. stavka 2. prvog podstavka;
- (e) vrste prikupljenih i obrađenih podataka te primatelje tih podataka;
- (f) rok za čuvanje podataka u sustavu eCall ugrađenom u vozilo koji se temelji na službi 112;
- (g) činjenicu da ne postoji stalno praćenje vozila;
- (h) načine ostvarivanja prava ispitanika te službu za kontakt odgovornu za obradu zahtjeva za pristup;
- (i) sve potrebne dodatne informacije u pogledu sljedivosti, praćenja i obrade osobnih podataka u vezi s pružanjem usluge TPS eCall i/ili drugih usluga s dodanom vrijednosti, koje podliježu izričitom pristanku vlasnika i u skladu s Direktivom 95/46/EZ. Posebno se vodi računa o činjenici da mogu postojati razlike između obrade podataka koja se provodi putem sustava eCall ugrađenog u vozilo koji se temelji na službi 112 i putem sustava TPS eCall ugrađenih u vozilo ili drugih usluga s dodanom vrijednosti.

10. Kako bi se izbjegle nejasnoće u pogledu svrha koje se nastoji postići i dodane vrijednosti obrade, informacije iz stavka 9. navode se u vlasničkom priručniku odvojeno za sustav eCall ugrađen u vozilo koji se temelji na službi 112 i za sustave TPS eCall, prije upotrebe tog sustava.

11. Proizvođači osiguravaju da su sustav eCall ugrađen u vozilo koji se temelji na službi 112 i svaki dodatni sustav koji pruža uslugu TPS eCall ili uslugu s dodanom vrijednosti konstruirani tako da nije moguća nikakva razmjena osobnih podataka između njih. Ako se sustav koji pruža uslugu TPS eCall ili uslugu s dodanom vrijednošću ne upotrebljava ili ako ispitanik ne da suglasnost na obradu svojih osobnih podataka u okviru usluge TPS eCall ili usluge s dodanom vrijednošću, to ne smije imati nikakav negativan utjecaj na upotrebu sustava eCall ugrađenog u vozilo koji se temelji na službi 112.

12. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 8. kako bi se uspostavili:

- (a) detaljni tehnički zahtjevi i postupci ispitivanja za primjenu pravila o obradi osobnih podataka iz stavaka 2. i 3.;
- (b) detaljni tehnički zahtjevi i postupci ispitivanja kako bi se osiguralo da ne dolazi do razmjene osobnih podataka između sustava eCall ugrađenog u vozilo koji se temelji na službi 112 i sustava treće strane iz stavka 11.

Prvi takvi delegirani akti donose se do 9. lipnja 2016.

13. Komisija putem provedbenih akata utvrđuje sljedeće:

- (a) praktične aranžmane za ocjenjivanje nepostojanja sljedivosti i praćenja iz stavaka 4., 5. i 6.;
- (b) obrazac za informacije o korisniku iz stavka 9.

Ti provedbeni akti donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 10. stavka 2.

Prvi takvi provedbeni akti donose se do 9. lipnja 2016.

Članak 7.

Obveze država članica

S učinkom od 31. ožujka 2018. nacionalna tijela odobravaju EZ homologaciju u odnosu na sustav eCall ugrađen u vozilo koji se temelji na službi 112 samo novim vrstama vozila i novim vrstama sustava, sastavnih dijelova i zasebnih tehničkih jedinica eCall ugrađenih u vozilo koji se temelje na službi 112, koji su konstruirani i izrađeni za takva vozila, koji su u skladu s ovom Uredbom te delegiranim i provedbenim aktima donesenima na temelju ove Uredbe.

Članak 8.

Izvršavanje ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 2. stavka 2., članka 5. stavaka 8. i 9. i članka 6. stavka 12. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 8. lipnja 2015. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti automatski se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 2. stavka 2., članka 5. stavaka 8. i 9. i članka 6. stavka 12. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi učinke dan nakon objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

5. Delegirani akt donesen na temelju članka 2. stavka 2., članka 5. stavaka 8. i 9. i članka 6. stavka 12. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 9.

Provedbeni akti

Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju administrativne odredbe za EZ homologaciju vozila u pogledu sustava eCall ugrađenog u vozilo koji se temelji na službi 112 te sustava, sastavnih dijelova i zasebnih tehničkih jedinica eCall ugrađenih u vozilo koji se temelje na službi 112, koji su konstruirani i izrađeni za takva vozila, kako se zahtijeva člankom 5. stavkom 1., u vezi s:

- (a) obrascima za dokumente s informacijama koje proizvođači moraju dostaviti u svrhu homologacije;
- (b) obrascima za potvrde o EZ homologaciji;
- (c) modelom (modelima) oznake EZ homologacije.

Ti provedbeni akti donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 10. stavka 2.

Prvi takvi provedbeni akti donose se do 9. lipnja 2016.

Članak 10.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže „Tehnički odbor – motorna vozila” (TCMV), koji je osnovan člankom 40. stavkom 1. Direktive 2007/46/EZ. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Ako Odbor ne da nikakvo mišljenje, Komisija ne donosi nacrt provedbenog akta i primjenjuje se članak 5. stavak 4. treći podstavak Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 11.

Sankcije

1. Države članice utvrđuju pravila o sankcijama koje se primjenjuju u slučajevima kada proizvođači krše odredbe ove Uredbe te delegirane i provedbene akte donesene na temelju ove Uredbe. One poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale provedbu tih sankcija. Predviđene sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće. Države članice o tim odredbama obavješćuju Komisiju te je bez odgode obavješćuju o bilo kakvoj njihovoj naknadnoj izmjeni.
2. Vrsta kršenja koja treba podlijevati sankciji uključuje barem sljedeće:
 - (a) davanje lažne izjave tijekom postupka odobrenja ili postupka koji dovodi do opoziva;
 - (b) lažiranje rezultata ispitivanja za homologaciju;
 - (c) uskraćivanje podataka ili tehničkih specifikacija koji bi mogli dovesti do opoziva, odbijanja ili povlačenja homologacije;
 - (d) kršenje odredaba utvrđenih u članku 6.;
 - (e) djelovanje kojim se krše odredbe članka 5. stavka 7.

Članak 12.

Izvješćivanje i preispitivanje

1. Komisija do 31. ožujka 2021. priprema izvješće o procjeni postignuća sustava eCall ugrađenog u vozilo koji se temelji na službi 112, uključujući i njegovu stopu prodiranja, koje treba podnijeti Europskom parlamentu i Vijeću. Komisija istražuje treba li se područje primjene ove Uredbe proširiti na druge kategorije vozila kao što su teška teretna vozila, gradski i međugradski autobusi, motorna vozila na dva kotača i poljoprivredni traktori. Komisija prema potrebi podnosi zakonodavni prijedlog u tu svrhu.

2. Nakon opsežnog savjetovanja sa svim relevantnim dionicima i studije kojom se procjenjuju troškovi i koristi, Komisija ocjenjuje potrebu za zahtjevima za interoperabilnu, standardiziranu i sigurnu platformu s otvorenim pristupom. Prema potrebi i najkasnije 9. lipnja 2017. Komisija usvaja zakonodavnu inicijativu temeljenu na tim zahtjevima.

Članak 13.

Izmjene Direktive 2007/46/EZ

Prilozi I., III., IV. i XI. Direktivi 2007/46/EZ mijenjaju se u skladu s Prilogom ovoj Uredbi.

Članak 14.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 2. stavak 2., članak 5. stavci 8. i 9., članak 6. stavci 12. i 13. te članci 8., 9., 10. i 12. primjenjuju se od 8. lipnja 2015.

Članci koji nisu navedeni u drugom stavku ovog članka primjenjuju se od 31. ožujka 2018.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 29. travnja 2015.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

Za Vijeće
Predsjednica
Z. KALNIŃA-LUKAŠEVICA

PRILOG

Izmjene Direktive 2007/46/EZ

Direktiva 2007/46/EZ mijenja se kako slijedi:

1. u Prilogu I. dodaju se sljedeće točke:

„12.8. Sustav eCall

12.8.1. Ugradnja: da/ne ⁽¹⁾

12.8. 2. Tehnički opis ili crteži naprave: ...”;

2. u Prilogu III., dijelu I., odjeljku A dodaju se sljedeće točke:

„12.8. Sustav eCall

12.8.1. Ugradnja: da/ne ⁽¹⁾”;

3. u Prilogu IV. dio I. mijenja se kako slijedi:

(a) u tablici se dodaje sljedeća stavka:

Stavka	Predmet	Regulatorni akt	Primjenljivost									
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
„72.	Sustav eCall	Uredba (EU) 2015/758	X			X”;						

(b) Dodatak 1. mijenja se kako slijedi:

i. u tablici 1. dodaje se sljedeća stavka:

Stavka	Predmet	Regulatorni akt	Posebna pitanja	Primjenljivost i posebni zahtjevi
„72.	Sustav eCall	Uredba (EU) 2015/758		N/A”;

ii. u tablici 2. dodaje se sljedeća stavka:

Stavka	Predmet	Regulatorni akt	Posebna pitanja	Primjenljivost i posebni zahtjevi
„72.	Sustav eCall	Uredba (EU) 2015/758		N/A”;

(c) u Dodatku 2. odjeljak „4. Tehnički zahtjevi” mijenja se kako slijedi:

i. u dijelu I.: Vozila kategorije M₁ dodaje se sljedeća stavka:

Stavka	Oznaka regulatornog akta	Alternativni zahtjevi
„72.	Uredba (EU) 2015/758 (Sustavi eCall)	Zahtjevi te Uredbe ne primjenjuju se.”;

ii. u dijelu II.: Vozila kategorije N₁ dodaje se sljedeća stavka:

Stavka	Oznaka regulatornog akta	Alternativni zahtjevi
„72.	Uredba (EU) 2015/758 (Sustavi eCall)	Zahtjevi te Uredbe ne primjenjuju se.”;

4. Prilog XI. mijenja se kako slijedi:

(a) u Dodatku 1. u tablici se dodaje sljedeća stavka:

Red. broj	Predmet homologacije	Regulatorni akt	M ₁ ≤ 2 500 (*) kg	M ₁ > 2 500 (*) kg	M ₂	M ₃
„72.	Sustav eCall	Uredba (EU) 2015/758	G	G	N/A	N/A”;

(b) u Dodatku 2. u tablici se dodaje sljedeća stavka:

Red. broj	Predmet homologacije	Regulatorni akt	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
„72.	Sustav eCall	Uredba (EU) 2015/758	G	N/A	N/A	G	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A”;

(c) u Dodatku 3. u tablici se dodaje sljedeća stavka:

Red. broj	Predmet homologacije	Regulatorni akt	M ₁
„72.	Sustav eCall	Uredba (EU) 2015/758	G”;

(d) u Dodatku 4. u tablici se dodaje sljedeća stavka:

Red. broj	Predmet homologacije	Regulatorni akt	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
„72.	Sustav eCall	Uredba (EU) 2015/758	N/A	N/A	G	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A”.

UREDBA (EU) 2015/759 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 29. travnja 2015.****o izmjeni Uredbe (EZ) br. 223/2009 o europskoj statistici****(Tekst značajan za EGP i Švicarsku)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 338. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke ⁽¹⁾,u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Europski statistički sustav („ESS”), kao partnerstvo, općenito je uspješno konsolidirao svoje aktivnosti kako bi se osigurao razvoj, proizvodnja i diseminacija visokokvalitetne europske statistike, uključujući poboljšanjem upravljanja ESS-om.
- (2) Međutim, nedavno su utvrđene određene slabosti, posebno u pogledu okvira upravljanja kvalitetom statistike.
- (3) U svojoj Komunikaciji od 15. travnja 2011. pod naslovom „Prema stabilnom upravljanju kvalitetom za europsku statistiku”, Komisija je predložila djelovanje za rješavanje tih slabosti i za jačanje upravljanja ESS-om. Posebno je predložila ciljanu izmjenu Uredbe (EZ) br. 223/2009 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾.
- (4) U svojim zaključcima od 20. lipnja 2011. Vijeće je pozdravilo inicijativu Komisije i naglasilo važnost trajnog poboljšanja upravljanja i učinkovitosti ESS-a.
- (5) Trebalo bi uzeti u obzir učinak nedavnih događaja u kontekstu okvira ekonomskog upravljanja Unijom na područje statistike, a posebno aspekte povezane sa stručnom neovisnošću kao što su transparentni postupci zapošljavanja i otpuštanja, raspodjele proračunskih sredstava i kalendari objava, kako je utvrđeno Uredbom (EU) br. 1175/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾, kao i aspekte povezane sa zahtjevom da tijela nadležna za praćenje provedbe nacionalnih fiskalnih pravila uživaju funkcionalnu neovisnost, kako je utvrđeno Uredbom (EU) br. 473/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁵⁾.
- (6) Navedeni aspekti koji se odnose na stručnu neovisnost kao što su transparentni postupci zapošljavanja i otpuštanja, raspodjele proračunskih sredstava i kalendari objava ne bi trebali biti ograničeni na statistiku proizvedenu za potrebe sustava fiskalnog nadzora i postupka u slučaju prekomjernog deficita, nego bi se trebali primjenjivati na svu europsku statistiku koju razvija, proizvodi i diseminira ESS.

⁽¹⁾ SL C 374, 4.12.2012., str. 2.

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 21. studenoga 2013. (još nije objavljeno u Službenom listu) i stajalište Vijeća u prvom čitanju od 5. ožujka 2015. (još nije objavljeno u Službenom listu). Stajalište Europskog parlamenta od 28. travnja 2015. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽³⁾ Uredba (EZ) br. 223/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2009. o europskoj statistici i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ, Euratom) br. 1101/2008 Europskog parlamenta i Vijeća o dostavi povjerljivih statističkih podataka Statističkom uredu Europskih zajednica, Uredbe Vijeća (EZ) br. 322/97 o statistici Zajednice i Odluke Vijeća 89/382/EEZ, Euratom o osnivanju Odbora za statistički program Europskih zajednica (SL L 87, 31.3.2009., str. 164.).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) br. 1175/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. studenog 2011. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1466/97 o jačanju nadzora stanja proračuna i nadzora i koordinacije ekonomskih politika (SL L 306, 23.11.2011., str. 12.).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) br. 473/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2013. o zajedničkim odredbama za praćenje i procjenu nacrtu proračunskih planova i osiguranju smanjenja prekomjernog deficita država članica u europodručju (SL L 140, 27.5.2013., str. 11.).

- (7) Štoviše, primjerenost sredstava dodijeljenih na godišnjoj ili višegodišnjoj razini namijenjenih za ispunjavanje statističkih potreba predstavlja nužan uvjet za osiguranje profesionalne neovisnosti statističkih tijela i visoke kvalitete statističkih podataka.
- (8) U tu bi svrhu trebalo ojačati profesionalnu neovisnost statističkih tijela te osigurati minimalne standarde primjenjive diljem Unije. Čelnici nacionalnih statističkih ureda (NSU-ovi) trebali bi dobiti posebna jamstva, u pogledu izvršavanja statističkih zadaća, organizacijskog upravljanja i dodjele resursa. Postupci zapošljavanja čelnika NSU-ova trebali bi biti transparentni i temeljeni isključivo na stručnim kriterijima. Njima bi se trebalo osigurati poštovanje načela jednakih mogućnosti, osobito u pogledu spola.
- (9) Iako pouzdana europska statistika zahtijeva snažnu profesionalnu neovisnost statističara, europska statistika trebala bi također odgovoriti na potrebe politike i pružiti statističku podršku novim političkim inicijativama na nacionalnoj razini i na razini Unije.
- (10) Neovisnost statističkog tijela Unije (Eurostata) potrebno je konsolidirati i jamčiti učinkovitom parlamentarnom kontrolom, a neovisnost NSU-ova konsolidirati i jamčiti demokratskom odgovornošću.
- (11) Nadalje, koordinacijsku ulogu koja je već dodijeljena NSU-ovima trebalo bi razjasniti u smislu njezina područja primjene, kako bi se na nacionalnoj razini postigla učinkovitija koordinacija statističkih aktivnosti, što uključuje upravljanje kvalitetom, propisno uzimajući u obzir statističke zadaće koje obavlja Europski sustav središnjih banaka (ESSB). U mjeri u kojoj europsku statistiku mogu kompilirati nacionalne središnje banke (NSB-ovi), u svojstvu članica ESSB-a, NSU-ovi i NSB-ovi trebali bi usko surađivati u skladu s nacionalnim dogovorima kako bi osigurali izradu potpune i koherentne europske statistike, istodobno osiguravajući potrebnu suradnju između ESS-a i ESSB-a.
- (12) Kako bi se smanjilo opterećenje statističkih tijela i davatelja podataka, NSU-ovi i druga nacionalna tijela trebali bi moći pristupiti administrativnim evidencijama i upotrebljavati ih, odmah i bez naknade, uključujući one koje se ispunjavaju elektronički, te ih integrirati sa statistikom.
- (13) Europska statistika trebala bi biti lako usporediva i dostupna te bi je trebalo žurno i redovito ažurirati kako bi se osiguralo da se u politikama i financijskim inicijativama Unije u potpunosti uzima u obzir razvoj događaja u Uniji.
- (14) Nadalje, NSU-ove bi u ranoj fazi trebalo konzultirati o konceptu novih administrativnih evidencija koje bi mogle pružati podatke u statističke svrhe te o planiranim promjenama ili ukidanju postojećih administrativnih izvora. Također bi trebali primati relevantne metapodatke od vlasnika administrativnih podataka te koordinirati aktivnosti standardizacije u pogledu administrativnih evidencija koje su relevantne za proizvodnju statističkih podataka.
- (15) Povjerljivost podataka dobivenih iz administrativnih evidencija trebala bi se zaštititi u okviru zajedničkih načela i smjernica primjenjivih na sve povjerljive podatke koji se koriste za proizvodnju europske statistike. Također bi trebalo izraditi i objaviti okvire za ocjenu kvalitete koji se primjenjuju na te podatke kao i načela transparentnosti.
- (16) Svi bi korisnici trebali imati pristup istim podacima u isto vrijeme. NSU-ovi bi trebali izraditi kalendare za objavu periodičnih podataka.
- (17) Kvaliteta europske statistike mogla bi se ojačati, a povjerenje korisnika osnažiti uključivanjem nacionalnih vlada u odgovornost za primjenu Kodeksa prakse europske statistike (Kodeks prakse). U tu bi svrhu „Obveza povjerenja u statistiku” (Obveza) države članice, uzimajući u obzir nacionalne posebnosti, trebala uključivati posebne obveze vlade te države članice da poboljša ili održava uvjete za provedbu Kodeksa prakse. Obveza, koju bi prema potrebi trebalo ažurirati, mogla bi obuhvatiti nacionalne okvire osiguranja visoke kvalitete uključujući samoprocjene, mjere poboljšanja i mehanizme praćenja.
- (18) Komisija (Eurostat) bi trebala poduzeti sve potrebne mjere za omogućavanje jednostavnog internetskog pristupa potpunim i korisniku prilagođenim skupinama podataka. Periodičnim ažuriranjem trebalo bi, kada je to moguće, osigurati podatke o svakoj državi članici na godišnjoj i mjesečnoj osnovi.

- (19) S obzirom da se proizvodnja europske statistike mora temeljiti na dugoročnom operativnom i financijskom planiranju kako bi se osigurala visoka razina neovisnosti, europski statistički program trebao bi obuhvaćati isto razdoblje kao i višegodišnji financijski okvir.
- (20) Uredbom (EZ) br. 223/2009 Komisiji se dodjeljuju ovlasti za provedbu određenih odredaba te Uredbe u skladu s Odlukom Vijeća 1999/468/EZ ⁽¹⁾. Kao posljedica stupanja na snagu Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ kojom se stavlja izvan snage Odluka 1999/468/EZ, ovlasti dodijeljene Komisiji trebale bi biti usklađene s tim novim pravnim okvirom. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011. Komisija bi trebala osigurati da ti provedbeni akti ne nameću znatan dodatni administrativni teret na države članice ili na davatelje podataka.
- (21) Komisija bi trebala imati ovlast za donošenje provedbenih akata u skladu s člankom 291. stavkom 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) kako bi osigurala ujednačenu primjenu zahtjeva kvalitete utvrđivanjem oblika, strukture i učestalosti izvješća o kvaliteti obuhvaćenih sektorskim zakonodavstvom, u slučaju kada nisu utvrđeni sektorskim statističkim zakonodavstvom. Komisija bi trebala osigurati da ti provedbeni akti ne nameću znatan dodatni administrativni teret na države članice ili na davatelje podataka.
- (22) Potrebni su jedinstveni uvjeti za provedbu pristupa povjerljivim podacima u znanstvene svrhe. Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti za provedbu ove Uredbe, provedbene ovlasti trebale bi se dodijeliti Komisiji u svrhu utvrđivanja mehanizama, pravila i uvjeta za takav pristup na razini Unije. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011.
- (23) S obzirom na to da cilj ove Uredbe, a to je jačanje upravljanja ESS-om, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog zahtjeva za pouzdanim podacima uspostavljenog na razini Unije, on na bolji način može ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
- (24) Pri provođenju ove Uredbe trebalo bi u potpunosti poštovati neovisnost ESSB-a u obavljanju svojih zadaća kako je opisano u Protokolu br. 4 o Statutu Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke, u skladu s člancima 130. i 338. UFEU-a.
- (25) Provedeno je savjetovanje s ESS-om.
- (26) Uredbu (EZ) br. 223/2009 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Izmjene Uredbe (EZ) br. 223/2009

Uredba (EZ) br. 223/2009 mijenja se kako slijedi:

1. U članku 2. stavku 1. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) ‚stručna neovisnost‘ znači da se statistika mora razvijati, proizvoditi i diseminirati neovisno, posebno u vezi s odabirom tehnika, definicija, metodologija i izvora koji se trebaju koristiti, te vremenskim rasporedom i sadržajem svih oblika diseminacije i da se te zadaće obavljaju bez ikakvih pritisaka političkih ili interesnih skupina, ili tijela Unije ili nacionalnih tijela;”.

⁽¹⁾ Odluka Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji (SL L 184, 17.7.1999., str. 23.).

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

2. U članku 5. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Nacionalno statističko tijelo koje svaka država članica određuje kao tijelo odgovorno za koordinaciju svih aktivnosti na nacionalnoj razini za razvoj, proizvodnju i diseminaciju europske statistike, koje su utvrđene u Europskom statističkom programu u skladu s člankom 1., (NSU) u tom smislu djeluje kao jedina kontaktna točka za Komisiju (Eurostat) u vezi sa statističkim pitanjima.

Koordinacijska odgovornost NSU-a obuhvaća sva ostala nacionalna tijela odgovorna za razvoj, proizvodnju i diseminaciju europske statistike, koja je utvrđena u Europskom statističkom programu u skladu s člankom 1. NSU je posebno odgovoran na nacionalnoj razini za koordinaciju statističkog programiranja i izvješćivanja, praćenje kvalitete, metodologiju, prijenos podataka i komunikaciju o statističkim djelovanjima ESS-a. U mjeri u kojoj neke od tih europskih statistika mogu kompilirati nacionalne središnje banke (NSB-ovi), u njihovom svojstvu članica Europskog sustava središnjih banaka (ESSB), NSU-ovi i NSB-ovi tijesno surađuju u skladu s nacionalnim dogovorima kako bi osigurali proizvodnju potpune i koherentne europske statistike, istodobno osiguravajući potrebnu suradnju između ESS-a i ESSB-a kako je utvrđeno u članku 9.”

3. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 5.a

Čelnici NSU-ova i čelnici statističkih odjela drugih nacionalnih tijela

1. U okviru svog nacionalnog statističkog sustava države članice osiguravaju stručnu neovisnost službenih osoba odgovornih za zadaće utvrđene u ovoj Uredbi.

2. U tu svrhu čelnici NSU-ova:

- (a) jedini su odgovorni za odlučivanje o procesima, statističkim metodama, standardima i postupcima te o sadržaju i vremenskom rasporedu statističkih objava i publikacija za europsku statistiku koju razvija, proizvodi i diseminira NSU;
- (b) ovlašteni su odlučivati o svim pitanjima povezanim s unutarnjim upravljanjem NSU-om;
- (c) pri obavljanju statističkih zadaća djeluju neovisno; te ne traže ni ne prihvaćaju upute od bilo koje vlade ili druge institucije, tijela, ureda ili subjekta;
- (d) odgovorni su za statističke aktivnosti i izvršavanje proračuna NSU-a;
- (e) objavljuju godišnje izvješće i mogu iznijeti primjedbe u vezi s pitanjima raspodjele proračuna u vezi sa statističkim aktivnostima NSU-a;
- (f) koordiniraju statističke aktivnosti svih nacionalnih tijela odgovornih za razvoj, proizvodnju i diseminaciju europske statistike, kako je utvrđeno u članku 5. stavku 1.;
- (g) prema potrebi pripremaju nacionalne smjernice kako bi se osigurala kvaliteta razvoja, proizvodnje i diseminacije svake europske statistike u okviru svojeg nacionalnog statističkog sustava i prate i preispituju njihovu provedbu; istodobno su odgovorni su za osiguranje usklađenosti s tim smjernicama isključivo unutar NSU-a; i
- (h) predstavljaju svoj nacionalni statistički sustav unutar ESS-a.

3. Svaka država članica osigurava da druga nacionalna tijela odgovorna za razvoj, proizvodnju i diseminaciju europske statistike te zadaće provode u skladu s nacionalnim smjernicama koje priprema čelnik NSU-a.

4. Države članice osiguravaju da su postupci zapošljavanja i imenovanja čelnika NSU-ova i, prema potrebi, čelnika statističkih odjela drugih nacionalnih tijela koja proizvode europsku statistiku transparentni i temeljeni isključivo na stručnim kriterijima. Tim se postupcima osigurava poštovanje načela jednakih mogućnosti, osobito u pogledu spola. Razlozi za otpuštanje čelnika NSU-ova ili njihov premještaj na drugo radno mjesto ne smiju dovesti u pitanje stručnu neovisnost.

5. Svaka država članica može osnovati nacionalno tijelo kako bi osigurala stručnu neovisnost onih koji proizvode europsku statistiku. Čelnici NSU-ova i, prema potrebi, čelnici statističkih odjela drugih nacionalnih tijela koja proizvode europsku statistiku mogu se savjetovati s tim tijelima. Postupci zapošljavanja, premještanja i razrješenja članova takvih tijela moraju biti transparentni i temeljiti se isključivo na stručnim kriterijima. Tim se postupcima osigurava poštovanje načela jednakih mogućnosti, osobito u pogledu spola.”

4. U članku 6. stavci 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„2. Na razini Unije Komisija (Eurostat) djeluje neovisno u osiguranju proizvodnje europske statistike u skladu s utvrđenim pravilima i statističkim načelima.

3. Ne dovodeći u pitanje članak 5. Protokola br. 4. o Statutu Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke, Komisija (Eurostat) koordinira statističke aktivnosti institucija i tijela Unije, posebno u svrhu osiguravanja usklađenosti i kvalitete podataka i smanjivanja tereta izvješćivanja. U tu svrhu Komisija (Eurostat) može pozvati bilo koju instituciju ili tijelo Unije da je savjetuje ili surađuje s njom s ciljem razvijanja metoda i sustava u statističke svrhe u njihovim područjima odgovornosti. Svaka institucija ili tijelo koje predlaže proizvodnju statistika savjetuje se s Komisijom (Eurostatom) i uzima u obzir svaku preporuku koju ona može dati s tim u vezi.”

5. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 6.a

Glavni direktor Komisije (Eurostata)

1. Eurostat je statističko tijelo Unije i Glavna uprava Komisije. Na čelu Eurostata je glavni direktor.

2. Komisija osigurava da je postupak zapošljavanja glavnog direktora Eurostata transparentan i da se temelji na stručnim kriterijima. Postupak mora osigurati poštovanje načela jednakih mogućnosti, posebno u pogledu spola.

3. Glavni direktor jedini je odgovoran za odlučivanje o procesima, statističkim metodama, standardima i postupcima te o sadržaju i vremenskom rasporedu objava i publikacija za svu statistiku koju priprema Eurostat. Prilikom izvršavanja tih statističkih zadaća, glavni direktor djeluje neovisno te ne smije tražiti ni slijediti upute institucije ili tijela Unije, bilo koje vlade ili druge institucije, tijela ureda ili agencije.

4. Glavni direktor Eurostata odgovoran je za statističke aktivnosti Eurostata. Odmah nakon što ga imenuje Komisija, i svake godine nakon toga, glavni direktor Eurostata pojavljuje se u okviru statističkog dijaloga pred relevantnim odborom Europskog parlamenta radi rasprave o pitanjima povezanim s upravljanjem statistikom, metodologijom i statističkim inovacijama. Glavni direktor Eurostata objavljuje godišnje izvješće.”

6. U članku 11. dodaju se sljedeći stavci:

„3. Države članice i Komisija poduzimaju sve potrebne mjere za održavanje povjerenja u europsku statistiku. U tu svrhu, 'obveze povjerenja u statistiku' (obveze) koje utvrđuju države članice i Komisija dodatno su namijenjene osiguranju povjerenja javnosti u europsku statistiku i napredak u provedbi statističkih načela sadržanih u Kodeksu prakse. Obveze uključuju posebne obveze u okviru politike za poboljšanje ili održavanje, prema potrebi, uvjeta za provedbu Kodeksa prakse te se objavljuju sa sažetkom za građane.

4. Komisija redovito prati te obveze država članica, koje se prema potrebi ažuriraju, na temelju godišnjih izvješća koja joj dostavljaju države članice.

U slučaju neobjavlivanja Obveze do 9. lipnja 2017. država članica Komisiji podnosi i objavljuje izvješće o napretku provedbe Kodeksa prakse i, ako je primjenjivo, o naporima ostvarenima za uspostavu Obveze. Ta se izvješća o napretku periodično ažuriraju, najmanje svake dvije godine nakon njihove prve objave.

Komisija izvješćuje Europski parlament i Vijeće o objavljenim obvezama i, prema potrebi, izvješćima o napretku do 9. lipnja 2018. i svake dvije godine nakon toga.

5. Obvezu koju je utvrdila Komisija redovno prati Europski savjetodavni odbor za upravljanje statističkim podacima (ESGAB). ESGAB-ova ocjena provedbe ove Obveze uključuje se u njegovo godišnje izvješće koje se podnosi Europskom parlamentu i Vijeću u skladu s Odlukom br. 235/2008/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (*). ESGAB izvješćuje Europski parlament i Vijeće o provedbi Obveze do 9. lipnja 2018.

(*) Odluka br. 235/2008/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2008. o uspostavljanju Europskog savjetodavnog odbora za upravljanje statističkim podacima (SL L 73, 15.3.2008., str. 17.)."

7. Članak 12. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„2. Posebni zahtjevi kvalitete, kao što su ciljne vrijednosti i minimalni standardi za proizvodnju statistike, mogu se utvrditi i u sektorskom zakonodavstvu.

Kako bi osigurala ujednačena primjena kriterija kvalitete utvrđenih u stavku 1. na podatke obuhvaćene sektorskim zakonodavstvom u posebnim statističkim područjima, Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju oblici, struktura i učestalost izvješća o kvaliteti obuhvaćenih sektorskim zakonodavstvom. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 27. stavka 2.

3. Države članice Komisiji (Eurostatu) podnose izvješća o kvaliteti dostavljenih podataka, uključujući dvojbe u vezi s točnošću podataka. Komisija (Eurostat) ocjenjuje kvalitetu dostavljenih podataka na temelju odgovarajuće analize te priprema i objavljuje izvješća i komunikacije o kvaliteti europske statistike.”;

(b) dodaju se sljedeći stavci:

„4. U interesu transparentnosti Komisija (Eurostat), kada je to primjereno, i objavljuje svoju ocjenu kvalitete nacionalnih doprinosa europskoj statistici.

5. Ako su sektorskim zakonodavstvom predviđene kazne u slučajevima kada države članice pogrešno prikazuju statističke podatke, Komisija može u skladu s Ugovorima i takvim sektorskim zakonodavstvom pokrenuti i provoditi istrage kada je potrebno, uključujući, kada je to primjereno, inspekcije na licu mjesta kako bi se utvrdilo je li pogrešno prikazivanje bilo ozbiljno i namjerno ili iz krajnje nepažnje.”

8. U članku 13. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Europski statistički program predviđa okvir za razvoj, proizvodnju i diseminaciju europske statistike, kojim se utvrđuju glavna područja i ciljevi aktivnosti planiranih za razdoblje koje odgovara razdoblju višegodišnjeg financijskog okvira. Njega donose Europski parlament i Vijeće. U ocjeni njegova učinka i isplativosti sudjeluju neovisni stručnjaci.”

9. U članku 14. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Komisija može putem provedbenih akata odlučiti o privremenom izravnom statističkom djelovanju pod uvjetom da:

(a) djelovanje ne predviđa prikupljanje podataka kojima se obuhvaća više od tri referentne godine;

(b) podaci su već dostupni ili im se može pristupiti unutar NSU-a ili drugog nadležnog nacionalnog tijela ili se mogu direktno dobiti koristeći odgovarajuće uzorke za promatranje statističke populacije na razini Unije uz primjerenu koordinaciju s NSU-ovima i drugim nacionalnim tijelima; i

- (c) Unija daje financijski doprinos NSU-ovima i drugim nacionalnim tijelima kako bi se pokrili njihovi dodatni troškovi, u skladu s Uredbom (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (*).

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 27. stavka 2.

- (*) Uredba (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ, Euratom) br. 1605/2002 (SL L 298, 26.10.2012., str. 1.).”

10. Članak 17. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 17.

Godišnji program rada

Komisija Odboru za ESS dostavlja svoj godišnji program rada do 30. travnja za sljedeću godinu.

U pripremi programa rada Komisija osigurava učinkovito određivanje prioriteta, uključujući preispitivanje, izvješćivanje o statističkim prioritetima i dodjeljivanje financijskih sredstava. Komisija u najvećoj mogućoj mjeri uzima u obzir napomene Odbora za ESS. Svaki godišnji program rada zasniva se na europskom statističkom programu i sadrži posebno:

- (a) djelovanja koja su po mišljenju Komisije prioritetna, pri čemu se uzimaju u obzir potrebe politike Unije, nacionalna financijska ograničenja i financijska ograničenja Unije kao i opterećenje davanja podataka;
- (b) inicijative u vezi s preispitivanjem prioriteta, što uključuje negativne prioritete, i smanjenjem opterećenja za davatelje podataka kao i za one koji izrađuju statistiku; i
- (c) postupke i sve pravne instrumente koje je Komisija predvidjela za provedbu godišnjeg programa rada.”

11. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 17.a

Pristup, upotreba i integracija administrativnih evidencija

1. Kako bi se smanjilo opterećenje davatelja podataka, NSU-ovi, druga nacionalna tijela navedena u članku 4. i Komisija (Eurostat) imaju pravo pristupa i upotrebe, odmah i bez naknade, svih administrativnih evidencija te pravo integracije tih administrativnih evidencija sa statistikom, u mjeri koja je potrebna za razvoj, proizvodnju i diseminaciju europske statistike, koja je utvrđena u Europskom statističkom programu u skladu s člankom 1.

2. Savjetuje se s NSU-ovima i Komisijom (Eurostat) te ih se uključuje u početno osmišljavanje, kasniji razvoj i ukidanje administrativnih evidencija koje pripremaju i održavaju druga tijela, čime se olakšava daljnja upotreba tih evidencija u svrhu izrade europske statistike. Uključuje ih se u aktivnosti standardizacije koje se odnose na administrativne evidencije koje su relevantne za izradu europske statistike.

3. Pristup i sudjelovanje NSU-ova, drugih nacionalnih tijela i Komisije (Eurostata) na temelju stavaka 1. i 2. ograničeni su na administrativne evidencije unutar njihovog vlastitog sustava javne uprave.

4. Administrativnim evidencijama koje njihovi vlasnici ustupaju NSU-ovima, drugim nacionalnim tijelima i Komisiji (Eurostatu) kako bi se njima koristili za izradu europske statistike prilažu se relevantni metapodaci.

5. NSU-ovi i vlasnici administrativnih evidencija uspostavljaju potrebne mehanizme suradnje.”

12. U članku 20. stavku 4. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„NSU-ovi, druga nacionalna tijela i Komisija (Eurostat) poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurali usklađenost načela i smjernica s obzirom na fizičku i logičku zaštitu povjerljivih podataka. Komisija osigurava takvu usklađenost putem provedbenih akata, bez dopunjavanja ove Uredbe. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 27. stavka 2.”

13. U članku 23. drugi stavak zamjenjuje se sljedećim:

„Komisija provedbenim aktima utvrđuje mehanizme, pravila i uvjete za pristup na razini Unije. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 27. stavka 2.”

14. Članak 24. briše se.

15. Članak 26. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 26.

Kršenje statističke povjerljivosti

Države članice i Komisija poduzimaju primjerene mjere za sprečavanje i kažnjavanje kršenja statističke povjerljivosti. Predviđene sankcije moraju biti učinkovite, razmjerne i odvraćajuće.”

16. Članak 27. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 27.

Odborski postupak

1. Komisiji pomaže Odbor za ESS. Taj odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (*).

2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

(*) Uredba (EU) 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).”

Članak 2.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 29. travnja 2015.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

Za Vijeće
Predsjednica
Z. KALNIŃA-LUKAŠEVICA

UREDBA (EU) 2015/760 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 29. travnja 2015.****o europskim fondovima za dugoročna ulaganja****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ⁽²⁾,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Dugotrajno financiranje ključni je alat kojim se omogućuje postavljanje europskog gospodarstva na put pametnog, održivog i uključivog rasta u skladu sa strategijom Europa 2020., visoke stope zaposlenosti i konkurentnosti radi izgradnje gospodarstva sutrašnjice na način koji je manje sklon sustavnim rizicima i koji je otporniji. Europski fondovi za dugoročna ulaganja (ELTIF) pružaju dugoročna financijska sredstva za razne infrastrukturne projekte, neuvrštena društva, ili uvrštena mala i srednja poduzeća (MSP-ovi) koja izdaju vlasničke ili dužničke instrumente za koje ne postoji lako odrediv kupac. Pružanjem financiranja za te projekte, ELTIF-i doprinose financiranju realnog gospodarstva Unije i provedbi njezinih politika.
- (2) Na potražnoj strani ELTIF-i mogu pružiti stabilan dotok prihoda upravitelja mirovinskih fondova, društvima za osiguranje, zakladama, jedinicama lokalne samouprave i drugim subjektima koji imaju redovite i stalne obveze i koji žele dugoročni prinos unutar dobro uređenih struktura. Iako pružaju manju likvidnost od ulaganja u prenosive vrijednosne papire, ELTIF-i mogu pružati stabilan dotok prihoda pojedinačnim ulagateljima koji se oslanjaju na redoviti novčani tok koji ELTIF može proizvesti. ELTIF-i mogu ponuditi dobre prilike za povećanje vrijednosti kapitala tijekom vremena za one ulagatelje koji nemaju stabilan dotok prihoda.
- (3) Financijska sredstva za projekte kao što su prometna infrastruktura, održiva proizvodnja ili distribucija energije, socijalna infrastruktura (stanovi ili bolnice), pokretanje novih tehnologija i sustava kojima se smanjuje uporaba resursa i energije ili dodatni razvoj MSP-a mogu biti oskudna. Kako je pokazala financijska kriza, dopunjavanjem bankovnog financiranja širim rasponom financijskih izvora kojima se bolje mobiliziraju tržišta kapitala moglo bi se pomoći popunjavanju praznina u financiranju. U tom smislu ELTIF-i mogu imati ključnu ulogu i također mogu mobilizirati kapital privlačenjem ulagatelja iz trećih zemalja.
- (4) Težište ove Uredbe je na jačanju europskih dugoročnih ulaganja u realnom gospodarstvu. Dugoročna ulaganja u projekte, poduzeća i infrastrukturu u trećim zemljama također mogu donijeti kapital ELTIF-ima i time biti od koristi za europsko gospodarstvo. Takva ulaganja, stoga, ne bi trebalo sprječavati.
- (5) U nedostatku uredbe kojom bi se utvrdila pravila o ELTIF-ima, na nacionalnoj bi se razini mogle donijeti različite mjere čime bi se vjerojatno narušilo tržišno natjecanje zbog razlika u mjerama zaštite ulaganja. Različiti nacionalni zahtjevi o sastavu portfelja, diversifikaciji i prihvatljivoj imovini, osobito o ulaganju u robu, stvaraju

⁽¹⁾ SL C 67, 6.3.2014., str. 71.

⁽²⁾ SL C 126, 26.4.2014., str. 8.

⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 10. ožujka 2015. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 20. travnja 2015.

zapreke za prekogranično nuđenje investicijskih fondova usmjerenih na neuvrštena društva i realnu imovinu jer ulagatelji ne mogu lako usporediti razne investicijske mogućnosti koje su im ponuđene. Različiti nacionalni zahtjevi također vode različitim razinama zaštite ulagatelja. Uz to, različiti nacionalni zahtjevi koji se odnose na investicijske tehnike, kao što su dopuštene razine uzimanja zajmova, uporaba izvedenih financijskih instrumenata, pravila koja se primjenjuju na kratku prodaju ili transakcije financiranja vrijednosnih papira vode k odstupanjima na razini zaštite ulagatelja. Osim toga, različitim nacionalnim zahtjevima o razdobljima otkupa ili držanja otežava se prekogranično trgovanje fondovima koji ulažu u neuvrštenu imovinu. Zbog povećanja pravne nesigurnosti te razlike mogu dovesti u pitanje povjerenje ulagatelja kad razmatraju ulaganja u takve fondove i smanjiti područje u sklopu kojeg ulagatelji djelotvorno odabiru između raznih mogućnosti dugoročnog ulaganja. Sukladno tome, odgovarajuća pravna osnova za ovu Uredbu trebao bi biti članak 114. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, kako ga tumači dosljedna sudska praksa Suda Europske unije.

- (6) Potrebno je uspostaviti jedinstvena pravila kako bi se osiguralo da ELTIF-i diljem Unije nude usklađen i stabilan profil proizvoda. Preciznije, kako bi se osiguralo nesmetano funkcioniranje unutarnjeg tržišta i visoka razina zaštite ulagatelja, potrebno je uspostaviti jedinstvena pravila o radu ELTIF-ova, posebno o sastavu njihova portfelja i ulagačkim instrumentima koje smiju koristiti kako bi bili izloženi dugotrajnoj imovini poput vlasničkih ili dužničkih instrumenata uvrštenih MSP-ova i neuvrštenih društava te realnoj imovini. Jedinstvena pravila o portfelju ELTIF-a potrebna su i kako bi se zajamčilo da ELTIF-i kojima je cilj stvaranje redovnog prihoda održavaju raznolik portfelj ulagačke imovine koji je prikladan za održavanje redovitog novčanog toka. ELTIF-i su prvi korak ka stvaranju integriranog unutarnjeg tržišta za prikupljanje kapitala koji se može usmjeriti na dugoročna ulaganja u europsko gospodarstvo. Za neometano funkcioniranje unutarnjeg tržišta za dugoročna ulaganja nužno je da Komisija nastavi s procjenom mogućih prepreka koje bi mogle spriječiti prekogranično prikupljanje dugoročnog kapitala, uključujući prepreke koje proizlaze iz poreznog tretmana takvih ulaganja.
- (7) Nužno je osigurati da se pravila poslovanja ELTIF-a, posebno ona koja se odnose na sastav njihova portfelja i investicijske instrumente koje smiju upotrebljavati, izravno primjenjuju na upravitelje ELTIF-ova i stoga da se ta nova pravila donesu u obliku uredbe. Time se također osiguravaju jedinstveni uvjeti za upotrebu naziva „ELTIF”, sprečavajući nastanak različitih nacionalnih zahtjeva. Upravitelji ELTIF-a trebali bi ista pravila diljem Unije kako bi se poboljšalo povjerenje ulagatelja u ELTIF-e i zajamčila trajna vjerodostojnost oznake „ELTIF”. Istodobno, donošenjem jedinstvenih pravila smanjuje se složenost regulatornih zahtjeva koji se primjenjuju na ELTIF-e. Jedinstvenim pravilima također se smanjuju troškovi upravitelja za usklađivanja s različitim nacionalnim zahtjevima za fondove koji ulažu u uvrštena i neuvrštena društva i usporedive kategorije realne imovine. To se posebno odnosi na upravitelje ELTIF-a koji žele prikupiti kapital na prekograničnoj osnovi. Donošenjem jedinstvenih pravila također se doprinosi borbi protiv narušavanja tržišnog natjecanja.
- (8) Nova pravila o ELTIF-ima tijesno su povezana s Direktivom 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ s obzirom na to da ta Direktiva predstavlja pravni okvir kojim se uređuju upravljanje i trgovanje udjelima alternativnih investicijskih fondova (AIF) u Uniji. ELTIF-i su po definiciji alternativni investicijski fondovi EU-a kojima upravljaju upravitelji alternativnih investicijskih fondova (UAIF), a koji su dobili odobrenje za rad u skladu s Direktivom 2011/61/EU.
- (9) Budući da se Direktivom 2011/61/EU također predviđa postupno uređenje poslovanja UAIF-a i AIF-a izvan EU-a u trećoj zemlji, nova pravila o ELTIF-ima imaju ograničenije područje primjene naglašavajući europsku dimenziju novih dugoročnih ulagačkih proizvoda. U skladu s time samo AIF u EU-u, kako je definiran Direktivom 2011/61/EU, mogao bi postati ELTIF i to isključivo ako njime upravlja UAIF u EU-u koji ima odobrenje za rad u skladu s Direktivom 2011/61/EU.
- (10) Nova pravila koja se primjenjuju na ELTIF-e trebala bi se zasnivati na postojećem regulatornom okviru uspostavljenom Direktivom 2011/61/EU i aktima koji su doneseni za njezinu provedbu. Stoga bi se pravila o proizvodu koja se odnose na ELTIF-e trebala primjenjivati uz pravila utvrđena u postojećem pravu Unije. Osobito, pravila za upravljanje i trgovanje utvrđena u Direktivi 2011/61/EU trebala bi se primjenjivati na ELTIF-e. Isto tako, pravila o prekograničnom pružanju usluga i slobodi poslovnog nastana utvrđena Direktivom 2011/61/EU trebala bi se na odgovarajući način primjenjivati na prekogranične aktivnosti ELTIF-a. Njih bi trebalo nadopuniti posebnim pravilima o oblikovanima za prekogranično nuđenje ELTIF-a kako malim tako i profesionalnim ulagateljima diljem Unije.

⁽¹⁾ Direktiva 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2003/41/EZ i 2009/65/EZ te uredbi (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 1095/2010 (SL L 174, 1.7.2011., str. 1.).

- (11) Jedinstvena pravila trebala bi se primjenjivati na sve AIF-e u EU-u koji žele biti na tržištu kao ELTIF-i. AIF-e u EU-u koji ne žele biti na tržištu kao ELTIF-i ne bi trebala obvezivati ta pravila, čime bi se istodobno prihvatila nemogućnost korištenja povlasticama koje iz toga proizlaze. Subjekti za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) i AIF-i izvan EU-a ne bi trebali imati pravo trgovati kao ELTIF-i.
- (12) Kako bi se osiguralo da ELTIF-i poštuju usklađena pravila kojima se uređuje aktivnost tih fondova, potrebno je zahtijevati od nadležnih tijela da izdaju odobrenja za rad ELTIF-a. Usklađene postupke izdavanja odobrenja za rad i nadzora UAIF-a u skladu s Direktivom 2011/61/EU stoga bi trebalo nadopuniti posebnim postupkom za izdavanje odobrenja za rad ELTIF-a. Trebalo bi uspostaviti postupke kako bi se osiguralo da ELTIF-ima upravljaju samo UAIF-i u EU-u koji imaju odobrenje za rad u skladu s Direktivom 2011/61/EU i koji su sposobni upravljati ELTIF-om. Trebali bi se poduzeti svi odgovarajući koraci kako bi se zajamčilo da će se ELTIF pridržavati usklađenih pravila koja uređuju djelatnost tih fondova. Poseban postupak odobrenja trebao bi se primjenjivati kada ELTIF ima unutarnjeg upravitelja i nije imenovan vanjski UAIF.
- (13) S obzirom na to da AIF-i u EU-u mogu imati različite pravne oblike kojima ne stječu nužno pravnu osobnost, trebalo bi smatrati da se odredbe kojima se zahtijeva da ELTIF-i poduzimaju mjere odnose na upravitelja ELTIF-a ako je ELTIF ustrojen kao AIF u EU-u koji ne može poduzimati mjere samostalno jer nema vlastitu pravnu osobnost.
- (14) Kako bi se osigurala usmjerenost ELTIF-a na dugoročna ulaganja i doprinijelo financiranju održivog razvoja gospodarstva Unije, pravilima o portfelju ELTIF-a trebalo bi zahtijevati jasnu identifikaciju kategorija imovine prihvatljive za ulaganje ELTIF-a te uvjete pod kojima bi te kategorije trebale biti prihvatljive. ELTIF bi trebao ulagati najmanje 70 % svojeg kapitala u imovinu prihvatljivu za ulaganje. Kako bi se osigurala postojanost ELTIF-a, poželjno je da se ELTIF-ima zabrani provođenje određenih financijskih transakcija koje bi mogle ugroziti njihove strategije ulaganja ili ciljeve ulaganja stvaranjem rizika različitih od onih koji se obično očekuju u fondovima usmjerenima na dugoročna ulaganja. Kako bi se zajamčila jasna usmjerenost na dugoročna ulaganja, što bi moglo koristiti malim ulagateljima koji nisu upoznati s manje uobičajenim strategijama ulaganja, ELTIF-u ne bi trebalo dopustiti ulaganje u izvedene financijske instrumente, osim u svrhu zaštite od rizika koji su svojstveni njegovim vlastitim ulaganjima. S obzirom na likvidnost robe i izvedenih financijskih instrumenata kojima nastaje neizravna izloženost robi, ulaganja u robu ne zahtijevaju postojanje dugoročnih obveza ulagatelja i stoga bi trebala biti izuzeta od imovine prihvatljive za ulaganje. To se obrazloženje ne odnosi na ulaganja u infrastrukturu ili u društva koja su povezana s robom ili čije poslovanje neizravno ovisi o tržišnom uspjehu robe, kao što su poljoprivredna gospodarstva u slučaju poljoprivrednih proizvoda ili elektrane u slučaju energenata.
- (15) Definicija dugoročnog ulaganja je široka. Imovina prihvatljiva za ulaganje obično je nelikvidna, zahtijeva obvezivanje na određeno vrijeme i ima ekonomski profil dugoročne prirode. Imovina prihvatljiva za ulaganje uključuje neprenosive vrijednosne papire i prema tome nema pristup likvidnosti sekundarnih tržišta. Često zahtijeva obvezu držanja na određeno vrijeme zbog čega se ograničava njezina utrživost. Ipak, budući da se uvršteni MSP-ovi mogu suočiti s problemima likvidnosti i pristupa sekundarnom tržištu, trebalo bi ih smatrati društvima kvalificiranim za ulaganje. Ekonomski ciklus ulaganja koji traže ELTIF-i u osnovi je dugoročne prirode zbog vezivanja kapitala na dulji rok i vremena koje je potrebno za ostvarivanje prinosa.
- (16) ELTIF bi trebao imati mogućnost ulaganja i u drugu imovinu, osim imovinu prihvatljivu za ulaganje, ako je to potrebno za učinkovito upravljanje novčanim tokom, no samo toliko dugo koliko je to u skladu s dugoročnom strategijom ulaganja ELTIF-a.
- (17) Pod pojmom imovine prihvatljive za ulaganje trebalo bi smatrati sudjelovanja, kao što su vlasnički instrumenti i instrumenti nalik vlasničkim instrumentima, dužnički instrumenti društava kvalificiranih za ulaganje te zajmovi koji su im odobreni. U njih bi također trebalo uključiti sudjelovanja u drugim fondovima koji su usredotočeni na imovinu poput ulaganja u neuvrštena društva koja izdaju vlasničke ili dužničke instrumente za koje ne postoji uvijek lako odrediv kupac. Osim ako nisu sekuritizirani, kategoriju prihvatljive imovine također bi trebali tvoriti izravni udjeli u realnoj imovini pod uvjetom da omogućuju predvidljivi novčani tok, redovni ili neredovni, u smislu da ga se može oblikovati ili vrednovati na temelju metode vrednovanja diskontiranog novčanog toka. Ta bi imovina indikativno mogla uključivati društvenu infrastrukturu koja predviđa predvidljivi prinos, kao što su energija, transport i komunikacijska infrastruktura kao i obrazovanje, zdravstvo, socijalna skrb i industrijska

postrojenja. Nasuprot tome, imovina kao što su umjetnička djela, rukopisi, zalihe vina ili nakit ne bi trebala biti prihvatljiva jer obično ne predviđa predvidljivi novčani tok.

- (18) Imovina prihvatljiva za ulaganje trebala bi uključivati realnu imovinu vrijednosti veće od 10 000 000 EUR koja stvara gospodarsku i društvenu korist. Takva imovina podrazumijeva infrastrukturu, intelektualno vlasništvo, plovila, opremu, strojeve, zrakoplove ili željeznička vozila te nepokretnu imovinu. Ulaganja u poslovne nekretnine ili stambene prostore trebala bi biti dopuštena samo u mjeri u kojoj doprinose pametnom, održivom i uključivom rastu ili energetske, regionalnoj ili kohezijske politici Unije. Ulaganja u takvu nepokretnu imovinu trebalo bi jasno dokumentirati kako bi se dokazala dugoročna obveza u odnosu na tu nekretninu. Namjera ove Uredbe nije promicanje spekulativnih ulaganja.
- (19) Razmjer infrastrukturnih projekata znači da oni zahtijevaju da velike količine kapitala ostanu uložene tijekom dužeg vremenskog razdoblja. U takve infrastrukturne projekte ubrajaju se izgradnja javne infrastrukture kao što su škole, bolnice i zatvori, društvena infrastruktura poput socijalnih stanova, prometna infrastruktura, primjerice ceste, sustavi za prijevoz putnika ili zračne luke, energetska infrastruktura kao što su energetske mreže, projekti za prilagodbu klimatskim promjenama i njihovo ublažavanje, elektrane ili plinovodi, infrastruktura za upravljanje vodama poput vodoopskrbe, sustav otpadnih voda i sustav za navodnjavanje, komunikacijska infrastruktura kao što su mreže i infrastruktura za gospodarenje otpadom kao što su sustavi za recikliranje ili odlaganje otpada.
- (20) Pod instrumentima nalik vlasničkim trebao bi se podrazumijevati i financijski instrument koji je kombinacija vlasničkog i dužničkog instrumenta, a kod kojeg je prinos vezan za dobit ili gubitak društva kvalificiranog za ulaganje te kod kojeg nije posve osigurana otplata u slučaju neizvršenja novčanih obveza. Pod takvim instrumentima podrazumijevamo razne vrste financijskih instrumenata, kao što su npr. podređeni zajmovi, tiho sudjelovanje, sudjelujući zajmovi, prava na udio u dobiti, zamjenjive obveznice i obveznice s varantima.
- (21) Radi odražavanja postojećih poslovnih praksi ELTIF-u bi trebalo dozvoliti da kupuje postojeće dionice društva s kvalificiranog za ulaganje od postojećih članova takvog društva. Dodatno, u svrhu pružanja što širih mogućnosti prikupljanja sredstava trebalo bi dozvoliti ulaganja u druge ELTIF-e, europske fondove poduzetničkog kapitala (EuVECA), uređene Uredbom (EU) br. 345/2013 Europskog Parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ te u europske fondove za socijalno poduzetništvo (EuSEF), uređene Uredbom (EU) br. 346/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾. Da bi se spriječilo razvodnjavanje ulaganja u društva kvalificirana za ulaganje, ELTIF-ima bi trebalo dozvoliti samo ulaganja u druge ELTIF-e, EuVECA-e i EuSEF-e pod uvjetom da oni sami nisu uložili više od 10 % svog kapitala u druge ELTIF-e.
- (22) Uporaba financijskih društava može biti potrebna radi udruživanja i organizacije doprinosa različitih ulagatelja u infrastrukturne projekte, uključujući i javna ulaganja. ELTIF-ima bi stoga trebalo biti dopušteno ulagati u imovinu prihvatljivu za ulaganje putem financijskih društava, ako se ta društva bave financiranjem dugoročnih projekata kao i rastom MSP-a.
- (23) Neuvrštena društva mogu naići na poteškoće prilikom pristupa tržištu kapitala i financiranja daljnjeg rasta i širenja. Privatno financiranje kroz davanje vlasničkih udjela ili zajmova tipični su načini za prikupljanje financijskih sredstava. Budući da su takvi instrumenti po svojoj prirodi dugoročna ulaganja, potreban im je strpljiv kapital koji ELTIF-i mogu pružiti. Nadalje, uvršteni MSP-i često su suočeni s velikim preprekama prilikom stjecanja dugotrajnog financiranja, a ELTIF-i mogu ponuditi vrijedne alternativne izvore financiranja.
- (24) U smislu ove Uredbe, kategorije dugotrajne imovine trebale bi stoga uključivati neuvrštena društva koja izdaju vlasničke ili dužničke instrumente za koje ne postoji lako odrediv kupac, te uvrštena društva čija kapitalizacija ne premašuje 500 000 000 EUR.
- (25) Ako upravitelj ELTIF-a ima udio u portfeljnom društvu, postoji rizik da stavi svoje interese ispred interesa ulagatelja u ELTIF. Kako bi se izbjegao takav sukob interesa, te kako bi se osiguralo dobro korporativno upravljanje, ELTIF bi trebao ulagati samo u imovinu koja nije povezana s upraviteljem ELTIF-a, osim ako ELTIF ulaže u udjele ili dionice drugog ELTIF-a, EuVECA-a ili EuSEF-a kojim upravlja upravitelj ELTIF-a.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 345/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2013. o europskim fondovima poduzetničkog kapitala (SL L 115, 25.4.2013., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 346/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2013. o europskim fondovima za socijalno poduzetništvo (SL L 115, 25.4.2013., str. 18.).

- (26) Kako bi se upraviteljima ELTIF-a omogućila određena fleksibilnost u ulaganju njihovih sredstava, trgovanje imovinom koja ne predstavlja dugoročna ulaganja trebalo bi biti dopušteno do gornje granice od 30 % kapitala ELTIF-a.
- (27) Kako bi se ograničilo da ELTIF preuzima rizik, nužno je smanjiti rizik druge ugovorne strane postavljanjem jasnih zahtjeva za diversifikacijom portfelja ELTIF-a. Sve OTC izvedenice trebale bi podlijegati Uredbi (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.
- (28) Kako bi se spriječio znatan utjecaj ELTIF-a, koji ulaže svoju imovinu, na upravljanje drugim ELTIF-om ili nekim izdavateljem, potrebno je izbjegavati pretjeranu koncentraciju ELTIF-a u jednom ulaganju.
- (29) Kako bi se upraviteljima ELTIF-a omogućilo da prikupe još kapitala za vrijeme trajanja fonda, trebalo bi im dopustiti posuđivanje novca u visini od 30 % vrijednosti kapitala ELTIF-a. To bi trebalo služiti ostvarivanju dodatnog prinosa za ulagatelje. Kako bi se uklonio rizik valutne neusklađenosti, ELTIF bi trebao posuđivati samo u onoj valuti u kojoj upravitelj očekuje da će steći imovinu. Kako bi se riješili problemi u vezi s bankovnim aktivnostima u sjeni, novac koji je ELTIF posudio ne bi se smio koristiti za davanje zajmova društvima kvalificiranim za ulaganje.
- (30) Zbog dugotrajne i nelikvidne prirode ulaganja ELTIF-a, upravitelji ELTIF-a trebali bi imati dovoljno vremena za provedbu ograničenja ulaganja. Razdoblje potrebno za provedbu tih ograničenja trebalo bi uzeti u obzir posebna svojstva i obilježja ulaganja, ali ne bi trebalo trajati duže od pet godina nakon datuma izdavanja odobrenja za rad ELTIF-a ili duže od polovine trajanja ELTIF-a, ovisno o tome što je ranije.
- (31) ELTIF-i su zbog njihovog profila portfelja i usmjerenosti na kategorije dugotrajne imovine osmišljeni kako bi usmjeravali privatnu štednju ka europskom gospodarstvu. ELTIF-i su zamišljeni i kao ulagački instrument kroz koji grupa Europske investicijske banke (EIB) može usmjeriti svoje financiranje europske infrastrukture ili MSP-a. U skladu s ovom Uredbom ELTIF-i su strukturirani kao udruženi ulagački instrument koji odgovara fokusu grupe EIB-a na doprinos uravnoteženom i stabilnom razvoju unutarnjeg tržišta za dugoročna ulaganja koja su u interesu Unije. S obzirom na svoju usmjerenost na kategorije dugotrajne imovine, ELTIF-i mogu ispuniti svoje dodijeljene uloge kao prioritetni alat za ostvarenje investicijskog plana za Europu utvrđenog u Komunikaciji Komisije od 26. studenoga 2014.
- (32) Komisija bi trebala dati prednost zahtjevima ELTIF-a za financiranje iz EIB-a i pojednostavniti svoje procese vezane za to. Komisija bi, stoga, trebala pojednostavniti donošenje svih mišljenja ili doprinosa potrebnih za odobravanje zahtjeva ELTIF-ova kojima se traži financiranje iz EIB-a.
- (33) Štoviše, jačanje svijesti potencijalnih ulagatelja i javnosti o ELTIF-ima prema može biti od interesa za države članice te regionalna i lokalna tijela.
- (34) Neovisno o činjenici da se od ELTIF-a ne zahtijeva da nudi prava otkupa prije isteka svojeg trajanja, ništa ne bi trebalo onemogućivati ELTIF da zatraži uvrštenje svojeg udjela ili dionica na uređeno tržište ili na multilateralnu trgovinsku platformu, pri čemu se ulagateljima pruža mogućnost prodaje njihovih udjela ili dionica prije isteka trajanja ELTIF-a. Pravilima ili dokumentima o osnivanju ELTIF-a ne bi se smjelo onemogućivati uvrštenje za trgovanje udjelima ili dionicama ELTIF-a na uređenom tržištu ili multilateralnoj trgovinskoj platformi, niti bi se njima trebalo onemogućivati ulagatelje da slobodno prenose svoje udjele ili dionice na treće strane koje žele kupiti te udjele ili dionice. Ovime se žele promovirati sekundarna tržišta kao važno mjesto za male ulagatelje za kupnju i prodaju udjela ili dionica ELTIF-a.
- (35) Iako pojedinačni ulagatelji mogu biti zainteresirani za ulaganje u ELTIF, nelikvidna priroda većine ulaganja u dugoročne projekte onemogućuje ELTIF-u da ulagateljima ponudi redoviti otkup. Pojedinačni se ulagatelj mora zbog takve nelikvidne prirode obvezati na ulaganje do okončanja ulagačkog projekta. ELTIF-i bi, stoga, u načelu trebali biti strukturirani tako da ne nude redoviti otkup prije kraja trajanja ELTIF-a.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju (SL L 201, 27.7.2012., str. 1.).

- (36) S ciljem poticanja ulagatelja, posebno malih ulagatelja koji možda nisu spremni vezati svoj kapital na duže razdoblje, ELTIF bi pod određenim uvjetima ulagateljima mogao ponuditi pravo ranog otkupa. Stoga bi upravitelj ELTIF-a, u skladu sa strategijom ulaganja ELTIF-a, trebao imati slobodu pri odlučivanju hoće li osnivati ELTIF-e s pravima otkupa ili bez njih. Ako je uspostavljen sustav prava otkupa, onda bi ta prava i njihova osnovna obilježja trebala jasno unaprijed definirati i objaviti u pravilima ili dokumentima o osnivanju ELTIF-a.
- (37) Kako bi udjeli ili dionice u vlasništvu ulagatelja na kraju trajanja ELTIF-a bili uspješno otkupljeni, upravitelj ELTIF-a trebao bi početi pravovremeno prodavati portfelj imovine ELTIF-a kako bi osigurao ostvarenje odgovarajuće vrijednosti. Pri određivanju pravilnog rasporeda raspolaganja ulaganjem upravitelj ELTIF-a trebao bi uzeti u obzir različite profile dospijeća ulaganja i vrijeme potrebno da se pronađe kupca za imovinu u koju je ELTIF uložio. Zbog nepraktičnosti pridržavanja ograničenja ulaganja tijekom razdoblja likvidacije, primjena ograničenja trebala bi prestati kad započne razdoblje likvidacije.
- (38) Kako bi se proširio pristup malih ulagatelja ELTIF-ima, UCITS-i mogu ulagati u udjele ili dionice koje izdaje ELTIF ako udjeli ili dionice ELTIF-a prihvatljivi na temelju Direktive 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.
- (39) Trebala bi postojati mogućnost da ELTIF smanji vlastiti kapital na proporcionalnoj osnovi u slučaju prodaje dijela vlastite imovine, posebno u slučaju infrastrukturnog ulaganja.
- (40) Neuvrštena imovina u koju je ELTIF uložio može se uvrstiti na uređeno tržište za vrijeme trajanja fonda. U tom je slučaju moguće da ta imovina više ne ispunjava uvjete o neuvršćavanju iz ove Uredbe. Kako bi se omogućilo upravitelju ELTIF-a da na pravilan način raspolaže ulaganjem u takvu imovinu koja više nije prihvatljiva, ta bi se imovina i dalje mogla ubrajati u minimalni prag od 70 % imovine prihvatljive za ulaganje najviše do tri godine.
- (41) S obzirom na posebne značajke ELTIF-a te ciljane male i profesionalne ulagatelje važno je utvrditi čvrste zahtjeve za transparentnost kojima se potencijalnim ulagateljima omogućuje donošenje informirane odluke i potpuna obaviještenost o povezanim rizicima. Uz ispunjavanje zahtjeva za transparentnošću iz Direktive 2011/61/EU, ELTIF-i bi trebali objavljivati prospekt čiji bi sadržaj trebao obuhvaćati sve informacije koje su dužni objavljivati subjekti za zajednička ulaganja zatvorenog tipa u skladu s Direktivom 2003/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ te Uredbom Komisije (EZ) br. 809/2004. ⁽³⁾ Kada se ELTIF-a nudi malim ulagateljima trebala bi postojati obveza objavljivanja dokumenta s ključnim informacijama u skladu s Uredbom (EU) br. 1286/2014 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾. Nadalje, svakim bi se s promidžbenim materijalom izričito trebala skretati pozornost na profil rizičnosti ELTIF-a.
- (42) ELTIF-i mogu biti privlačni ulagateljima kao što su jedinice lokalne samouprave, crkve, dobrotvorne organizacije i zaklade, koji trebali biti u mogućnosti zatražiti da se prema njima postupa kao prema profesionalnim klijentima u slučajevima kada ispunjavaju uvjete iz dijela II. Priloga II. Direktivi 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁵⁾.
- (43) Budući da su ELTIF-i namijenjeni i profesionalnim i malim ulagateljima u Uniji, potrebno je dodati određene dodatne zahtjeve zahtjevima za trgovanje iz Direktive 2011/61/EU kako bi se zajamčio odgovarajući stupanj zaštite malih ulagatelja. Prema tome, trebalo bi predvidjeti sustave za obavljanje upisa, plaćanja imateljima udjela

⁽¹⁾ Direktiva 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) (SL L 302, 17.11.2009., str. 32.).

⁽²⁾ Direktiva 2003/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o prospektu koji je potrebno objaviti prilikom javne ponude vrijednosnih papira ili prilikom uvrštavanja u trgovanje te o izmjeni Direktive 2001/34/EZ (SL L 345, 31.12.2003., str. 64.).

⁽³⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 809/2004 od 29. travnja 2004. o provedbi Direktive 2003/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu informacija koje sadrže prospekti te o njihovom obliku, upućivanju na informacije i objavljivanju takvih prospekata i distribuciji oglasa (SL L 149, 30.4.2004., str. 1.).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) br. 1286/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. studenoga 2014. o dokumentima s ključnim informacijama za upakirane investicijske proizvode za male ulagatelje i investicijske osigurateljne proizvode (PRIIP-ovi) (SL L 352, 9.12.2014., str. 1.).

⁽⁵⁾ Direktiva 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištu financijskih instrumenata i izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU (SL L 173, 12.6.2014., str. 349.).

ili dioničarima, ponovnu kupnju ili otkup udjela ili dionica te davanje informacija koje su ELTIF-i njegovi upravitelji dužni davati. Nadalje, kako bi se zajamčilo da mali ulagatelji ne budu u nepovoljnijem položaju u odnosu na profesionalne ulagatelje, trebalo bi uspostaviti određene zaštitne mjere prilikom nudi ELTIF-a malim ulagateljima. U slučaju nudi ELTIF-a ili njihova plasmana malim ulagateljima preko prodajnog zastupnika, taj bi prodajni zastupnik trebao ispunjavati relevantne zahtjeve iz Direktive 2014/65/EU i Uredbe (EU) br. 600/2014 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.

- (44) Upravitelj ELTIF-a ili prodajni zastupnik trebao bi prikupiti sve potrebne informacije u vezi sa znanjem i iskustvom malog ulagatelja, njegovim financijskim stanjem, sklonosti riziku, ciljevima ulaganja i vremenskim okvirom kako bi procijenio je li ELTIF pogodan za nudi tom malom ulagatelju, uzimajući između ostalog u obzir trajanje i planiranu strategiju ulaganja ELTIF-a. Osim toga, ako poslovni ciklus ELTIF-a koji se nudi ili plasira malim ulagateljima premašuje deset godina, upravitelj ELTIF-a ili prodajni zastupnik trebao bi navesti jasno pisano upozorenje da taj proizvod možda ne odgovara malim ulagateljima koji ne mogu podnijeti tako dugoročnu i nelikvidnu obvezu.
- (45) Ako se ELTIF nudi malim ulagateljima, depozitar ELTIF-a trebao bi poštovati odredbe Direktive 2009/65/EZ u pogledu subjekata kojima je dopušteno da djeluju kao depozitari, pravila o nemogućnosti oslobođenja od odgovornosti i ponovnog korištenja imovine.
- (46) S ciljem jačanja zaštite malih ulagatelja, ovom se Uredbom dodatno predviđa da bi, za male ulagatelje čiji portfelj, koji se sastoji od novčanih depozita i financijskih instrumenata koji ne uključuju financijske instrumente dane kao kolateral, ne premašuje 500 000 EUR, upravitelj ELTIF-a ili bilo koji prodajni zastupnik nakon provedenog testa prikladnosti i nakon što je pružio odgovarajuće savjete za ulaganje trebao osigurati da mali ulagatelj ne ulaže ukupni iznos koji premašuje 10 % njegovog portfelja u ELTIF-u i da početni uloženi iznos u jedan ELTIF ili više njih nije manji od 10 000 EUR.
- (47) U iznimnim okolnostima koje su navedene u pravilima ili dokumentima o osnivanju ELTIF-a, trajanje ELTIF-a moglo bi se produžiti ili skratiti radi veće fleksibilnosti kada se projekt, primjerice, dovrši kasnije ili ranije od očekivanog, kako bi sve bilo u skladu s dugoročnom ulagačkom strategijom fonda.
- (48) Nadležno tijelo ELTIF-a trebalo bi kontinuirano provjeravati poštuje li ELTIF odredbe ove Uredbe. Budući da nadležna tijela već imaju široke ovlasti na temelju Direktive 2011/61/EU, potrebno je te ovlasti proširiti uzimajući u obzir ovu Uredbu.
- (49) Europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala) (ESMA) osnovano Uredbom (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾, trebalo bi moći izvršavati sve ovlasti koje su mu dodijeljene na temelju Direktive 2011/61/EU s obzirom na ovu Uredbu te bi mu trebalo pružiti sve resurse potrebne za tu svrhu, a posebno ljudske resurse.
- (50) ESMA bi trebala imati središnju ulogu u primjeni pravila koja se odnose na ELTIF-e osiguravajući da nadležna nacionalna tijela dosljedno primjenjuju pravila Unije. Kao vrlo specijalizirano stručno tijelo za vrijednosne papire i tržišta vrijednosnih papira, učinkovito je i primjereno da se izrada nacrt regulatornih tehničkih standarda koji ne uključuju izbor politike i koji se podnose Komisiji, povjeri ESMA-i. Ti regulatorni tehnički standardi trebali bi se odnositi na okolnosti u kojima je upotreba izvedenih financijskih instrumenata isključivo u svrhu zaštitu od rizika koji su svojstveni ulaganjima, okolnosti u kojima će trajanje ELTIF-a biti dovoljno dugo da obuhvati poslovni ciklus svake pojedine imovine ELTIF-a, značajke rasporeda za pravilnu prodaju imovine ELTIF-a, definicije i metodologije obračuna troškova koje snose ulagatelji, predstavljanje objave troškova te obilježja sustava koje ELTIF-i trebaju uspostaviti u svakoj državi članici u kojoj namjeravaju nuditi udjele ili dionice.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 600/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištima financijskih instrumenata i izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 173, 12.6.2014., str. 84.).

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala), izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/77/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 84.).

- (51) Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ i Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ trebale bi se u potpunosti primjenjivati na razmjenu, prijenos i obradu osobnih podataka za potrebe ove Uredbe.
- (52) S obzirom na to da ciljeve ove Uredbe, odnosno jamčenje jedinstvenih zahtjeva u pogledu ulaganja i uvjeta poslovanja za ELTIF-e u čitavoj Uniji, pritom u potpunosti vodeći računa o ravnoteži između sigurnosti i pouzdanosti ELTIF-a te učinkovitog funkcioniranja tržišta dugotrajnog financiranja i troškova koje imaju razni dionici na tržištu, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog njihovih razmjera i učinaka oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti, utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (53) Ovom se Uredbom poštuju temeljna prava i načela posebno priznata u Povelji o temeljnim pravima Europske unije, a osobito zaštita potrošača, sloboda poduzetništva, pravo na učinkovit pravni lijek i na pravično suđenje, zaštita osobnih podataka te dostupnost usluga od općeg gospodarskog interesa. Ova se Uredba mora primjenjivati u skladu s tim pravima i načelima,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Predmet i cilj

1. Ovom se Uredbom utvrđuju jedinstvena pravila za odobrenje za rad, politike ulaganja i uvjete poslovanja alternativnih investicijskih fondova EU-a (AIF u EU) ili dijelova AIF-a u EU-u kojima se na tržištu Unije trguje pod nazivom europski dugoročni investicijski fondovi (ELTIF-i).
2. Cilj je ove Uredbe prikupiti i usmjeriti kapital prema europskim dugoročnim ulaganjima u realno gospodarstvo u skladu s ciljevima Unije za pametan, održiv i uključiv rast.
3. Države članice ne smiju uvoditi nikakve daljnje zahtjeve u području obuhvaćenom ovom Uredbom.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „kapital” znači ukupni uloženi kapital i neopozivi neuplaćeni dio kapitala izračunan na temelju iznosa koji preostaje za ulaganje nakon odbitka svih naknada, troškova i izdataka koje izravno ili neizravno snose ulagatelji;
2. „profesionalni ulagatelj” znači ulagatelj koji se smatra profesionalnim klijentom, ili koji se, na zahtjev, može smatrati profesionalnim klijentom u skladu s Prilogom II. Direktivi 2014/65/EU;
3. „mali ulagatelj” znači ulagatelj koji nije profesionalni ulagatelj;
4. „vlasnički kapital” znači vlasnički udjel u društvu kvalificiranom za ulaganje u obliku dionica ili drugih oblika sudjelovanja u kapitalu društva kvalificiranog za ulaganje koje izdaje svojim ulagateljima;

⁽¹⁾ Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (SL L 281, 23.11.1995., str. 31.).

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.).

5. „instrument nalik vlasničkom kapitalu” znači bilo koja vrsta financijskog instrumenta kod kojeg je prinos od instrumenta vezan za dobit ili gubitak društva kvalificiranog za ulaganje te kod kojeg nije posve osigurana otplata instrumenta u slučaju neizvršenja novčanih obveza;
6. „realna imovina” znači imovina koja ima vrijednost zbog svoje suštine i značajki i koja može ostvariti prinose, uključujući infrastrukturu i drugu imovinu koja dovodi do gospodarske i društvene koristi kao što su obrazovanje, savjetovanje, istraživanje i razvoj te, uključujući, poslovne nekretnine ili stambene prostore samo ako su dio ili pomoćni element projekta dugoročnog ulaganja koji doprinosi pametnom, održivom i uključivom rastu kao cilj Unije;
7. „financijsko društvo” znači bilo koje od sljedećega:
 - (a) kreditna institucija kako je definirana člankom 4. stavkom 1. točkom 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾;
 - (b) investicijsko društvo kako je definirano člankom 4. stavkom 1. točkom 1. Direktive 2014/65/EU;
 - (c) društvo za osiguranje kako je definirano točkom 1. članka 13. Direktive 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾;
 - (d) financijski holding kako je definiran člankom 4. stavkom 1. točkom 20. Uredbe (EU) br. 575/2013;
 - (e) mješoviti holding kako je definiran člankom 4. stavkom 1. točkom 22. Uredbe (EU) br. 575/2013;
 - (f) društvo za upravljanje kako je definirano člankom 2. stavkom 1. točkom (b) Direktive 2009/65/EZ;
 - (g) UAIF kako je definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (b) Direktive 2011/61/EU;
8. „AIF u EU-u” znači AIF u EU-u kako je definiran člankom 4. stavku 1. točkom (k) Direktive 2011/61/EU;
9. „UAIF u EU-u” znači UAIF u EU-u kako je definiran člankom 4. stavku 1. točkom (l) Direktive 2011/61/EU;
10. „nadležno tijelo ELTIF-a” znači nadležno tijelo AIF-a u EU-u smislu članka 4. stavka 1. točke (h) Direktive 2011/61/EU;
11. „matična država članica ELTIF-a” znači država članica u kojoj je ELTIF dobio odobrenje za rad;
12. „upravitelj ELTIF-a” znači ovlašten UAIF u EU-u koji ima odobrenje za upravljanje ELTIF-om, ili ELTIF s unutarnjim upravljanjem ako pravni oblik ELTIF-a dopušta unutarnje upravljanje i ako nije imenovan vanjski UAIF;
13. „nadležno tijelo upravitelja ELTIF-a” znači nadležno tijelo matične države članice UAIF-a u smislu članka 4. stavka 1. točke (q) Direktive 2011/61/EU;
14. „pozajmljivanje vrijednosnih papira” i „uzajmljivanje vrijednosnih papira” znači svaka transakcija kojom druga ugovorna strana prenosi vrijednosne papire pritom podliježući obvezi da će primatelj vratiti istovrijedne vrijednosne papire na kasniji datum ili kada to bude zahtijevao prenositelj, pri čemu je za instituciju koja prenosi vrijednosne papire transakcija pozajmljivanje vrijednosnih papira, a za drugu ugovornu stranu na koju se prenose je uzajmljivanje vrijednosnih papira.
15. „repo transakcija” znači repo transakcija kako je definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (83) Uredbe (EU) br. 575/2013;
16. „financijski instrument” znači financijski instrument kako je određen u odjeljku C Priloga I. Direktivi 2014/65/EU;
17. „kratka prodaja” znači aktivnost kako je definirana člankom 2. stavkom 1. točkom (b) Uredbe (EU) br. 236/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾;
18. „uređeno tržište” znači uređeno tržište kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki (21) Direktive 2014/65/EU;
19. „multilateralna trgovinska platforma” znači multilateralna trgovinska platforma kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki (22) Direktive 2014/65/EU.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

⁽²⁾ Direktiva 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL L 335, 17.12.2009., str. 1.).

⁽³⁾ Uredba (EU) br. 236/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2012. o kratkoj prodaji i određenim aspektima kreditnih izvedenica na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza (SL L 86, 24.3.2012., str. 1.).

Članak 3.

Odobrenje za rad i središnji javni registar

1. ELTIF-om se može trgovati u Uniji samo nakon što je dobio odobrenje za rad u skladu s ovom Uredbom. Odobrenje za rad ELTIF-a vrijedi u svim državama članicama.
2. Samo AIF u EU-u zadovoljava kriterije za traženje i dobivanje odobrenja za rad ELTIF-a.
3. Nadležna tijela ELTIF-a na tromjesečnoj osnovi obavješćuju ESMA-u o izdanim ili oduzetim odobrenjima za rad na temelju ove Uredbe.

ESMA vodi središnji javni registar svih ELTIF-a kojima je izdano odobrenje za rad na temelju ove Uredbe, uključujući upravitelja ELTIF-a i nadležno tijelo ELTIF-a. Registar je dostupan u elektroničkom obliku.

Članak 4.

Oznaka i zabrana pretvorbe

1. Korištenje oznake „ELTIF” ili „europski fond za dugoročna ulaganja” u odnosu na subjekt za zajednička ulaganja, ili udjele ili dionice koje izdaje, dopušteno je samo ako je taj subjekt za zajednička ulaganja dobio odobrenje za rad u skladu s ovom Uredbom.
2. ELTIF-ima se zabranjuje pretvorba u subjekte za zajednička ulaganja koji nisu obuhvaćeni ovom Uredbom.

Članak 5.

Zahtjev za izdavanje odobrenja za rad ELTIF-a

1. Zahtjev za odobrenje za rad ELTIF-a podnosi se nadležnom tijelu ELTIF-a.

Zahtjev za odobrenje za rad ELTIF-a obuhvaća sljedeće:

- (a) pravila fonda ili dokumente o osnivanju;
- (b) podatke o predloženom upravitelju ELTIF-a, njegovim sadašnjim i prošlim iskustvima i rezultatima u upravljanju fondovima;
- (c) podatke o depozitaru;
- (d) opis informacija koje se trebaju staviti na raspolaganje ulagateljima, uključujući opis mehanizama za rješavanje pritužbi malih ulagatelja.

Nadležno tijelo ELTIF-a može zatražiti pojašnjenje i informacije u vezi s dokumentacijom i podacima ustupljenim na temelju drugog podstavka.

2. Samo UAIF u EU-u s odobrenjem za rad na temelju Direktive 2011/61/EU može podnijeti zahtjev nadležnom tijelu ELTIF-a za odobrenje za upravljanje ELTIF-om za koji je zahtjev za odobrenje za rad podnesen u skladu sa stavkom 1. U slučaju kada je nadležno tijelo ELTIF-a isto kao i nadležno tijelo UAIF-a u EU-u takav se zahtjev za odobrenje poziva na dokumentaciju koja se predaje za odobrenje za rad na temelju Direktive 2011/61/EU.

Zahtjev za odobrenje za upravljanje ELTIF-om obuhvaća sljedeće:

- (a) pisani sporazum s depozitarom;
- (b) informacije o delegiranju poslova koji se odnose na upravljanje portfeljem i rizicima te administrativni poslovi koji se odnose na ELTIF;
- (c) informacije o strategijama ulaganja, profilu rizičnosti i drugim karakteristikama AIF-a za koje UAIF u EU-u ima odobrenje za upravljanje.

Nadležno tijelo ELTIF-a može zatražiti nadležno tijelo UAIF-a u EU-u pojašnjenje i informacije o dokumentaciji iz drugog podstavka ili potvrdu jesu li ELTIF-i obuhvaćeni područjem primjene odobrenja za rad koje je UAIF-u izdano za upravljanje AIF-ima. Nadležno tijelo UAIF-a u EU-u dostavlja odgovor u roku od 10 radnih dana od datuma kada je zaprimilo zahtjev koji je predalo nadležno tijelo ELTIF-a.

3. Podnositelje zahtjeva obavješćuje se u roku od dva mjeseca od datuma predavanja potpunog zahtjeva o tome je li izdano odobrenje za rad ELTIF-a i je li UAIF-u u EU-u izdano odobrenje za upravljanje ELTIF-om.

4. O svakoj naknadnoj promjeni dokumentacije iz stavaka 1. i 2. odmah se obavješćuje nadležno tijelo ELTIF-a.

5. Odstupajući od stavaka 1. i 2., AIF u EU-u čiji pravni oblik dopušta unutarnje upravljanje i ako njegovo upravljačko tijelo odluči da neće imenovati vanjskog UAIF-a, istodobno podnosi zahtjev za dobivanje odobrenja za rad ELTIF-a na temelju ove Uredbe te UAIF-a na temelju Direktive 2011/61/EU.

Ne dovodeći u pitanje članak 7. Direktive 2011/61/EU, zahtjev za odobrenje za rad ELTIF-a s unutarnjim upravljanjem obuhvaća sljedeće:

- (a) pravila fonda ili dokumente o osnivanju;
- (b) opis informacija koje se stavljaju na raspolaganje ulagateljima, uključujući popis mehanizama za rješavanje pritužbi podnesu malih ulagatelja;

Odstupajući od stavka 3., AIF u EU-u s unutarnjim upravljanjem obavješćuje se u roku od tri mjeseca od datuma predavanja potpunog zahtjeva o tome je li mu izdano odobrenje za rad ELTIF-a.

Članak 6.

Uvjeti za izdavanje odobrenja za rad ELTIF-a

1. AIF-u u EU-u izdaje se odobrenje za rad ELTIF-a samo ako je njegovo nadležno tijelo:

- (a) utvrdilo da AIF u EU-u može zadovoljiti sve zahtjeve iz ove Uredbe;
- (b) odobrilo zahtjev UAIF-a u EU-u, koji ima odobrenje za rad u skladu s Direktivom 2011/61/EU, za upravljanje ELTIF-om, pravila fonda ili dokumente o osnivanju te izbor depozitara.

2. Ako AIF u EU-u podnese zahtjev na temelju članka 5. stavka 5. ove Uredbe, nadležno tijelo izdaje odobrenje za rad AIF-u u EU-u samo ako utvrdi da taj AIF u EU-u zadovoljava zahtjeve ove Uredbe te zahtjeve Direktive 2011/61/EU u vezi s odobrenjem za rad UAIF-a u EU-u.

3. Nadležno tijelo ELTIF-a može odbiti odobriti zahtjev UAIF-a u EU-u za upravljanje ELTIF-om samo ako UAIF u EU-u:

- (a) nije usklađen s ovom Uredbom;
- (b) nije usklađen s Direktivom 2011/61/EU;
- (c) nema odobrenje svog nadležnog tijela da upravlja AIF-ima koji slijede strategije ulaganja one vrste koja je obuhvaćena ovom Uredbom; ili
- (d) nije dostavio dokumentaciju iz članka 5. stavka 2. ni bilo kakvo pojašnjenje ili informacije koje se zahtijevaju u skladu s tim.

Prije nego što odbije zahtjev, nadležno tijelo ELTIF-a savjetuje se s nadležnim tijelom UAIF-a u EU-u.

4. Nadležno tijelo ELTIF-a ne izdaje odobrenje za rad ELTIF-a AIF u EU-u koji je podnio zahtjev za odobrenje za rad ako postoje pravni razlozi koji ga sprečavaju da trguje svojim udjelima ili dionicama u svojoj matičnoj državi članici.

5. Nadležno tijelo ELTIF-a priopćuje AIF-u u EU-u razlog zbog kojeg mu je odbio izdati odobrenja za rad ELTIF-a.

6. Zahtjev koji je odbijen na temelju ovog poglavlja ne podnosi se ponovno nadležnim tijelima drugih država članica.
7. Odobrenje za rad ELTIF-a ne podliježe zahtjevu da ELTIF-om upravlja UAIF u EU-u kojemu je izdano odobrenje za rad u matičnoj državi članici ELTIF-a, kao ni zahtjevu da UAIF u EU-u obavlja ili delegira bilo kakve djelatnosti u matičnoj državi članici ELTIF-a.

Članak 7.

Primjenjiva pravila i odgovornost

1. ELTIF se u svakom trenutku mora pridržavati odredaba ove Uredbe.
2. ELTIF i upravitelj ELTIF-a u svakom trenutku moraju poštovati Direktivu 2011/61/EU.
3. Upravitelj ELTIF-a dužan je osigurati usklađenost s ovom Uredbom te u skladu s Direktivom 2011/61/EU odgovara za svako kršenje ove Uredbe. Upravitelj ELTIF-a također odgovara za sve gubitke ili štetu nastalu kao rezultat neusklađenosti s ovom Uredbom.

POGLAVLJE II.

OBVEZE U POGLEDU POLITIKE ULAGANJA ELTIF-a

ODJELJAK 1.

Opća pravila i prihvatljiva imovina

Članak 8.

Investicijski dijelovi

Ako se ELTIF sastoji od više investicijskih dijelova, za potrebe ovog poglavlja svaki se dio smatra zasebnim ELTIF-om.

Članak 9.

Prihvatljiva ulaganja

1. U skladu s ciljevima iz članka 1. stavka 2., ELTIF smije ulagati samo u sljedeće kategorije imovine i samo pod uvjetima propisanim ovom Uredbom:
 - (a) imovinu prihvatljivu za ulaganje;
 - (b) imovinu iz članka 50. stavka 1. Direktive 2009/65/EZ.
2. ELTIF ne smije obavljati nijednu od sljedećih aktivnosti:
 - (a) kratku prodaju imovine;
 - (b) ostvarivati izravnu ili neizravnu izloženost robi, uključujući putem izvedenih financijskih instrumenata, certifikata koji ih predstavljaju, indeksa koji se na njima temelje ili bilo kojeg drugog sredstva ili instrumenta iz kojih proizlazi takva izloženost;
 - (c) sudjelovanje u transakcijama pozajmljivanja vrijednosnih papira, uzajmljivanja vrijednosnih papira, repo transakcijama i svakom drugom ugovoru koji ima jednakovrijedan ekonomski učinak i predstavlja slične rizike ako se time utječe na više od 10 % imovine ELTIF-a;
 - (d) upotrebu izvedenih financijskih instrumenata, osim kada upotreba takvih instrumenata služi isključivo za zaštitu od rizika koji su povezani s drugim ulaganjima ELTIF-a.
3. Kako bi se osigurala dosljedna primjena ovog članka, nakon provedenog javnog savjetovanja ESMA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda u kojima navodi kriterije za utvrđivanje okolnosti u kojima upotreba izvedenih financijskih instrumenata služi isključivo za zaštitu od rizika koji su povezani s ulaganjima iz stavka 2. točke (d).

ESMA Komisiji podnosi nacrt tih regulatornih tehničkih standarda do 9. rujna 2015.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

Članak 10.**Imovina prihvatljiva za ulaganje**

Imovina iz članka 9. stavka 1. točke (a) prihvatljiva je za ulaganje ELTIF-a samo ako je obuhvaćena jednom od sljedećih kategorija:

- (a) vlasnički instrumenti i instrumenti nalik vlasničkim instrumentima koje je:
 - i. izdalo društvo kvalificirano za ulaganje, a ELTIF ih stekao izravno od tog društva kvalificiranog za ulaganje ili od treće strane putem sekundarnog tržišta;
 - ii. izdalo društvo kvalificirano za ulaganje u zamjenu za vlasnički instrument ili instrument nalik vlasničkom koji je ELTIF prethodno stekao izravno od tog društva kvalificiranog za ulaganje ili od treće strane putem sekundarnog tržišta;
 - iii. izdalo društvo čije je društvo kćer s većinskim vlasništvom društvo kvalificirano za ulaganje, u zamjenu za vlasnički instrument ili instrument nalik vlasničkom koji je ELTIF stekao u skladu s podtočkama i. ili ii. od društva kvalificiranog za ulaganje ili od treće strane putem sekundarnog tržišta;
- (b) dužnički instrumenti izdani od strane društva kvalificiranog za ulaganje;
- (c) zajmovi koje je ELTIF odobrio društvu kvalificiranom za ulaganje s dospijećem koje ne prelazi trajanje ELTIF-a;
- (d) udjeli ili dionice jednog ili nekoliko drugih ELTIF-a, EuVECA-a i EuSEF-a, pod uvjetom da ti ELTIF-i, EuVECA-i i EuSEF-i nisu sami uložili više od 10 % vlastitoga kapitala u ELTIF-e;
- (e) izravni ili neizravni udjeli putem društava kvalificiranih za ulaganje u pojedinačnu realnu imovinu vrijednosti od najmanje 10 000 000 EUR ili ekvivalent tog iznosa u valuti u kojoj je taj izdatak nastao i kada je taj izdatak nastao.

Članak 11.**Društvo kvalificirano za ulaganje**

1. Društvo kvalificirano za ulaganje iz članka 10. jest portfeljno društvo različito od subjekta za zajednička ulaganja, a koje ispunjava sljedeće zahtjeve:

- (a) nije financijsko društvo;
 - (b) društvo je koje:
 - i. nije uvršteno za trgovanje na uređenom tržištu ili na multilateralnoj trgovinskoj platformi; ili
 - ii. uvršteno je za trgovanje na uređenom tržištu ili na multilateralnoj trgovinskoj platformi, a istodobno mu tržišna kapitalizacija nije veća od 500 000 000 EUR;
 - (c) ima poslovni nastan u državi članici ili u trećoj zemlji pod uvjetom da treća zemlja:
 - i. nije područje nadležnosti koje je Stručna skupina za financijsko djelovanje uvrstila među područja koja su visokorizična i ne surađuju;
 - ii. potpisala je sporazum s matičnom državom članicom upravitelja ELTIF-a i svakom državom članicom u kojoj se udjelima ili dionicama ELTIF-a namjerava trgovati kako bi se jamčilo da treća zemlja u potpunosti ispunjava standarde iz članka 26. OECD-ovog modela ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja dohotka i imovine te osigurava učinkovitu razmjenu informacija u pogledu poreznih pitanja, uključujući sve multilateralne sporazume o oporezivanju.
2. Odstupajući od stavka 1. točke (a) ovoga članka, društvo kvalificirano za ulaganje može biti financijsko društvo koje isključivo financira društva kvalificirana za ulaganje iz stavka 1. ovoga članka ili realnu imovinu iz članka 10. točke (e).

Članak 12.**Sukob interesa**

ELTIF ne smije ulagati u imovinu prihvatljivu za ulaganje u kojoj upravitelj ELTIF-a ima ili pokazuje izravni ili neizravni interes, osim imanjem udjela ili dionica ELTIF-a, EuSEF-a ili EuVECA-a kojim upravlja.

ODJELJAK 2.

Odredbe o politikama ulaganja

Članak 13.

Sastav portfelja i diversifikacija

1. ELTIF ulaže najmanje 70 % vlastitog kapitala u imovinu prihvatljivu za ulaganje.
2. ELTIF ne smije ulagati više od:
 - (a) 10 % vlastitoga kapitala u instrumente koje je izdalo jedno društvo kvalificirano za ulaganje ili u zajmove koji su tom društvu odobreni;
 - (b) 10 % vlastitoga kapitala izravno ili neizravno u pojedinačnu realnu imovinu;
 - (c) 10 % vlastitoga kapitala u udjele ili dionice bilo kojeg pojedinog ELTIF-a, EuVECA-a ili EuSEF-a;
 - (d) 5 % vlastitoga kapitala u imovinu iz članka 9. stavka 1. točke (b) kada je tu imovinu izdalo jedno tijelo.
3. Ukupna vrijednost udjela ili dionica ELTIF-a, EuVECA-a i EuSEF-a u portfelju ELTIF-a ne smije biti veća od 20 % vrijednosti kapitala ELTIF-a.
4. Ukupna izloženost ELTIF-a riziku prema drugoj ugovornoj strani koja proizlazi iz transakcija s OTC izvedenicama, iz repo ugovora ili obratnih repo ugovora ne smije prelaziti 5 % vrijednosti kapitala ELTIF-a.
5. Odstupajući od stavka 2. točaka (a) i (b), ELTIF može podignuti ograničenje od 10 % iz tih točaka na 20 % pod uvjetom da ukupna vrijednost imovine koju je ELTIF uložio u društva kvalificiranog za ulaganje i pojedinačnu realnu imovinu u koju ulaže više od 10 % vlastitoga kapitala ne premašuje 40 % vrijednosti kapitala ELTIF-a.
6. Odstupajući od stavka 2. točke (d), ELTIF može podići ograničenje od 5 % iz te točke na 25 % ako obveznice izdaje kreditna institucija koja ima registrirano sjedište u državi članici i koja je, prema zakonu, predmet posebnog javnog nadzora kojemu je svrha zaštita imatelja obveznica. Sredstva od izdavanja takvih obveznica ulažu se, u skladu sa zakonom, u imovinu koja, za vrijeme cijelog razdoblja važenja obveznica, može pokriti potraživanja koja proizlaze iz obveznica, te koja bi se u slučaju propasti izdavatelja, prvenstveno iskoristila za isplatu glavnice i plaćanje stečenih kamata.
7. Društva koja pripadaju istoj grupi za potrebe sastavljanja konsolidiranih financijskih izvještaja, kako je propisano Direktivom Vijeća 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ ili u skladu s priznatim međunarodnim računovodstvenim pravilima, za potrebe izračuna ograničenja iz stavaka 1. do 6. smatraju se jednim društvom kvalificiranim za ulaganje ili jednim tijelom.

Članak 14.

Ispravljanje pozicija ulaganja

Ako ELTIF prekrši diversifikacijske zahtjeve iz članka 13. stavaka 2. do 6., a kršenje je izvan kontrole upravitelja ELTIF-a, upravitelj ELTIF-a dužan je odgovarajućem razdoblju poduzeti potrebne mjere kako bi ispravio tu poziciju, uzimajući u obzir interese ulagatelja u ELTIF.

Članak 15.

Koncentracija

1. ELTIF smije steći najviše 25 % udjela ili dionica jednog ELTIF-a, EuVECA-a ili EuSEF-a.
2. Gornje granice koncentracije utvrđene člankom 56. stavkom 2. Direktive 2009/65/EZ primjenjuju se na ulaganja u imovinu iz članka 9. stavka 1. točke (b) ove Uredbe.

⁽¹⁾ Direktiva 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o godišnjim financijskim izvještajima, konsolidiranim financijskim izvještajima i povezanim izvješćima za određene vrste poduzeća, o izmjeni Direktive 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i o stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 78/660/EEZ i 83/349/EEZ (SL L 182, 29.6.2013., str. 19.).

Članak 16.

Pozajmljivanje novčanih sredstava

1. ELTIF može pozajmiti novčana sredstva pod uvjetom da takvo pozajmljivanje ispunjava sve sljedeće uvjete:
 - (a) ne predstavlja više od 30 % vrijednosti kapitala ELTIF-a;
 - (b) služi za ulaganje u imovinu prihvatljivu za ulaganje, osim za zajmove iz članka 10. točke (c), uz uvjet da novčana sredstva ili njihovi ekvivalenti koje drži ELTIF nisu dovoljni da se izvrši dotično ulaganje;
 - (c) ugovoreno je u istoj valuti kao i imovina koja se stječe pozajmljenim novčanim sredstvima;
 - (d) ima dospijeće koje ne traje duže od trajanja ELTIF-a;
 - (e) opterećuje imovinu koja ne predstavlja više od 30 % vrijednosti kapitala ELTIF-a.
2. Upravitelj ELTIF-a u prospektu ELTIF-a navodi namjerava li ili ne pozajmljivati novčana sredstva kao dio svoje strategije ulaganja.

Članak 17.

Primjena pravila o sastavu portfelja i diversifikaciji

1. Ograničenje ulaganja utvrđeno u članku 13. stavku 1.:
 - (a) primjenjuje se do datuma utvrđenog u pravilima ili dokumentima o osnivanju ELTIF-a;
 - (b) prestaje se primjenjivati kad ELTIF počne prodavati imovinu kako bi otkupio udjele ili dionice ulagatelje nakon isteka trajanja ELTIF-a;
 - (c) privremeno se suspendira ako ELTIF prikuplja dodatni kapital ili smanjuje postojeći kapital, sve dok ta suspenzija ne traje duže od 12 mjeseci.

Datumom iz prvog podstavka točke (a) moraju se uzeti u obzir posebnosti i obilježja imovine koju ELTIF ulaže, te smije biti najviše do pet godina od datuma izdavanja odobrenja za rad ELTIF-a ili pola trajanja ELTIF-a kako je utvrđeno u skladu s člankom 18. stavkom 3., ovisno o tome što je ranije. U iznimnim okolnostima nadležno tijelo ELTIF-a može nakon primitka propisno obrazloženog plana ulaganja odobriti produženje tog vremenskog ograničenja, ali ne na duže od jedne dodatne godine.

2. Ako je dugotrajnu imovinu u koju je ELTIF uložio izdalo društvo kvalificirano za ulaganje koje više nije usklađeno s člankom 11. stavkom 1. točkom (b), dugotrajna imovina može se nastaviti uzimati u obzir u svrhu izračunavanja ograničenja za ulaganje iz članka 13. stavka 1. najduže tri godine od datuma kada društvo kvalificirano za ulaganje prestane ispunjavati zahtjeve iz članka 11. stavka 1. točke (b).

POGLAVLJE III.

OTKUP, TRGOVANJE I IZDAVANJE UDJELA ILI DIONICA ELTIF-a TE DISTRIBUCIJA PRINOSA I KAPITALA

Članak 18.

Politika otkupa i trajanje ELTIF-a

1. Ulagatelji u ELTIF ne mogu tražiti otkup svojih udjela ili dionica prije isteka trajanja ELTIF-a. Otkup udjela ulagatelja moguć je od dana koji slijedi nakon datuma isteka trajanja ELTIF-a.

U pravilima i dokumentima o osnivanju ELTIF-a jasno se mora navesti određeni datum isteka trajanja ELTIF-a, a može se predvidjeti pravo na privremeno produženje trajanja ELTIF-a te uvjeti za ostvarenje tog prava.

U pravilima i dokumentima o osnivanju ELTIF-a i obavijestima ulagateljima propisuju se postupci za otkup udjela ili dionica i raspolaganje imovinom i jasno se navodi da otkupi udjela ulagateljima počinju na dan koji slijedi nakon datuma isteka trajanja ELTIF-a.

2. Odstupajući od stavka 1., u pravilima i dokumentima o osnivanju ELTIF-a može se predvidjeti mogućnost otkupa prije isteka trajanja ELTIF-a, pod uvjetom da su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) otkupi se ne odobravaju prije datuma utvrđenog u članku 17. stavku 1. točki (a);
- (b) u vrijeme izdavanja odobrenja za rad i tijekom trajanja ELTIF-a upravitelj ELTIF-a može nadležnim tijelima dokazati da se primjenjuje odgovarajući sustav upravljanja likvidnošću i učinkoviti postupci za praćenje rizika likvidnosti ELTIF-a, koji su kompatibilni s dugoročnom strategijom ulaganja ELTIF-a i predloženom politikom otkupa;
- (c) upravitelj ELTIF-a utvrđuje definiranu politiku otkupa u kojoj se jasno navode razdoblja tijekom kojih ulagatelji mogu zatražiti otkup;
- (d) politikom otkupa ELTIF-a osigurava se da se ukupni iznos otkupa u svakom razdoblju ograničuje na postotak imovine ELTIF-a iz članka 9. stavka 1. točke (b). Taj postotak usklađuje se s upravljanjem likvidnošću i strategijom ulaganja koju objavljuje upravitelj ELTIF-a;
- (e) politikom otkupa ELTIF-a osigurava se da se prema ulagateljima postupa pošteno i da se otkupi odobravaju na proporcionalnoj osnovi ako ukupan iznos zahtjeva za otkupima u svakom razdoblju premašuje postotak iz točke (d).

3. Trajanje ELTIF-a u mora biti u skladu s dugoročnom prirodom ELTIF-a i mora biti dovoljno dugo da obuhvati ciklus trajanja svake pojedine imovine ELTIF-a, što se mjeri na temelju profila nelikvidnosti i ekonomskog ciklusa trajanja imovine te navedenog cilja ulaganja ELTIF-a.

4. Ulagatelji mogu zatražiti likvidaciju ELTIF-a ako se njihovi zahtjevi za otkup podneseni u skladu s ELTIF-ovom politikom otkupa ne ispune u roku godine dana od datuma njihova podnošenja.

5. Ulagatelji uvijek imaju mogućnost da im se izvrši otplata u gotovini.

6. Otplata u naravi iz imovine ELTIF-a moguća je jedino ako su zadovoljeni sljedeći uvjeti:

- (a) u pravilima ili dokumentima o osnivanju ELTIF-a predviđa se takva mogućnost, pod uvjetom da se prema svim ulagateljima postupa pošteno;
- (b) ulagatelj je pisanim putem zatražio otplatu u obliku dijela imovine ELTIF-a;
- (c) nikakvim posebnim pravilima nije zabranjen prijenos te imovine.

7. ESMA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda u kojima navodi okolnosti u kojima se trajanje ELTIF-a smatra dovoljno dugim da obuhvati ciklus trajanja svake pojedine imovine ELTIF-a, kako je navedeno u stavku 3.

ESMA Komisiji podnosi nacrt tih regulatornih tehničkih standarda do 9. rujna 2015.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

Članak 19.

Sekundarno tržište

1. Pravila ili dokumenti o osnivanju ELTIF-a ne sprečavaju da se udjele ili dionice ELTIF-a uvrsti za trgovanje na uređenom tržištu ili na multilateralnoj trgovinskoj platformi.

2. Pravila ili dokumenti o osnivanju ELTIF-a ne smiju sprečavati ulagatelje da slobodno ustupaju svoje udjele ili dionice trećim osobama, osim upravitelju ELTIF-a.

3. ELTIF u svojim periodičnim izvješćima objavljuje tržišnu vrijednost uvrštenih udjela ili dionica uz neto vrijednost imovine po udjelu ili dionici.

4. U slučaju kad postoji značajna razlika u vrijednosti određene imovine, upravitelj ELTIF-a to objavljuje ulagateljima u periodičkim izvješćima.

Članak 20.

Izdavanje novih udjela ili dionica

1. ELTIF može ponuditi nova izdanja udjela ili dionica u skladu sa svojim pravilima i dokumentima o osnivanju.
2. ELTIF ne smije izdavati nove udjele ili dionice po cijeni nižoj od neto vrijednosti njihove imovine, a da prethodno po toj cijeni te udjele ili dionice ne ponudi postojećim ulagateljima u ELTIF.

Članak 21.

Raspolaganje imovinom ELTIF-a

1. ELTIF donosi raspored po stavkama za pravilno raspolaganje svojom imovinom kako bi otkupio udjele ili dionice ulagatelja po isteku trajanja ELTIF-a i objavljuje to nadležnom tijelu ELTIF-a najkasnije jednu godinu prije datuma isteka trajanja ELTIF-a.
2. Raspored iz stavka 1. obuhvaća:
 - (a) procjenu tržišta za potencijalne kupce;
 - (b) procjenu i usporedbu mogućih prodajnih cijena;
 - (c) vrednovanje imovine koja će se prodavati;
 - (d) vremenski okvir za raspored prodaje.
3. ESMA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda u kojima navodi kriterije koje treba primjenjivati za procjene iz točke (a) i vrednovanje iz točke (c) stavka 2.

ESMA Komisiji podnosi nacrt tih regulatornih tehničkih standarda do 9. rujna 2015.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

Članak 22.

Raspodjela prinosa i kapitala

1. ELTIF ulagateljima može redovito raspodjeljivati prinose ostvarene od imovine sadržane u portfelju. Ti prinosi sastoje se od:
 - (a) prinosa koji se redovito ostvaruju od imovine;
 - (b) povećanja vrijednosti kapitala ostvarenog nakon prodaje imovine.
2. Prinosi se ne raspodjeljuju do te mjere da budu potrebni za buduće obveze ELTIF-a.
3. Pojedini ELTIF može smanjiti vlastiti kapital na proporcionalnoj osnovi u slučaju prodaje imovine prije isteka trajanja ELTIF-a, uz uvjet da upravitelj ELTIF-a takvu prodaju propisno smatra korisnom za ulagatelja.
4. U pravilima ili dokumentima o osnivanju ELTIF-a navodi se politika raspodjele koju će ELTIF primjenjivati tijekom svojeg trajanja.

POGLAVLJE IV.

ZAHTJEVI U POGLEDU TRANSPARENTNOSTI

Članak 23.

Transparentnost

1. Udjelima ili dionicama ELTIF-a ne smije se trgovati u Uniji bez prethodne objave prospekta.

Udjelima ili dionicama ELTIF-a ne smije se trgovati s malim ulagateljima u Uniji bez prethodne objave dokumenta s ključnim informacijama u skladu s Uredbom (EU) br. 1286/2014.

2. Prospekt obuhvaća sve informacije koje ulagateljima omogućuju donošenje utemeljene procjene ulaganja koje im je predloženo, a posebno o rizicima povezanim s njim.
3. Prospekt sadržava barem sljedeće:
 - (a) objašnjenje kako ciljevi ulaganja ELTIF-a i strategija za postizanje tih ciljeva kvalificiraju taj fond kao dugoročan po prirodi;
 - (b) informacije koje trebaju objaviti subjekti za zajednička ulaganja zatvorenog tipa u skladu s Direktivom 2003/71/EZ i Uredbom (EZ) br. 809/2004;
 - (c) informacije koji se trebaju objaviti ulagateljima na temelju članka 23. Direktive 2011/61/EU, ako već nisu obuhvaćeni točkom (b) ovog stavka;
 - (d) istaknutu oznaku kategorije imovine u koju je ELTIF-u odobreno ulagati;
 - (e) istaknutu oznaku područja nadležnosti u kojima je ELTIF-u dopušteno ulagati;
 - (f) sve ostale informacije koje nadležna tijela smatraju relevantnima za potrebe stavka 2.
4. U prospektu i svim drugim promidžbenim dokumentima ulagatelje se jasno obavješćuje o nelikvidnoj prirodi ELTIF-a.

Osobito, prospektom i drugim dokumentima o trgovanju jasno se:

- (a) obavješćuje ulagatelje o dugoročnoj prirodi ulaganja ELTIF-a;
 - (b) obavješćuje ulagatelje o isteku trajanja ELTIF-a te o mogućnosti produženja trajanja ELTIF-a, ako je to predviđeno, i uvjetima za to;
 - (c) navodi je li ELTIF namijenjen za nuđenje malim ulagateljima;
 - (d) objašnjavaju prava ulagatelja da im otkupi njihovo ulaganja u skladu s člankom 18. i pravilima ili dokumentima o osnivanju ELTIF-a;
 - (e) navodi učestalost i vrijeme raspodjele eventualnih prinosa ulagateljima tijekom trajanja ELTIF-a;
 - (f) savjetuju ulagatelji da bi samo mali dio svog cjelokupnog ulagačkog portfelja trebali uložiti u ELTIF;
 - (g) opisuje politika zaštite od rizika koju provodi ELTIF, uključujući istaknutu naznaku da se izvedeni financijski instrumenti mogu upotrebljavati samo za potrebe zaštite od rizika povezanih s drugim ulaganjima ELTIF-a te naznaku mogućeg učinka upotrebe izvedenih financijskih instrumenata na profil rizičnosti ELTIF-a;
 - (h) obavješćuje ulagatelje o rizicima povezanim s ulaganjem u realnu imovinu, uključujući infrastrukturu;
 - (i) redovito obavješćuje ulagatelje, a najmanje jedanput godišnje, o područjima nadležnosti u kojima je ELTIF ulagao.
5. Uz informacije koje se zahtijevaju prema članku 22. Direktive 2011/61/EU, godišnje izvješće ELTIF-a sadržava sljedeće:

- (a) izjavu o novčanom toku;
- (b) informacije o svakom sudjelovanju u instrumentima povezanim s proračunskim sredstvima Unije;
- (c) informacije o vrijednosti pojedinačnih društava kvalificiranih za ulaganje i o vrijednosti ostale imovine u koju je ELTIF ulagao, uključujući vrijednost korištenih izvedenih financijskih instrumenata;
- (d) informacije o području nadležnosti u kojem je smještena imovina ELTIF-a.

6. Na zahtjev malog ulagatelja, upravitelj ELTIF-a pruža dodatne informacije koje se odnose na kvantitativna ograničenja koja se primjenjuju na upravljanje rizicima ELTIF-a, na metode odabrane u tu svrhu, kao i na zadnje promjene glavnih rizika i prinosa pojedinih kategorija imovine.

Članak 24.

Dodatni zahtjevi za prospekt

1. ELTIF nadležnim tijelima ELTIF-a šalje svoj prospekt i sve njegove izmjene, kao i svoje godišnje izvješće. ELTIF na zahtjev dostavlja tu dokumentaciju nadležnom tijelu upravitelja ELTIF-a. ELTIF tu dokumentaciju dostavlja u vremenskom roku koji odrede ta nadležna tijela.

2. Pravila ili dokumenti o osnivanju ELTIF-a čine sastavni dio prospekta i njemu se prilažu.

Za dokumente iz prvog podstavka ne zahtijeva se da budu priloženi prospektu, pod uvjetom da ulagatelj bude obaviješten da će mu, na zahtjev, biti poslani ti dokumenti ili da bude obaviješten o mjestu, u svakoj državi članici u kojoj se trguje udjelima ili dionicama, na kojem može proučiti te dokumente.

3. U prospektu se navodi način na koji će godišnje izvješće biti dostupno ulagateljima. U njemu se predviđa da se tiskano izdanje godišnjeg izvješća dostavlja malim ulagateljima na zahtjev i besplatno.

4. Prospekt i posljednje objavljeno godišnje izvješće dostavljaju se ulagateljima na zahtjev i besplatno.

Prospekt može biti dostavljen na trajnom mediju ili dostupan na internetskoj stranici. Tiskano izdanje dostavlja se malim ulagateljima na zahtjev i besplatno.

5. Bitni elementi prospekta moraju se redovno ažurirati.

Članak 25.

Objavljivanje troška

1. Prospektom se ulagatelje mora vidljivo obavijestiti o razini raznih troškova koje ulagatelji plaćaju izravno ili neizravno. Ti se troškovi grupiraju prema sljedećim naslovima:

- (a) troškovi osnivanja ELTIF-a;
- (b) troškovi povezani sa stjecanjem imovine;
- (c) naknade povezane s upravljanjem i rezultatima;
- (d) troškovi raspodjele;
- (e) ostali troškovi, uključujući administrativne troškove, regulatorne troškove, troškove depozitara, skrbničke troškove, revizijske troškove i troškove pružanja profesionalne usluge.

2. U prospektu se objavljuje ukupan omjer troškova prema kapitalu ELTIF-a.

3. ESMA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda za određivanje zajedničkih definicija, metodologija obračuna i formata predstavljanja troškova iz stavka 1. te ukupnog omjera iz stavka 2.

Pri izradi tih nacrt regulatornih tehničkih standarda ESMA mora uzeti u obzir regulatorne tehničke standarde iz članka 8. stavka 5. točki (a) i (c) Uredbe (EU) br. 1286/2014.

ESMA Komisiji podnosi te nacрте regulatornih tehničkih standarda do 9. rujna 2015.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

POGLAVLJE V.

TRGOVANJE UDJELIMA ILI DIONICAMA ELTIF-a

Članak 26.

Sustavi dostupni ulagateljima

1. Upravitelj ELTIF-a čiji su udjeli ili dionice namijenjeni nuđenje malim ulagateljima uvodi u svakoj državi članici u kojoj namjerava trgovati tim udjelima ili dionicama sustave za obavljanje upisa, isplatu vlasnicima udjela ili dioničarima, za ponovnu kupnju ili otkup udjela ili dionica te za pružanje informacija koje su ELTIF i upravitelj ELTIF-a dužni pružiti.

2. ESMA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda za određivanje vrste i obilježja sustava iz stavka 1., njihove tehničke infrastrukture i sadržaja njihovih zadaća u pogledu malih ulagatelja.

ESMA Komisiji podnosi nacrt tih regulatornih tehničkih standarda do 9. rujna 2015.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

Članak 27.

Unutarnji postupak procjene ELTIF-a koji se nude malim ulagateljima

1. Upravitelj ELTIF-a, čiji su udjeli ili dionice namijenjeni za nuđenje malim ulagateljima, uspostavlja i primjenjuje poseban unutarnji postupak procjene tog ELTIF-a prije njegova nuđenja ili raspodjele malim ulagateljima.
2. Kao dio unutarnjega postupka iz stavka 1., upravitelj ELTIF-a procjenjuje je li ELTIF prikladan za nuđenje malim ulagateljima, uzimajući u obzir najmanje:
 - (a) trajanje ELTIF-a; i
 - (b) planiranu strategiju ulaganja ELTIF-a.
3. Upravitelj ELTIF-a svakom prodajnom zastupniku daje na raspolaganje sve odgovarajuće informacije o ELTIF-u koji se nudi malim ulagateljima, uključujući i sve informacije u pogledu njegovog trajanja i strategije ulaganja, kao i one o unutarnjem postupku procjene i područjima u kojima je ELTIF-u dopušteno ulagati.

Članak 28.

Posebni zahtjevi u vezi s raspodjelom ELTIF-a malim ulagateljima

1. Kad upravitelj ELTIF-a izravno nudi ili plasira ELTIF malim ulagateljima, on mora dobiti informacije koje se odnose na:
 - (a) znanje i iskustvo malog ulagatelja u području ulaganja relevantnom za ELTIF;
 - (b) financijsko stanje malog ulagatelja, što podrazumijeva i njegovu sposobnost da podnese gubitke;
 - (c) ciljeve ulaganja malog ulagatelja, uključujući vremenski okvir ispunjenja tih ciljeva.

Na temelju informacija dobivenih na temelju prvog podstavka upravitelj ELTIF-a preporučuje ELTIF samo ako je on prikladan za dotičnog malog ulagatelja.

2. Ako poslovni ciklus ELTIF-a koji se nudi ili plasira malim ulagateljima premašuje deset godina, upravitelj ELTIF-a ili distributer izdaje jasno pisano upozorenje da taj proizvod možda ne odgovara malim ulagateljima koji ne mogu podnijeti tako dugoročnu i nelikvidnu obvezu.

Članak 29.

Posebne odredbe u vezi s depozitarom ELTIF-a kojim se nudi malim ulagateljima

1. Odstupajući od članka 21. stavka 3. Direktive 2011/61/EU, depozitar ELTIF-a kojim se trguje s malim ulagateljima je tijelo one vrste navedene u članku 23. stavku 2. Direktive 2009/65/EZ.
2. Odstupajući od članka 21. stavka 13. drugog podstavka i članka 21. stavka 14. Direktive 2011/61/EU, depozitar ELTIF-a kojim se trguje s malim ulagateljima ne može se osloboditi od odgovornosti u slučaju gubitka financijskih instrumenata koji su povjereni na skrbništvo kod treće osobe.
3. Odgovornost depozitara iz članka 21. stavka 12. Direktive 2011/61/EU ne isključuje se ni ograničuje sporazumom ako se ELTIF-om nudi malim ulagateljima.
4. Sporazum kojim se krši stavak 3. ništetan je.
5. Imovinom pohranjenom na skrbništvo depozitara ELTIF-a ne smije se ponovno koristiti za vlastiti račun ni depozitar, ni bilo koja treća strana kojoj je delegirana dužnost skrbništva. Ponovno korištenje obuhvaća svaku transakciju koja uključuje imovinu pohranjenu na skrbništvo uključujući, ali ne ograničavajući se na, prenošenje, davanje u zalog, prodaju ili davanje zajmova.

Imovina pohranjena na skrbništvo depozitara ELTIF-a smije se ponovno koristiti samo ako:

- (a) ponovno korištenje imovinom provodi se za račun ELTIF-a;
- (b) depozitar izvršava upute upravitelja ELTIF-a u ime ELTIF-a;

- (c) ponovno korištenje u korist je ELTIF-a i u interesu imatelja udjela ili dioničara; i
- (d) transakcija je osigurana visokokvalitetnim i likvidnim kolateralom koji je primio ELTIF na temelju aranžmana o prijenosu prava vlasništva.

Tržišna vrijednost kolaterala iz točke (d) drugog podstavka u svakom trenutku mora imati barem tržišnu vrijednost ponovno korištene imovine uvećano za premiju.

Članak 30.

Dodatni zahtjevi za nuđenje ELTIF-a malim ulagateljima

1. Upravitelj ELTIF-a može nuditi udjele ili dionice tog ELTIF-a malim ulagateljima pod uvjetom da su upravitelj ELTIF-a ili prodajni zastupnik malim ulagateljima pružili odgovarajuće savjete za ulaganje.
2. Upravitelj ELTIF-a: može izravno nuditi ili plasirati udjele ili dionice ELTIF-a malim ulagateljima samo ako je taj upravitelj ovlašten pružati usluge iz članka 6. stavka 4. točke (a) i članka 6. stavka 4. točke (b) podtočke i. Direktive 2011/61/EU te samo ako je proveo test prikladnosti iz članka 28. stavka 1. ove Uredbe;
3. Ako portfelj financijskih instrumenata potencijalnog malog ulagatelja ne prelazi 500 000 EUR, upravitelj ELTIF-a ili bilo koji prodajni zastupnik, nakon provedenog testa prikladnosti iz članka 28. stavka 1. i pružanja odgovarajućeg savjeta o ulaganjima, osigurava, na temelju informacija koje mu pruži potencijalni mali ulagatelj, da potencijalni mali ulagatelj ne ulaže ukupni iznos koji premašuje 10 % portfelja financijskih instrumenata tog ulagatelja u ELTIF-u i da je početni najmanji iznos uložen u jedan ELTIF ili više njih 10 000 EUR.

Potencijalni mali ulagatelj odgovoran je za to da upravitelju ELTIF-a ili distributeru pruži točne informacije o portfelju financijskih instrumenata potencijalnog malog ulagatelja i ulaganjima u ELTIF-e kako se navodi u prvom podstavku.

Za potrebe ovoga stavka podrazumijeva se da portfelj financijskih instrumenata obuhvaća gotovinske depozite i financijske instrumente, ali isključuju se financijski instrumenti koji su dani kao kolateral.

4. U pravilima ili dokumentima o osnivanju ELTIF-a koji se nudi malim ulagateljima predviđa se da se prema svim ulagateljima postupa jednako te da se nikakav povlašteni tretman ili određene ekonomske koristi ne smiju odobravati pojedinačnim ulagateljima ili skupinama ulagatelja.
5. Pravni oblik ELTIF-a koji se nudi malim ulagateljima ne smije dovesti do dodatne odgovornosti malog ulagatelja niti smije zahtijevati dodatne obveze u ime takvog ulagatelja osim izvornog vezanog kapitala.
6. Mali ulagatelji moraju moći, tijekom razdoblja upisa i najmanje dva tjedna nakon datuma njihovog upisa udjela ili dionica ELTIF-a, otkazati svoj upis i dobiti povrat novca bez sankcija.
7. Upravitelj ELTIF-a koji se nudi malim ulagateljima utvrđuje odgovarajuće postupke i mjere za rješavanje pritužbi malih ulagatelja koje omogućavaju malim ulagateljima da ulažu pritužbe na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika svoje države članice.

Članak 31.

Trgovanje udjelima ili dionicama ELTIF-a

1. Po obavješćivanju u skladu s člankom 31. Direktive 2011/61/EU, upravitelj ELTIF-a može nuditi udjele ili dionice tog ELTIF-a profesionalnim i malim ulagateljima u svojoj matičnoj državi članici.
2. Po obavješćivanju u skladu s člankom 32. Direktive 2011/61/EU, upravitelj ELTIF-a može nuditi udjele ili dionice tog ELTIF-a profesionalnim i malim ulagateljima u državama članicama koje nisu matične države članice upravitelja ELTIF-a.
3. Upravitelj ELTIF-a obavješćuje nadležna tijela za svaki pojedini ELTIF kojim upravlja namjerava li taj ELTIF nuditi i malim ulagateljima ili ne.

4. Osim dokumentacije i informacija koje se zahtijevaju na temelju članaka 31. i 32. Direktive 2011/61/EU, upravitelj ELTIF-a nadležnim tijelima dostavlja sljedeće:

- (a) prospekt ELTIF-a;
- (b) dokument s ključnim informacijama ELTIF-a u slučaju da se on nudi malim ulagateljima; i
- (c) informacije o sustavima iz članka 26.

5. Nadležnosti i ovlasti nadležnih tijela na temelju članaka 31. i 32. Direktive 2011/61/EU tumače se tako da se također odnose na nuđenje ELTIF-a malim ulagateljima i da obuhvaćaju dodatne zahtjeve iz ove Uredbe.

6. Uz svoje ovlasti iz članka 31. stavka 3. prvog podstavka Direktive 2011/61/EU, nadležno tijelo matične države članice upravitelja ELTIF-a također sprečava nuđenje ELTIF-a ako se upravitelj ELTIF-a ne pridržava ili ne bude pridržavao ove Uredbe.

7. Uz svoje ovlasti iz članka 32. stavka 3. prvog podstavka Direktive 2011/61/EU, nadležno tijelo matične države članice upravitelja ELTIF-a također odbija dostaviti potpunu dokumentaciju nadležnim tijelima države članice u kojoj se namjerava trgovati ELTIF-om ako se upravitelj ELTIF-a ne pridržava ove Uredbe.

POGLAVLJE VI.

NADZOR

Članak 32.

Nadzor koji provode nadležna tijela

1. Nadležna tijela kontinuirano nadziru usklađenost s ovom Uredbom.
2. Nadležno tijelo ELTIF-a odgovorno je za nadzor usklađenosti s pravilima utvrđenima u poglavljima II., III. i IV.
3. Nadležno tijelo ELTIF-a odgovorno je za nadzor usklađenosti s obvezama utvrđenima u pravilima ili dokumentima o osnivanju ELTIF-a te s obvezama utvrđenima u prospektu, koje moraju biti u skladu s ovom Uredbom.
4. Nadležno tijelo upravitelja ELTIF-a odgovorno je za nadzor adekvatnosti postupaka i organizacije upravitelja ELTIF-a kako bi upravitelj ELTIF-a mogao poštovati obveze i pravila koji se odnose na osnivanje i poslovanje svih ELTIF-a kojima upravlja.

Nadležno tijelo upravitelja ELTIF-a odgovorno je za nadzor toga postupa li upravitelj ELTIF-a u skladu s ovom Uredbom.

5. Nadležna tijela nadziru subjekte za zajednička ulaganja koji imaju poslovni nastan ili kojima se trguje na njihovu području kako bi se uvjerila da oni ne koriste oznaku ELTIF-a ili ne ukazuju na to da su ELTIF, osim ako za to imaju odobrenje i ako postupaju u skladu s ovom Uredbom.

Članak 33.

Ovlasti nadležnih tijela

1. Nadležna tijela imaju sve nadzorne i istražne ovlasti koje su potrebne za izvršavanje njihovih zadaća na temelju ove Uredbe.
2. Ovlasti dodijeljene nadležnim tijelima u skladu s Direktivom 2011/61/EU, uključujući one koje se odnose na sankcije, izvršavaju se i u pogledu ove Uredbe.
3. Nadležno tijelo ELTIF-a zabranjuje uporabu oznake „ELTIF” ili „Europski fond za dugoročna ulaganja” ako se upravitelj ELTIF-a više ne pridržava ove Uredbe.

Članak 34.**Ovlasti i nadležnosti ESMA-e**

1. ESMA ima ovlasti potrebne za izvršavanje zadaća koje su joj dodijeljene ovom Uredbom.
2. Ovlasti ESMA-e u skladu s Direktivom 2011/61/EU izvršavaju se i u pogledu ove Uredbe i u skladu s Uredbom (EZ) br. 45/2001.
3. Za potrebe Uredbe (EU) br. 1095/2010, podrazumijeva se da ova Uredba predstavlja daljnji pravno obvezujući akt Unije kojim se dodjeljuju zadaće ESMA-i kako je navedeno u članku 1. stavku 2. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

Članak 35.**Suradnja između nadležnih tijela**

1. Ako su nadležno tijelo ELTIF-a i nadležno tijelo upravitelja ELTIF-a različiti, oni surađuju međusobno i razmjenjuju informacije u svrhu izvršavanja svojih zadaća u skladu s ovom Uredbom.
2. Nadležna tijela međusobno surađuju u skladu s Direktivom 2011/61/EU.
3. Nadležna tijela i ESMA međusobno surađuju u svrhu izvršavanja svojih zadaća u okviru ove Uredbe u skladu s Uredbom (EU) br. 1095/2010.
4. Nadležna tijela i ESMA razmjenjuju sve informacije i dokumente potrebne za izvršavanje svojih zadaća u okviru ove Uredbe u skladu s Uredbom (EU) br. 1095/2010, osobito kako bi se otkrila i uklonila kršenja ove Uredbe.

POGLAVLJE VII.

ZAVRŠNE ODREDBE**Članak 36.****Postupanje Komisije sa zahtjevima**

Komisija daje prednost postupcima za sve zahtjeve ELTIF-a za financiranje iz EIB-a i pojednostavnjuje svoje procese vezane za to. Komisija pojednostavnjuje donošenje svih mišljenja ili doprinosa potrebnih za odobravanje zahtjeva ELTIF-ova kojima se traži financiranje iz EIB-a.

Članak 37.**Preispitivanje**

1. Komisija započinje s preispitivanjem primjene ove Uredbe najkasnije 9. lipnja 2019. Tim preispitivanjem posebno se analizira:
 - (a) učinak članka 18.;
 - (b) učinak diversifikacije imovine na primjenu minimalnog praga od 70 % imovine prihvatljive za ulaganje propisanog u članku 13. stavku 1.;
 - (c) u kojoj mjeri se ELTIF-ima trguje u Uniji, uključujući i to mogu li UAIF-i obuhvaćeni člankom 3. stavkom 2. Direktive 2011/61/EU imati interes u trgovanju ELTIF-ima;
 - (d) u kojoj mjeri je potrebno ažurirati popis prihvatljive imovine i ulaganja te pravila za diversifikaciju, sastav portfelja i ograničenja u vezi s posuđivanjem novčanih sredstava.
2. Nakon preispitivanja iz stavka 1. i nakon savjetovanja s ESMA-om Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće u kojem se ocjenjuje doprinos ove Uredbe i ELTIF-a dovršenju uspostave unije tržišta kapitala i ostvarenju ciljeva utvrđenih u članku 1. stavku 2. Izvješće prema potrebi prati zakonodavni prijedlog.

*Članak 38.***Stupanje na snagu**

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 9. prosinca 2015.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 29. travnja 2015.

Za Europski parlament

Predsjednik

M. SCHULZ

Za Vijeće

Predsjednica

Z. KALNIŃA-LUKAŠEVICA

ISPRAVCI

Ispravak Uredbe (EU) br. 375/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o osnivanju Europskog volonterskog tijela za humanitarnu pomoć (inicijativa Volonteri za humanitarnu pomoć EU-a)

(Službeni list Europske unije L 122 od 24. travnja 2014.)

Na stranici 15., u članku 24. stavku 2.:

umjesto: „2. Ovlašt donošnja delegiranih akata iz članka 7. stavka 2. i članka 9. stavka 2. te članka 20. stavka 3. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od sedam godina od 25. travnja 2014.”;

treba stajati: „2. Ovlašt donošnja delegiranih akata iz članka 7. stavka 2., članka 9. stavka 2. te članka 20. stavaka 3. i 4. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od sedam godina od 25. travnja 2014.”

ISSN 1977-0847 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-0596 (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR